

கல்கி

KALKI 6.12.64

30
காசு

எந் நிலையிலும் நீங்கள் கச்சிதமான பொலிவுடன் திகழ மபத்லால் க்ரூப் காட்டன்/‘டெரிலீன்’

தகிக்கும் சூடோ, நெரிசலோ,
நெருக்கடியோ—நீங்கள் கச்சித
மான பொலிவுடன் திகழலாம்.
அதற்கு உறுதி தருபவை:
மபத்லால் க்ரூப்பின் பருத்தி/
‘டெரிலீன்’ சூட்டிங்கு
மற்றும் ஷர்ட்டிங்குத் துணிகள்.
சலவைச் செலவிலே
பெருமளவு மிஞ்சும்!
வீட்டிலேயே சலவை செய்து
கொள்ளத் தக்கவை அப் பருத்தி
‘டெரிலீன்’ துணிகள். லாண்டரி,
வண்ணார் செலவுகள் எவ்வளவு
மிச்சமாகும் என்பதை எண்ணிப்
பாருங்களேன். தவிர, பருத்தி/
‘டெரிலீன்’ சூட்டிங்கும்
ஷர்ட்டிங்கும் * சுருங்குவோ,
நீளவோ செய்யாதவை * நீர்
உறிஞ்சாதவை—விரைவில்
உலர்ந்து விடுபவை * மடித்துத்
தைத்த பருதிகளும், மடிப்புக்
கோடுகளும் நிலைத்திருக்கும்
* அலுவலக ஆடையாக
நெடுங்காலம் அணியப்
பொருத்தமானவை.

உமக்கே உரியது —
பருத்தியின் குளுமையோடு
‘டெரிலீன்’ பொலிவு!

அன்னை யடிமை நிலைபோக்கி
அறப்போர் வெற்றித் தளபதியாய்
மன்னுங் காந்தி யடிகளுக்கு
வலக்கை யாக நின்றுதவி,
சென்னை மக்கள் புகழ்வளர்த்த
செல்வா, ராஜ கோபாலா!
இன்னும் பல்லாண் டிய்வுலகில்
இனிது வாழ்க! வாழ்கவே!
— கவிமணி தேசிகவிதாயகம்பென்னை

கலைகி

பொருளடக்கம்

குரோதீ கார்த்திகை 21 — டிசம்பர் 6

தர்மாத்மா	— 3
தந்தைக்கு ஒப்பானவர்	— 10
காந்தித் தத்துவத்தில்...	— 13
அருள் கலந்த அறிவு	— 14
எங்கள் சிவப்ப அனுமார்	— 18
சிக்கனவக்கும் சித்தி...	— 24
கத்தன் கருணை	— 26
குடிய மொழியில் அபிமானம்	— 30
சத்தியத்துக்காக...	— 32
பேராசிரியர் கண்ட தலைவர்	— 37
ஞான ஒளி கண்ட ஓபவர்	— 46
கயல்விழி	— 49
சகல கலா வல்லை	— 57
பாமினிப் பாலை	— 61
வயிறு நிறைந்தது!	— 67
ராஜ்யோகம்	— 70
தொட்ட குறை	— 75

"கலை"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

நாள் முழுவதும்
நேர்த்தியாக கிடுக்க
பெர்லின்
ப்ரென்ச்
லாவண்டர்
ப்ரிலியண்டைன்
உபயோகியுங்கள்
PEARLINE PARIS
P.O. Box 433 BONEAT L.

BR-5.T

"மகனே, இந்திய மக்களைத்
தட்டி எழுப்புவதற்காக
இதோ பிரபந்தநாள்
பரிக்"

பாரதத் தாய்

பார் 24

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் — பெற்ற
தாயென்ற கும்பிடடி பாப்பா

— பாரதியார்

இதம் 19

தர்மாத்மா

பிரபஞ்ச வெளியில் இவ்வளவு விண்மீன்களும் கோள்களும் அதி வேகமாகச்
முழும்போதும் அவற்றின் இயக்கம் சீராக இருப்பது எதனால்? இந்த இயக்கம் சிறிது
முழுபட்டாலும் அண்ட கோளங்கள் யாவும் ஒன்றோடொன்று மோதி வெடிபடுமே?
அவ்வாறு நிகழாமல் அகில சராசரங்களையும் அத்தரத்தில் தாங்கி நிற்கும் சக்தி எது?

அந்த சக்திதான் தர்மம். யாவற்றையும் தரிப்பது எதுவோ அதுவே தர்மம்.

பிரபஞ்ச நியதி அதிலுள்ள ஒவ்வோர் அணுவிற்கும் பொருத்தும். ஒவ்வோர்
அணுவிலும் கோடானுகோடி சக்தி அலைகள் மின்சார வேகத்தில் இயக்கிக் கொண்
டிருக்கின்றன. எனிலும் அவற்றை ஒரு நியதியில் கட்டுப்படுத்தி வைக்கிறது தர்மம்.

முழுமை பெற்ற மனிதப் பிறவியின் இயல்பும் இவ்வாறேயாகும். ஆற்றல்
பொருத்திய மானுடப் பண்புகள் அவ்வளவும் உண்மையான மனிதப் பிறவியிடம்
அபரிமிதமான இயக்கத்தோடு மிளிரும். ஆனால் இந்தப் பேராற்றலும் பேரியக்கமும்
ஒரு சீரான கதியிலேயே அமையும். அந்தக் கதி இழையளவு மாறினாலும் மானுடப்
பண்பின் பூரணத்துவம் பாழாகிவிடும். அப்படிப் பாழாகாமல் காப்பவர்கள் அருமை
யிலும் அருமையானவர்களே. மனித குலம் தோன்றிய நாளாக இன்று வரை
தோன்றி மரித்த எண்ணற்ற பிறவிகளில் எங்கோ கோடியில் ஒருவர்தான் இவ்வாறு
அறிவையும், இதயத்தையும், அவற்றின் கணக்கற்ற போக்குகளையும் துலாக்கோல்
பிடித்தாற்போல் ஒரே சீர்மையில் அமைத்துப் பூரணத்துவம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அண்ட
சராசரங்களைத் தாங்கும் தர்மத்தின் உருவமாகவே அவர்கள் நாம் கருதுகிறோம்.
அப்படிப்பட்ட அபூர்வத்திலும் அபூர்வமான பிறவிகளில் ஒருவர் நம் ராஜாஜி.

ராஜாஜியின் எண்பத்தியொழுவது பிறந்ததினமாகிய தர்ம ஐயத்தியன்று, அவர்
இந்தப் பிரபத்திலும் வெற்றி தோல்விகளைக் கருதாமல் போராடும் அற்புதத்தைத்
தான் முதலில் எண்ணத் தோன்றுகிறது. 'தர்மத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கல்வும்;
தர்மம் மறுபடி வெல்லும்' என்ற பெருவாக்கின் நம்பியே போராடுகிறார் என்று
தெளிகிறோம். இன்றோர் எண்ணமும் ஒங்குகிறது. தர்மத்தின் வெற்றிக்காக ராஜாஜி
சித்திப்பதும், எழுதுவதும், பேசுவதும் ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; இந்தச் செங்கைகளுக்
கெல்லாம் மெலாக ராஜாஜி என்ற வாழ்க்கைப் பண்பு ஒன்று இருக்கிறதே, அதுவே
தர்மத்தின் வெற்றி அல்லவா என்று எண்ணிப் பூரிப்படைகிறோம்.

பொய்கள் நிறைந்த இந்த உலகில் சத்தியமையமாகவும், வேடிக்கள் நிறைந்த
இவ்வுலகில் வாய்மையின் உருவாயும், தோஷங்கள் நிறைந்த இப் புவிமில் தாய்மையின்
வடிவாயும், துவேஷங்கள் நிறைந்த இப் பூமியில் அன்பின் பூரணமாயும் ராஜாஜி என்று
ஒரு வியக்கி வாழ்கிறார் அதுவே தர்மத்தின் வெற்றிதான்.

அந்தத் தர்மம் எல்லாத் துறையிலும் வென்றே தீரும் என உறுதிபெறுவோம்.
மாயாவித் தத்துவங்களோடு போராடி வெல்ல முடியுமா என்று கலங்கும் நாம், மாயாவி
யான இத்திரஜித்தை எதிர்த்த லக்ஷ்மணனை நினைவு கொள்வோம். "ஸ்ரீ ராமன்
தர்மாத்மா, சத்திய சந்தன், தீரத்தின் உறைவிடம், ஆற்றலில் இணையற்றவன் என்பது
உண்மையாயின், அம்பே, நீ ராவணகுமாரனை வதைப்பாயாக!" என்று கூறி இலக்குவன்
நான் பூட்டினான். அம்பு இத்திரஜித்தின் உயிரைக் குடித்தது. அவ்வாறே ராஜாஜி
உருவாக்கும் தர்மம், சத்தியம், தீரம், இணையற்ற ஆற்றல் இவற்றின் மீது ஆணையிட்டு
நாமும் கதந்திரப் போரைத் தொடருவோம். வெற்றி காண்பது திண்ணம். அதற்கு
நம்மை வாழ்த்தி வழிகாட்டுமாறு ராஜாஜியை வேண்டுவதே அவருக்கு நமது
பிறந்ததின வாழ்த்து.

‘அச்சமில்லை’. ‘ஐயமுண்டி’ ‘சங்கு’, ‘ஐய பேரிகை’ முதலிடுதலைப் பாட்டுக்களை, அகலில் உள்ள ஆழ்ந்த பொருநிதானமாக யோசித்து தெரிந்து கொண்டு பாடின அதுவும் வேதாந்தே வேதாந்த விதையை அறிவருக்கும் தந்து நாட்டை பண்படுத்தி விலை உயர் பயிரை வளர்க்கவே பாரதிய பழைய வேதாந்தத்தைத் தேயப் புது மணத்துடன் கலந்த அந்த அற்புதமான பாட்டுகளைப் பாடித் தந்தார்.—ராஜா

நினைவு அஞ்சலி

காலம்தான் எவ்வளவு வேகமாக ஓடுகிறது! ‘கல்வி’ப் பத்திரிகையின் அன்னையாயும், தமிழ் எழுத்தாளரின் தலைவராயும் இருந்த பேராசிரியர் ‘கல்வி’ முரோ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் மறைந்து இந்த ஐந்தாம் தேதியுடன் பத்தாண்டுகள் ஓடிவிட்டன!

இந்தப் பத்தாண்டுகளில் எவ்வளவோ மாறுதல்கள் நிகழ்ந்து விட்டன. அரசியல் சுதந்திரம் பெற்றுச் சில காலமானபின் ஆத்ம சுதந்திரத்தைக் காக்கும் அவசியம் உண்டாகி, தர்மத்திலும், சமயத்திலும், ஆசாரத்திலும் மக்களை ஈடுபடுத்தும் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. அந்தத் தேவையில் ‘கல்வி’ தனது சேவையை விஸ்தரித்திருக்கிறது.

இலக்கிய உலகிலும் பல மாறுதல்கள் தோன்றி யிருப்பினும் ‘கல்வி’யின் எழுத்து ஒரு வழிகாட்டியாக நின்றது. தமிழில் வசன காவியம் எழுத முடியுமா, அரசியல் எழுத முடியுமா, ஹாஸ்யம் எழுத முடியுமா, நீண்ட கட்டுரை எழுத முடியுமா என்றெல்லாம் கேட்டு வந்த காலத்தில், தமிழில் எல்லாமே முடியும் — அதுவும் எளிய பழகு தமிழிலேயே இலக்கிய அந்தஸ்தில் கௌரவத்துடன் எழுத முடியும் என்று நிரூபித்த ‘கல்வி’யின் எழுத்தாண்மை நவீன இலக்கியத்தில் ஊன்றி நிலைத்துவிட்டது. இதற்குக் ‘கல்வி’

இதழ்களே சான்று. தமிழ் நாட்டின் பெரிய மையை விளக்கும் வரலாற்று நவீனம், இந்தி சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பின்புலனாகக் கொண்ட சமூகத் தொடர், கலை விமர்சனப் பிரயாணக் கட்டுரைகள், இவற்றுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முன்னோடியாக மதிக்கபெறும் பேராசிரியர் ‘கல்வி’யின் வழி தோன்றல்கள் பலரை ‘கல்வி’ அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. அவர் மறைந்த பிறகு ப எழுத்தாளர்கள் அவர் கையாண்ட எல்லா துறைகளிலுமே ‘கல்வி’யின் வாயிலாகச் சிறப்பாக இலக்கியப்பணி புரிந்திருப்பது முதலாகிய நல்லதொரு நினைவுச் சின்னமாக இத்த எல்லாத் துறைகளுக்கும் பொதுவான ‘கல்வி’ பாணி என்ற பெயர் பெற்றுள்ளது. அவரது எழுத்தின் இயல்பு இன்றும் பத்திகையின் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களிடமிருந்து பித்திரித்து வருவது பெருமைக்குரிய விஷயமாகும்.

அரசியலில் ராஜாஜியின் தொண்டராக கல்வி அவர்கள் இந்தப் பத்திரிகையில் செயல்பணி நாடு அறியும். தொண்டர் மறைந்த ஆண்டுகள் பத்தாயினும் தொண்டு அபடியே திறந்தது. அதற்கு இவ்விதே அத்தாட்சி. இதுவே அமரரான ஆசிரியருக்குத் தமது சிரத்தக் காணிக்கை.

பாரதியம் தழைக்கட்டும்!

தந்தச் சூழலிலும் அச்சமின்றி, அழங்கு
றி, நடுங்குதலின்றி, நானுதலின்றி
ந்த தேச மகாகவி பாரதியாரின் என்
ற மூன்றுவது ஜன்ம தினத்தை நாடு
ண்டாடுகிறது. பாரதி கவிதைகள் கருப்
புநளாகிய பாரதியத்தைத் தழைக்கச்
சுதே கவிதைக்கு நமது - பிறந்ததின
யி. பாரதியம் என்பது பாரதியின்
ய மட்டுமல்ல; அதுவே பாரதப் பண்பு.

புப்பு கோடி ஜனங்களின் சங்கம்
முமைக்கும் பொது உடைமை

று பாடிய பாரதியை சோஷலிஸி கித்தனை
ராசுப் பலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அர
கத்தின் திர்ப்பத்தத்தின் கீழ் அமைந்த
து உடைமை சமுதாயத்தை அவர்
க்கவிக்கலை; ஒப்புரவு வழியையே விரும்
ர். பொருளையும் உடைமைகளின் உரிமை
யும் போற்றிப் பாடினார். குழந்தைகளுக்
உடைமைகளைக் காப்பதன் பெருமையைக்
ட்டி, 'பணத்தினைப் பெருக்கு' என்றும்,
ரி இழந்திடேம்' என்றும் 'புதிய ஆத்திச்
'யில் உபதேசித்தவர் அவர்.

உடைமைகளும் இன்பங்களும் எல்லாம்
தாய் ி' என்று விதாயகனை வாழ்த்திய
கவி பாரதேவதைபிடம், 'தொழில்
ணைப் பெரு நிதியம் வேண்டும்' என்று

பிரார்த்திக்கிறார். தொழிலுக்கத்தைக் கெடுக்
கும் தடைகளை எண்ணிக் கொடுத்து.

தொழில் கெட்டவர்க்கமும், கிணத்தினுள்ளே
முழ்கிய வினக்கிணர்போல் - சாய்பும்
முயற்சி யெல்லாம் கெட்டு முடிவதுவும்....
விழ்க் இக் கொடுமையெல்லாம்

என்று திருமகலிடம் வேண்டினார். 'பொரு
ளின்ச் சிதைத்தனர்; மருவின் விதைத்
தனர்' என்று அவர் கூறியது உடைமைகளைப்
பறித்து சோஷலிஸி மாயம் பரப்புவதையே
கட்டுவது போல் அல்லவா உள்ளது?

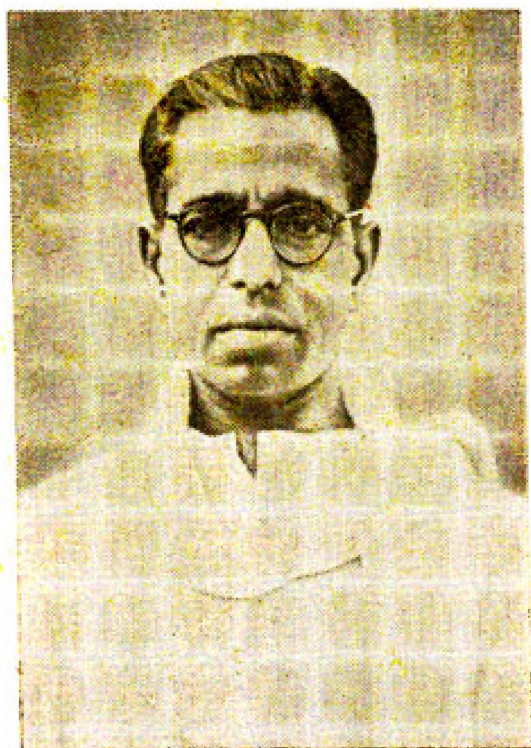
கதேரி ஆட்சி, விதேரி ஆட்சி யாவற்றுக்
கும் மேலாக தர்மத்தின் ஆட்சியை மதித்து,
'புவிமிசைத் தருமமே அரசியலதனிலும்....
வேற்றி தரும்' எனப் பாடினார் பாரதியார்.
வரிப் பணம் தரும் மக்களே அரசாங்கத்துக்கு
உரிமை தருகிறார்களேயன்றி மக்கள் அரசின்
உடைமையல்ல என்பதை.

தந்த பொருளைக் கொண்டு - ஜன்ம
தாங்குவி உடைத்தல் அரசரெல்லாம்;
அந்த அரசியலை - இவர்

அஞ்சு தருபெயென்றென்னி நெஞ்சம் அயர்வார்
என்று இடித்துக் காட்டுகிறார். இவற்றை
இன்று நினைந்து, 'புண்ணிய நாட்டினிலே...
பொறியற்ற விவங்குகள் போல் வாழும்'
நிலையை நீக்கிக் கொள்வோம்!

பூரண சந்திரன் மேற்கே
றைவதுபோல் முழுக் கலை
புடன் புகழின் சிகரத்தில்
தோய்ந்து மறைந்தார் 'கல்கி'.
சந்தேகமின்றி, குற்றமின்றி,
பொருளை உணர்ந்து கொண்டு,
அதைத் தெளிவான தமிழில்
விளக்கி வந்தார் 'கல்கி'.
மொழி அதிகமாக வளர விடா
மல் அடக்குவார். உடை
கொஞ்சமாகவும் மூர்த்தி அதிக
மாகவும் ஜொலிக்கும் 'கல்கி'
யின் எழுத்தில் கலைமகளின்
விக்கிரகம் நின்று தரிசனம்
காட்டும்.

— ராஜாஜி

நல்ல வர்ஜீனியாப்
புகையிலை என்றால்
ஒரு நல்ல சிகரெட்டு

பனாமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்டு

விசேஷக் கவலை செம்பேரல் :

கோல்டன் டுபாக்கோ கம்பெனி பிரைவேட் லிட்.

பம்பாய்-56

பாரதத்தில் இத்தகைய தேசிய ஸ்தாபனங்களில் மிகப்பெரியது

தென்னாட்டின் பிரதான கேஷ்டதிரல்
கனில் ஒன்று என திருவண்ணாமலைக்கு பிப்ரவரி
மாதம் 28-ந் தேதி நான் போயிருந்தேன்.
மறுநாள் காலை யில் அவ்லூரிலுள்ள பிரசித்த
மான ஆலயத்துக்குப் போக ஒரு மணி நேரம்
அவகாசம் கிடைத்தது. அந்த நேரத்தில்
ஆலயத்தின் விசாலமான பிரகாரங்களைச்
சுற்றிய வண்ணம் சித்தனையில் ஆழ்ந்தேன்.

என்னைப் போல் அரசியலில் ஈடுபட்டவர்
களுக்கு இம்மாதிரி அவகாசம் கிடைப்பது
அபூர்வம். அவகாசம் கிடைத்தாலும் ஏகாந்தம்
கிடைப்பதில்லை. எப்போதும் ஜனங்கள்
அன்புடன் சூழ்ந்து கொண்டு உபசரித்த
வண்ணமிருக்கிறார்கள். தவிமையில் பகற்
கனவு காண்பதற்குச் சௌகரியம் ஏற்படுவது
கிடைப்பது. திருவண்ணாமலைக் கோயிலில்
இத்தகைய சந்தர்ப்பம் கொஞ்சம் கிடைத்
தது பெரிய அதிர்ஷ்டமாகவே தோன்றியது.

ஆகா! என்ன கம்பீரம்! என்ன விஸ்தாரம்!
வெறும் கல்லையும் கண்ணாம்பையும் கொண்டு
இப்பேர்ப்பட்ட வாளை அளாவும் கோபுரங்
களையும், பிரம்மாண்ட மதில்களையும்,
விஸ்தாரமான மண்டபங்களையும் கட்டி
யிருக்க முடியுமா? இவற்றைக் கட்டியவர்கள்
களுக்கு எவ்வளவு பக்தி சிரத்தையும் எவ்
வளவு செயல் திறமையும் இருந்திருக்க
வேண்டும்? எத்தனை காலம் பாடுபட்டு உழைத்
திருக்க வேண்டும்?

இந்தக் காலத்தில் நாம் பிரமாதமாய்
நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கை இவட்
பெயர்கள், மனோரதங்கள் எல்லாம் இத்தகைய
பிரம்மாண்டமான ஆலயங்களுக்கு முன்னால்
எவ்வளவு அற்பமாய்ப் போய்விடுகின்றன?
இவற்றைக் கட்டிய நமது முன்னோர்கள்

பக்தி சிரத்தையில் பெரியவர்களாக இருந்தது
போல் வினைத் தீட்பத்திலும் பெரியவர்க
ளாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்றோ?

இந்த ஆலயத்தில் எந்த மூலையை எடுத்துக்
கொண்டாலும் இருபதிலுவிடும் பேர் உட்
காரலாம்! மண்டபங்கள், பிரகாரங்கள்
எல்லாவற்றிலும் குறைந்தது ஒரு லட்சம்
பேர் வசதியாக உட்கார்ந்து, வெளி உலகை
மறந்து, ஆத்ம சாந்தியும், மனோ திடமும்
தரக் கூடிய திவ்விய காலட்சேபங்களைக்
கேட்டு ஆனந்திக்கலாம்.

ஆனால், அட்டா, அப்படிப்பட்ட பெரியவர்
களின் சந்ததியில் தோன்றிய நமக்கு இந்தக்
காலத்தில் என்ன நேர்ந்து விட்டது? அவர்களிடமிருந்த பக்தியும் சக்தியும் சுற்
பனைத் திறனும் இப்போது எங்கே? இந்த
அசிரத்தையும், அற்பத்தனமும், அவலத்
தனமும், அகத்தமும், குறுகிய திருஷ்டியும்,
இழிதகைமையும் எங்கிருந்து வந்தன? நமது
மூதாதைகளின் ஆத்ம சக்தியெல்லாம் எங்கே
போய்விட்டது? இறைவா! இப்படி என் எங்
களாக் கைவிட்டாய்? எங்களுடைய முன்
னோர்களின் சந்ததிகள் என்று சொல்லிக்
கொள்ளத் தகுதியற்றவர்களாக எங்களை
ஏன் செய்தாய்? நிறமாக இதிகப் பிரம்
மாண்டமான கோபுரங்களையும் மதில்களையும்
ஆயிரக்கால் மண்டபங்களையும் பிரகாரங்
களையும் மனத்தினே சுற்பனை செய்து கைவி
டலாம் கட்டி முடித்தவர்களின் சந்ததிகள்
தானா நாங்கள்? — இத்தகைய சித்தனைகள்
வார்த்தைகளினால் விவரிக்க முடியாத மன
வேதனையை எனக்கு அளித்தன.

ஆலயத்தில் இப்போது எங்கு பார்த்தா
லும் "அகத்தம் செய்பவர்கள் பிராணிவீழ்ந்

செய்யப் படுவார்கள்" என்பது போன்ற நோட்டீஸ்கள் காணப்படுகின்றன. என்ன பயங்கரம்? இம்மாதிரி அகத்த வரூக்கங்கள் இருந்து வருவதனும்தானே மேற்படி நோட்டீஸ்கள் போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது? இந்த எச்சரிக்கைகள் கட அவ்வளவாகப் பயன்படவில்லை யென்றும் காணப்படுகிறதே!

அண்ட பகிரண்ட மெல்லாம் அடங்க ஒரு நிறைவாயிருக்கும் பரம்பொருளின் அகில வியாபகத்துக்கு அறியுமியாக, இந்த அற்புதமான ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை நமது முன்னோர் நிர்மாணித்தார்கள். அதைச் சுற்றி இப்போது அவலட்சணமான செங்கல் கவர் ஒன்று நிற்கிறது. அவலட்சணத்தை அதிகமாக்குவதற்கு உருக்கு இரும்பு கேட் ஒன்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி அவலட்சணப்படுத்தி யிருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று விசாரித்தேன். ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் ஸ்வாமி வருஷத்துக்கு ஒரு தடவைதான் எழுந்தருளுகிறாராம். மற்ற நாளெல்லாம் கம்மா கிடப்பதால், ஜனங்கள் இயற்கைக் கடன் சுழிப்பதற்கு மண்டபத்தை உபயோகித்து விடுகிறார்களாம். ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் செங்கல் கலரும் இரும்புக் கேட்டும் போட்டிருக்கும் காரணம் இது தான் என்று அறிந்தபோது சொல்ல முடியாத மன வேதனை உண்டாயிற்று. "ஆஹா! நமக்குக் கதி மோட்சம் உண்டா?" என்று தோன்றிற்று.

இந்த வில்தாரமான கோயிலை நன்கு உபயோகப்படுத்த முடியாதா என்ன? சிலமும் உண்மையான பக்தியும் உள்ள சத்புருஷர்கள்—ஜனங்களுக்கு விளங்கும் பாஷையில் கதை சொல்லி, பாட்டுப் பாடி, நமது முன்னோர்

கண்டு அனுபவித்த சமய தத்துவங்க் புகட்டக்கூடியவர்கள் — இப்படிப்பட்ட வதர்களோட்கொண்டு தினம் காலையிலும் பயிலும் காலட்சேபங்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளில் எல்லா மூலை முடுக்குகளிலும் கேட்படியாக ஒலிபெருக்கிகளும் வைத்துவிட்ட ஆகா, எவ்வளவு ஜனங்கள் தினந்தோறும் கோயிலுக்கு வருவார்கள்! இத்தான் வளவு கத்தமாகிவிடும்!

இன்னும், நமது கோயில்களுக்குள்ளிருக் அழகான திருக்குளங்களையும் கத்தம் சொ ஆங்காங்கே — காரை போட்டுக் கெட்டிக்க இடங்களில் — சில செடிகளையும் மரங்களையும் வளர்த்து விட்டால் நமது ஆலயங்களைப் பூலோக கைவாசம் என்று சொல்வதில் என்ன ஆட்சேபம் இருக்க முடியும்?

நமது முன்னோர்களின் மகத்தான உண்டில் உதயமாவி நாடெங்கும் கம்பீரமாக, காட்சியளிக்கும் திருக் கோயில்களை நா எப்படி நாம் செய்ய விட்டோம்!

ஆனால் நல்ல வேளையாக இன்னும் அ யோடு நாசமாகி விடவில்லை. ஆலயங்க மீண்டும் பழைய மகிமையை அடையச் செய்வாம் என்றும் ஆசைக்கு இன்னும் இட இருக்கிறது. இனம் பிராயத்தினர் மன வைத்தால் அது நடந்து விடும்.

வாஸிபர்களே! புலதிகளே! அகத் தூய்மையும் புறத் தூய்மையும் அடையுங்கள். பக்தியும் சக்தியும் பெறுங்கள். நமது முதான்களின் பிதிரார்ஜிதசோத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வாருங்கள். நமது முன்னோர்கள் இனையெல்லாம் நமக்காகவேதான் செய்த கொடுத்து விட்டுப் போனார்கள். நம்முடைய தேகம், ஆத்மா எல்லாம் அவர்களிடமிருந்தே வந்தவை என்பதை ஒருநாளும் மறவாதீர்கள் ('கல்வி'யில் 1942ம் ஆண்டில் வெளியானது)

வயலின் விற்பன்னர் மறைவு

புகழ் கொண்ட வயலின் வித்வான்களில் ஒருவரான சங்கீத கலாநிதி துவாரம் ஸ்ரீ வேங்கடஸ்வாமி நாயுடு அவர்களின் மறைவு இசை உலகுக்குப் பெரும் இழப்பாகும்.

கமார் நாற்பதாண்டுகளாக முன்னணி வித்வானாக விளங்கியவர் ஸ்ரீ துவாரம் அவர்கள். கம்பிரதாய கத்தம், நூதன உத்திகள் இவ்விரு வேறுபட்ட வழிகளிலும் விருப்ப முன்ன பலர் அவரது வாத்திய இசையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். பரிசுவரமாக ராகங்களில்

அபூர்வ சஞ்சாரங்களைக் காட்டிய துவாரம் அபூர்வ ராகங்கள் பலவற்றைப் பரிசுவரமாகிவள்ளார்.

சங்கீத வித்வான் ஒருவர் பெறக் கூடிய புகழை யெல்லாம் அவர் பெற்றார். மிஷனிக் அகாடெமியின் சங்கீத கலாநிதியிருந்தையும், இந்திய அரசின் பத்மஸ்ரீ விருதையும் பெற்றவர் அவர். ஆந்திர சர்க்காரர்கள் 'நாயுடுகாடு'வைத் தங்கள் தனிப்பெரும் இசைப் புலவராகப் போற்றி வந்தனர். ஆந்திர சர்வகலா சாலை அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் அளித்துக் கௌரவித்தது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்புதான் ஆந்திர சர்க்கார் அவரை ராஜ்யத்தின் முதல் ஆஸ்தான வித்வானாக நியமித்துப் பெருமை கொண்டது.

ஸ்ரீ துவாரம் நமது ரகிகர்களுக்கெல்லாம் விநயம் கலந்த அன்பைத் தந்ததோடு, நமது பாணியில் தேர்ச்சி வாய்ந்த சீடர்களையும் அளித்திருக்கிறார். இதவே அவர்களின் துயரத்தை ஓரளவு குறைக்கக் கூடும். ஸ்ரீ துவாரம் குடும்பத்தினருக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

மிழ் பசும் ஹாஸ்டெஸ்கள் தவை

மீளும் ஆங்கிலமும் பேசத் தெரியும் ஏயர் ஹாஸ்டெஸ்கள் தேவை. இதர போக்வியதாச்சங்கள் மனமாகாதவராயும், 19 விருத்து 25 வயதுக்குள்ளும், ஹைஸ்கூல் படிப்பு முடித்தவருமே ாண்டும். கன் பார்வை சரியாக இருக்க வேண்டும் (முக்குக் கண்ணாடி கூடாது!) பார்ப்பதற்கு ழகாக இருப்பது அவசியம். சமீபத்தில் எடுத்த சிபோட்டோவுடன், உங்களுடைய வயது, படிப்பு தவிய விவரங்களுடனும், சிசிப் ஏயர்-ஹாஸ்டெஸ், ஏயர்-இந்தியா, ஸாத்தா க்ரூஸ், பம்பாய்-29 ன்ற விலாசத்துக்கு எழுதவும்.

ஏயர்-இந்தியா

BBT-A-12328

சுந்தைக்கு ஒப்பானவ

மைசூர் மகாராஜா ஸ்ரீ ஜயசாமராஜ உடையார்

நான் ராஜாஜியை முதன் முறை யாகச் சந்தித்தது 1936ம் ஆண்டில். அப்போது அவர் மைசூருக்கு விஜயம் செய்து 'வேக் விஜ்'வில் தங்கியிருந் தார். பெரும் தேச பக்தமும், தேசத் தலைவருமான ராஜாஜியை நான் சந் திக்க வேண்டுமென அப்போது மைசூர் மன்னராயிருந்த மதிப்புக்குரிய என் பெரிய தகப்பனாரும் என்னுடைய பிதா வும் விரும்பினார்கள். அப்போது நான் ஒரு கல்லூரி மாணவன். இந்திய சுதந்திரமும், இந்திய கவர்னர்-ஜென ரல் என்ற உன்னத ஸ்தானத்தை ராஜாஜி எய்துவதும் அப்போது எதிர் காலத்தின் கருவிலேயே மறைந்திருந்த விஷயங்கள். மைசூருக்கும் இந்தியா வுக்கும் நான் பல ஸ்தானங்களில் புரிய வேண்டிய பணிகளும் அவ்வாறே எதிர் காலத்துக்குள் பொதிந்து கிடந்த காலம் அது.

ராஜாஜியுடன் நிகழ்ந்த முதல் சந் திப்பு என்னுடைய நினைவில் நீங்காமல் பதிந்த ஒரு சம்பவமாகும். புது விஷ யங்களை எனிடில் பதிப்பிக்கக் கூடிய எனது இளம் மனத்தில் அவருடைய தனிப் பண்பு பெரும் சக்தியுடன் பாய்ந்தது. அந்தச் சக்தி நிரந்தரமான நினைவுகளை என்னுள் விட்டுச் சென்றது. என் தலைமுறையைச் சேர்ந்த எல்லோ ரையும் போல, நான் அவரது தியா கங்களைப் பற்றியும், சாதனைகளைப் பற் றியும், மகாத்மா காந்திக்கும் அவ

ருக்குமிடையே இருந்த நெருக்கத் து பற்றியும் அறிந்திருந்தேன். அம் மகத்தான ஞானத்தாலும், ஈடும் இ யும் இல்லாத சிந்தனைத்தெளிவு மொ தெளிவு இவற்றாலும், கொழுந்து டொளிரும் தேச பக்தியாலும், சக ராசிகளின் கேடமத்தில் அவருக்கு கவலை சிரத்தை இவற்றாலும் ஈர், படுவது தவிர அப்போது நான் வேடெ லும் செய்வதற்கில்லை. அவரும் விடம் என்ன இயல்புகளைக் டாரோ அவற்றை விரும்பினார். அன் ருத்து இன்றுவரை கமார் பு தாண்டுகளாக அவர் என்னிடம் தைக்கு ஒப்பான வாசம் கொண்டி. பது எனக்குப் பெருமிகமும் உற் றும் ஊட்டும் ஓர் ஆதாரமாக இரு வந்திருக்கிறது.

ஒரே சமயத்தில் சரித்திரத்தின் பல துறைகளில் தங்கள் பெயரை பொறித்துக் கொண்டுள்ள அசாதார புருஷர்களில் ராஜாஜி ஒருவர். நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்காக நட, சரித்திரப் பிரசித்தமான இயக்கத் துலந்து கொண்டதன் மூலம் அரசி நடப்புக்களில் அவர் ஒரு மகத்தா முக்கியத்வம் வாய்ந்த - பங்கு கொ டார். இந்நாட்டு அரசியல் தலைவர்க் பெறக் கூடிய மிக உயர்ந்த பதவிக்கு அவர் வலித்திருக்கிறார். சென்னையி முதன் மந்திரியாகவும், மத்திய மந்த் யாகவும், மேற்கு வங்காள கவர்னர

பாரதத்தின் கவர்னர் - ஜெனரலும் இருத்திருக்கிறார். நகர சபை அகத்திலிருந்து பாரத தேசத்தின் எம்ப்ரீடம் வரையில் பல ஸ்தானை அவர் அவங்கரித்திருக்கிறார். 'ய சரித்திரம்' கண்டுள்ள சாதனை என்னும் அழியாத குறிப்பேடு தமது முத்திரையைப் போற்றித் திருர்.

மீமிழ் ஆங்கிலம் இரண்டிலுமே ஓர் அருள் பெற்ற நூலாசிரியர் பேசும்போதும் எழுதும் தும் விஷயங்களின் அந்தராத் துக்குள் பளிர்வெனப் புதுந்து, அவ்விஷயங்களையும், அவற்றின் உள் விளைவு யும் ஒருபோதும் தப்பாத விவேக டன் கூர்ந்து மதிப்பிட்டு, தமது துக்களை ஸ்படிகம் போன்ற தெளி, எதிர்க்கொண்டுவந்த சத்தியம் ண்ட மொழியில் விளக்கும் ாற்றல் படைத்தவர் ராஜாஜி, தும் பொருமைப்படக் கூடிய ாற்றல் இது.

அவரது புத்தியும், ஞானமும் மகத் தன் விஸ்தாரம் கொண்டவை; நானுத் துறைகளில் நிபுணத்துவம் ண்டவை. இதோடு அவரது ஈடு ட்டுக்குரிய விஷயங்கள் பரந்தும் ிதும் ஆழ்த்தும் விளங்குவதால் பற்றின் பிரதிபலிப்பான அவரது கதைகள் சாதாரணக் கதைகளைப் ாலன்றி எவ்வளவோ உயர்த்து நிற் றன. சமூக சீர்திருத்தம், நன்னெறி ாதனை இவற்றை அளிக்கும் சருவிக ரக அக்கதைகள் விளங்குகின்றன.

உபநிஷதங்கள், அவற்றின் மகா ரக்கியங்கள் இவற்றின் பொருளையும் பதேசத்தையும் மக்களுக்கெல்லாம் ரசாரப்படுத்தியது ராஜாஜியின் மகத் ான சாதனைகளில் ஒன்றாகும். மகத் வம் வாய்ந்த உபநிஷதங்களும், மகா ரக்கியங்களும் நமது பண்பாட்டின் ஸ்திவாரத்திலேயே அமைந்தவை. 7ம் பூரணமாக அறிந்தாலும் அறியா ட்டாலும் இவையே நம்முடைய ஸ்ரீவின் அமைப்பிலும் தார்மிக ஸமைப்பிலும் பெரும் பங்கு கொண் டிருப்பவை. நாகரிகமும் உயிர்த்துழிப் பும் உள்ள மக்களாக நம்மை வாழ வைக்கும் மாபெரும் சத்திகளில் இவை முக்கியமானவை. இவற்றைத் தம் றுவுளுக்கு மட்டுமே உரிய பாணியில் ாஜாஜி தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் திளக்கியிருப்பதன் மூலம் நம்முடைய பீரோனி வாய்ந்த பெரு மரபைப் பாது

அன்பே ஈசன் திருவுருவம். தாயின் அன்பிலும், மக்களின் ஒப்பரவு, நட்பு, காதுல் ஆகியவற்றிலும் ஈசன் திரு வோனியைக் காண்கிறோம். பிராணி யும் பறவையும் பூச்சியும் தத்தம் குஞ்சு களின் மீது காட்டும அன்பு வெறும் விநோதமோ, இயற்கை விசத்திரமோ அல்ல; உலகம் முழுவதும் பரந்து நிற்கும் கடவுளின் திரு அவதாரமே ஆகும்.

●

உடனினும் ஆன்மா மறைந்து நின்று அந்த உடனுக்கு உயிர் தருவது போல் உயிர்களை உடவாகக் கொண்டு அவற்றி னுள் உயிருக்குவிராய் பரம்பொருள் மறைத்து நின்று நோக்குகிறது. உடனில் தங்கும் உயிர் தேராகக் கோசரமாகா மல் உடனில் வினைகளில் காணப்படுகிற தவ்வா? அதைப் போலவே உயிரில் தங்கும் கடவுளும் உயிர்களுடைய அன் பின் வழி காட்சி தருகிறார். அன்பும், அன்பின் ஆனந்தமும் சகல ஜீவன்களி லும் வீற்றிருக்கும் பரம்பொருளின் பிரகாசம்.

●

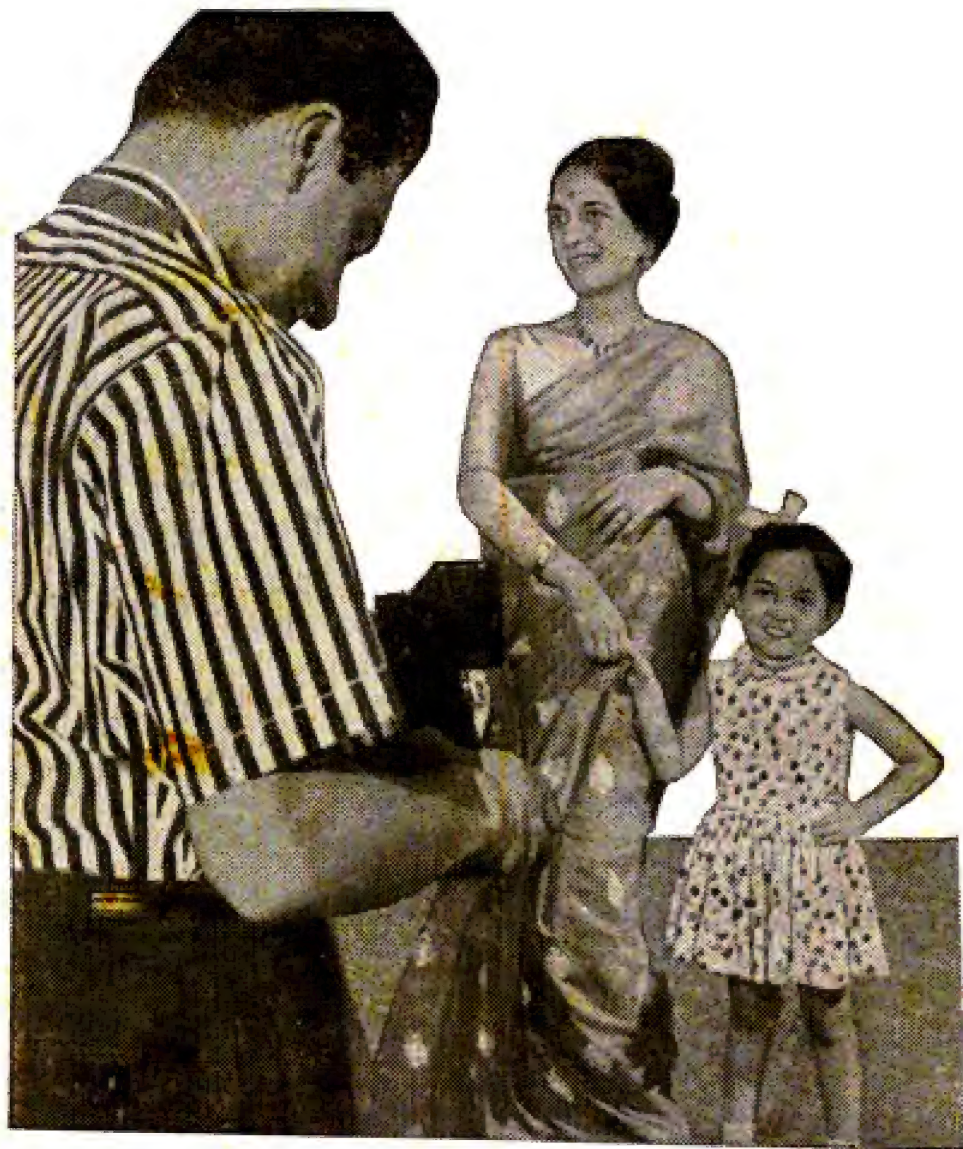
தேவர்களும் அசுரர்களும் கடனைக் கடைத்த கதை எல்லோருக்கும் தெரி யும். விஷமம் அமுதமும் இரண்டும் ஒன்றிலிருந்தே உண்டாகும். இரண்டும் ஒரே பொருள்; அணு அமைப்பில் மட் டுமே வித்தியாசம். அன்பும் துலேஷமும் ஒரு நொடியில் உருமாறி ஒன்று மற் றென்றாகும்.

●

எவனும் நமக்கு விரோதியல்ல, துலே ஷம் பயனற்ற வேலை. எதிராளி எவ் வாறு நடந்து கொண்டாலும் அன் பென்னும் நோன்பைக் காத்தோமானால் தெய்வம் நம்மோடு சேர்ந்து வேலை செய்கும். இது சத்தியம். -ராஜாஜி

காத்துத் தந்திருக்கிறார். அவற்றுக்குப் பொதுமக்களின் மதிப்பைப் பெற்றுத் தரும் பெரும் டனி புரித்திருக்கிறார். பாரதத்தின் மகிமை வாய்ந்த புத்திரர் களில் ஒருவராக ராஜாஜியின் வியா தியை நீனைப்படுத்துவதற்கு இந்த ஒரு சாதனையே போதுமானது.

நம்முடைய அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய ராஜாஜிக்கு எனது டனிவான வணக்கங்களை அளிக்கிறேன். அவர் நீண்ட காலம் நம்முடன் வாழ்ந் திருந்து நமக்கு அவரது வினைமதிப் பில்லாத அறிவுரையை வழங்கி வழி காட்டி வரவேண்டுமென்ப பிரார்த்தித் திறேன்.

இன்னும் கொஞ்சம் சிரி பார்க்கலாம்! ரோஹித் ஷர்ட்டிங்
குக்ஸ்—கோடுகளுடனே, இல்லாமலே, மெர்லிகரஸ்ட் மற்றும் ஸான்போ
ரைஸ்ட். ரோஹித் புடவை, ஆடையணிப் பொருள்கள்—
உன்னத நெசவு, உயரிய அமைப்பு.
பட்டுப்பூச்சி அடையாளத்தை எப்பொழுதும் பார்த்து வாங்குங்கள்.

ரோஹித் மில்ஸ் லிட்.,
அஹமதாபாத்.

இது ஒரு ரோஹித் க்ரூப் ஸ்தாபனம்

SHAH-JAM

காந்தித் தத்துவத்தின் காவலர்

ஒரே கிரகத்தின் மார்க்கத்தில் இரண்டு ரியர்கள் இருக்க முடியாது என்பது ஆஸ்ப் பழமொழி. அந்தப் பழமொழியைப் பாய்ப்பித்து இந்திய விடுதலைப் போராட்டத் தன் மார்க்கத்தில் மகாத்மா காந்திஜியும், நம் ராஜாஜியும் ஒரே பொழுதில் இரண்டு ரூரியர் சாகத் திகழ்த்தார்கள். உறவு முறையில் ப்பந்திகளாக இருக்கதோடு உள்ளத் தாலும் தெருவிச் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக ருத்தார்கள். "ராஜாஜி என்று மனச்சாட்டி க் காவலர்" (Conscience - keeper) என்று 7த்திற் கூறியதினிருந்து இவ்வுண்மை தரிசனமாகிறது. ராஜாஜியிடம் அடிகள் காண்டிருந்த அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் ேதர் உதாரணங்கள் :

அவரிடமே சொல்லுங்கள்

சுரவஞ்சென்ற ஹரிஜனத் தலைவரான ி எம். வி. ராஜா ஒரு முறை ராஜாஜி மீது ிகார்செய்து காந்திஜிக்குக் கடிதம் எழுதினார். அதற்குக் காந்திஜி எழுதிய பதில்: "ராஜாஜி மீது சாட்டப்படும் குற்றத் ததப் பற்றி நானு விசாரணை செய்ய வேண் ும்? ராஜாஜியிடமே அந்த வழக்கைத் தாக்கல் செய்தால், அவர் குற்றச்சாட்டு ெய்திருப்பது தம்மீது என்பதையும் கருதா ுல் நியாயமாகவே விசாரணை செய்து ேர்மையாகத் தீர்ப்புக் கொடுக்கக் கடியவ ராயிற்றே! ஆகையால் அவரிடமே இதைச் ெசான்றுங்கள்."

மகாத்மாவின் கோபம்

1944-ம் ஆண்டு மத்தியில் ஒரு பம்பாய்ப் பத்திரிகை ராஜாஜியை வரம்பின்றித் தாக்கி, அவர் காந்தி மகாணை ஏமாற்றி விட்டார் என்றும் பொருள்பட எழுதியிருந்தது.

இதைப்பற்றி மகாத்மா மகாகோபம் கொண்டு ஆசிரியருக்கே எழுதினார்: "உமது 12-7-44

இதழை மிகவும் வருத்தத் துடன் படித்தேன். அதில் ராஜாஜியைப் படுமோச மாகத் தாக்கி யிருப்ப துடன் மற் றும் பல பிரமுகர்களையும் தாக்கி யிருக்கிறீர்கள்.

"ராஜாஜி கயால் கோக் கம் எதுவும் அறவே இல் லாதவர். தேச சுவர்த்துக் காகச் சகலத்தையும் தியாக ம் செய்த உத்தமர். பொது ஜனங்களின் பிரி யத்தை இழந்தாலும் பரதக் கியிலை என்று மனச்சாட்டி யின்படி நடக்கத் துணிந்த வர். அத்தகையவரைக் கேவலமாகத் தாக்குவத னால் நீர் உமக்கே அரிதி இழைத்துக் கொண்டதோடு தேசத்துக்கும் அவமானம் விளைக்கிறீர்!"

'நானே....அல்லது ராஜாஜி'

1946ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் காந்திஜி தமிழகத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்து திரும்பும் போது அவர் ராஜாஜியைச் சென்னையின் முதன் மந்திரியாகிருவதற்காகவே சென்னைக்கு வந்ததாகச் சிலர் பிரசாரம் செய்தார்கள். இதில் உண்மை இம்மியும் இல்லை. எனினும் காந்திஜி "ஹரிஜன்" பத்திரிகையில் பின்வரு மாறு எழுதினார்:

"தென் மாகாணத்தில் முதன் மந்திரி பதவிக்கு எல்லாரினும் அதிகமாகத் தகுதி வாய்ந்தவர் ராஜாஜிதான். என் வசத்தில் அப்பதவி நியமனம் இருந்தால், அதை எனக்கு நானே கொடுத்துக் கொள்ளாவிடில், ராஜாஜி யைத்தான் அழைத்துக் கொடுப்பேன்."

அண்ணலின் எச்சரிக்கை

1946-ம் வருட ஆரம்பத்தில் 'ஹரிஜ்'னில் காந்திஜி இவ்வாறு எழுதினார்:

"என்னுடைய மிகப் பழைய நண்பர் களில் ராஜாஜி ஒருவர். என்னுடைய இலட்சியங்கள் கொள்கைகள் எல்லாவற் றுக்கும் வாக்கிலுளும் செயலிலுளும் சிறந்த முறையில் விளக்கம் கொடுப்பவர் அவர் என் பது பிரசித்தமான விஷயம். 1942ல் அவர் என்னோடு மாறுபட்டார் என்பதை நான் அறிவேன். அந்த வேறுபாட்டைப் பகிரங்க மாக வெளியிட்ட அவருடைய தைரியத்தைப் போற்றுவது வேண்டும். ராஜாஜி சிறந்த சமூக சீர்திருத்தக்காரர். தமது கொள்கை யின்படி நடப்பதற்கு ஒரு நாளும் அஞ்சாத வர். அவருடைய அரசியல் ஞானமும் நேர் மையும் அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டவை. ஆகவே, அப்படிப்பட்டவருக்கு எதிராக ஒரு கோஷ்டி இருப்பதைக் கண்டு எனக்கு வேதனை உண்டாயிற்று. சென்னை காங்கிரஸ் நிர்வாகத்

தில் மேற்படி கோஷ்டி செல்வாக்குப் பெற்றிருக் கிறது. ஆனால் பொது மக்கள் ராஜாஜியிடம் பக்தி கொண்டிருக்கிறா் கள். தென்னாட்டுக் கால் கிரஸ் வாதிகள் தங்க ளுக்கு எது உசிதமென்று பகுறேதோ, அப்படிச் செய்யட்டும். ஆனால் அவர்களுக்கு ஓர் எச்ச ரிக்கை செய்யாவிடில் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத் துக்கு என்னுடைய கடமையைச் செலுத்திய வானுக் காட்டேன். தற் போதைய நிலைமையில் ராஜாஜியைப்போல் காங் கிரஸ் தொண்டின் பொறுப்பை வகித்து நடக்கக் கடியவர் யாரு டில்லை. அவருடையணரி யத்தைத் தென்னாட்டுக் காங்கிரஸ் காரர்கள் இழந்துவிடக் கூடாது."

பிரஞ்சகஸந்த அறிவு

எச்.வீ.ஆர். ஐயங்கார்

அன்றைக்கு ராஜாஜியிடம் எனக்கு மகா கோபம். உடல் சோர்ந்து, உள்ளம் சோர்ந்து ஓரே ஆத்திரமாக ஆய்விட்டுக் கொண்டு இருக்கிறேன். நேரத்துக்கப்பறம் வீடு வந்து சேர்த்தேன். கையிலிருந்த காகிதக் கட்டுக்களை ஒரு நாற் காவியின் மீது விசி எறித்தேன்.

"இந்தத் தேசம் குட்டிச் சுவராசுப் போலி நது. இம்மாதிரி நடத்திவிட்டு, ஆய்விட்டுக் கொண்டு நல்ல முறையில் வேலை வாங்க முடியும் என்று அவர்கள் எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்?" என்று என் மனஸ்காவியில் எழுதினேன்.

நான் அப்போது சொன்ன அவர்கள் ராஜாஜியைக் குறிப்பிடும். அச்சமயம் ராஜாஜி பாரத அரசாங்கத்தின் உள்நாட்டு மத்தியியக் இருந்தார். நான் உள்நாட்டு இலாகாவின் காரியதரிசி. மதிப்பு வாய்ந்த ஓர் அத்திய நாட்டுக்கு என்னைச் சர்க்காரின் ஸ்தானிகராக நியமித்தால் நான் அதனை ஏற்றுக் கொள்வேனு என்று அத்திய விவகார இலாகாவின் தலைமைக் காரியதரிசி என்னைப் பிரத்தியேகமாக ஆழம் பார்த்து வந்த சமயம் அது. யாருக்குமே சபலம் தட்டுகிற வாய்ப்புத்தான் அது. நான் சிறிது காலமாக அதைப் பெறுவதில் என் மனத்தை ஈடு படுத்தியிருந்தேன். பிரதம மந்திரியும் என் நியமனத்துக்கு இணக்கம் தெரிவித்திருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். என்னாலும் என் இலாகா மத்தியியான ராஜாஜியின் யோசனைகளைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லி வந்தாராம்.

நான் ஆரம்பத்தில் கூறிய அந்த ஆத்திர தினத்தில்தான் தலைமைக் காரியதரிசி என் விடம் தெரிவித்தார்: ராஜாஜி என் நியமன யோசனையில் தண்ணீரைக் கொட்டி அனைத்து விட்டாரென்று. இதற்கு ஓரளவுக்குக் காரணம் என்னை உள்நாட்டு இலாகாவிலிருந்து வேறு இலாகாவுக்கு விடுவதில் பிரியப் படாததாலும். ஆனால் இது கட்டுக்கொண்ட சிரமம் அல்ல. முக்கியமான காரணம், ராஜாங்கத்தார் பதவிக் குரிய தனிப்பட்ட குண விசேஷங்கள் என்விடம் உள்ளனவா என்பதில் ராஜாஜி ஐயம் கொண்டிருந்ததே யாலும். பவவிதங்களில் நான் திறமைசாலியாக இருக்கலாம்; ஆனாலும் என்னைக் குறித்து யோசிக்கப்பட்ட அந்த உயர் பதவி யில் வெற்றி பெறுமளவுக்கு என்விடம் சம யோசিতமும், சாதுரியமும், விஷயங்களை யுட்பொருக் கவனக்கும் திறனும் இல்லை என்று ராஜாஜி எண்ணியிருக்கிறார்.

அப்பறம் என்ன? எனக்கு அந்த நிலைமையை கிடைக்கவில்லை. வேறு ஒருவரை நியமித்தார்கள். என்னை அநியாயமாக நடத்தி விட்டார் என்ற ஆத்திரத்திலேயே பல நாட்கள் சித்தாகுலமாக இருந்தேன். பிறகு நான் என்னை நானே கேட்டுக் கொள்ளத் தொடங்கினேன். ஒருவேளை ராஜாஜி கருவியது சரிதானோ?

யார் அந்தப் பதவியைப் பெறுவதானால் ராஜாஜியின் சொந்த நலனை அது இம்மியுப் பாதிக்கப் போவதில்லை; தேச நலனுக்கு யானைத் தேர்த்தெடுத்தால் சிறப்பாக; துணை செய்கும் என்ற கோணத்திலேயேயானால் அவர் சித்தித்திருக்கிறார். அப்படி என்னையார் பார்த்தும்போது பதவிக் குரிய சில விசேஷ இயல்புகள் என்விடம் குறைவு என்று அவர் கருதியிருப்பின், அவருடைய கருத்தில் ஓர் உண்மை இருக்கக் கூடுமல்லவா? - இவ்வாறு எனக்கு நானே சொல்லிக்கொண்டேன்.

இதன் பின் நானே என்னைக் கூர்ந்து ஆய்வு பரிசோதனை செய்து கொள்ளலானேன். நல்ல விழிப்போடு கய பரிசோதனை செய்து கொள்ளும்போது, இதுவரை கவனம் செலுத்தாத பழைய மறந்து போன நினைவுகள் எப்படியும் பளிச்சிடுகின்றன என்பது ஓர் அசாதாரணமான அனுபவம். இந்தப் பின் நோக்கத்தில் என் மனத்தில் பல பழைய சம்பவங்கள் தோன்றின. மென்மையாக நடந்து கொண்டு என் கருத்துக்களைப் பதிய வைக்கலாம், நான் பழமறை சண்டை மனப் பாண்மையுடன் நடந்துகொண்டிருக்கிறேன் என்று தெரிந்து கொண்டேன். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவசியமே இல்லாமல் நான் தாக்கப்பட்டதாகத் தப்பாத்தம் செய்துகொண்டதாகவும் கண்டேன். ராஜாஜியின் மத்திராயை அதிகாரி என்ற முறையில் பழகும்போதே அவரது வயதுக்கோ, ஞானத்துக்கோ, அதுபவத்துக்கோ நான் போதிய மதிப்புத் தராமல் நடந்ததுண்டோ என்று எண்ணலானேன்.

சில வாரங்கள் இப்படி எண்ணத்தில் ஓடிய பின் நியமன விஷயமாக ராஜாஜியின் கருத்து அபுக்தமானதல்ல என்ற நிச்சயமான முடிவுக்கு வந்தேன். அவரது கருத்து எனக்குப் பூரண நியாயம் செய்ததாக நான் கருதவில்லையானாலும், ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய அம்சம் அதில் இருந்ததை நான் உணர வானேன். என்னைப்பற்றி அவரது கருத்து எடுத்துக் காட்டிய குறைகளை நீக்கிக்கொள்ள முயல் ஆரம்பித்தேன். இந்த முயற்சியில் வெற்றியடைந்து விட்டேன் என்று இன்னமும் சொல்வதற்கில்லைதான்.

இதுவரை நான் சொல்லி வந்த 'கதை' ஒரு சின்னஞ் சிறு விஷயத்தைப் பற்றியது. நமது தேசத்தில் நாம் மகத்தான சம்பவங்களுக்கிடையே சென்று கொண்டிருக்கும் போது எத்தத் தனியொரு மனிதர் குறிப்பிட்ட ஒரு பதவிக்குத் தேர்த்தெடுக்கப்படா விடினும் அதனால் பெரிய விளைவு எதுவும் நேர்ந்துவிடப் போவதில்லை. ஆனாலும் இந்தக் கதையில் இரண்டு முக்கியமான விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன. முதலாவதாக ராஜாஜி எவ்வளவு நுண்மையாக முடிவெடுக்கிறார் என்பதற்கும், தனி மனிதர்களின் தனிப் பண்பை அவசியப் பார்ப்பதில் அவருக்கு உள்ள திடீர்வயத்துக்கும் இச் சம்பவம் ஓர் உதாரணம். இரண்டாவது

க. நான் தனிப்பட்ட முறையில் இதி ந்து பெற்ற சிறிவ விளக்கத்தைப் பொதுப் படயாக்கித் தருகிறேன். அதாவது எடுத்த டிப்பில் அவரது கருத்துக்கு ஆத்திரமான ிர்ப்புத் தோன்றக் கூடும். (அடிக்கடி அப் டுத் தோன்றியும் வருகிறதே!) எனினும் அவர் ஏன் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக் றார்? அவர் சொல்வதில் உள்ள உண்மை யப் பார்ப்போமே!" என்று மக்கள் நிதானாகவும், உணர்ச்சி வசப்படாமலும் என் ிப் பார்த்தால் எவ்வோருக்கும் நிரம்ப ன்மை கிடக்கும்.

ராஜாஜி செய்வதவ்வளவும் சரியானது. க்கள் நின்று நிதானமாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர் திட்டமிட்டே ிந்தக் கருத்தையும் தெரிவிக்கிறார் என்று ிறினால் அது ராஜாஜியின் பெருமையைப் ழாணமாகச் சொல்வதாகாது. கடந்த பல ண்ட ஆண்டுகளை ராஜாஜியே பின் தோக் ிப் பார்ப்பாரேயாகில், "நான் கொள்கை ிலோ, கருத்திலோ தவறே செய்கிறீர்" றன்று சொல்வாரா என்பது சந்தேகமே. ல சந்தர்ப்பங்களில் அவர் எதிர்ப்பைத் ழாண்டிலும் முறையில் நடப்பதுண்டு. மக்கள் விழிப்புடன் உன்னிப்பாகப் பிரச்சி னையக் கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர் இவ்விதம் செய்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. அவர் தமது கருத்துக்களை உறுதியாகவும், சில சமயங்களில் அடித்தாற் போல் அப்பட்டமாகவும் சொல்வது வால் தவம். அவர் இவ்வாறு நடந்து கொண்டா ழும் அத்தரங்கத்தில் மிகுதுவானவர், வீய்புக் கொண்டுகயற்றவர் என்பதை அவருடன் பிரத்தியேகத் தொடர்பு கொண்டவர்கள் அறிவார்கள். அந்த வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள்

ராஜாஜியின் பெருமையை முழுமையும் அறியத் தவறி விடுவார்கள்.

எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது: ஒரு நாள் நான் அவரிடம் பேசும்போது, திட்டமிட்டு அமைக்கும் பொருளாதாரத்தைத் தமது பேச் சிலும் எழுத்திலும் அவர் போதிய அளவுக்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; சிற்சில கன்ட்ரோல்கள் இருக்கவேண்டிய அவசியத்தை அவர் போதிய அளவுக்கு அங்கீகரிக்கவில்லை என்று நான் நினைப்பதாகக் கூறினேன். "ஏராளமான கன்ட்ரோல்கள் இருந்து உபத்தரவிப்பதை யும், கன்ட்ரோல்களைத் தவறான முறையில் நிர்வகிப்பதையும் நீங்கள் ஆட்சேபிக்கலாம். என்னுடைய இன்றைய நிலைமையில் எல்லா ஆதாரப் பொருட்களிலும் தட்புறப்பாடு இருக் கும்போது, சில பொருட்களின் உற்பத்திக்கு அரசாங்கம் முதலிடம் தருவதும், அதற்கேற்ப உற்பத்தி நடைபெறுவதற்காகச் சில 'கன்ட் ரோல்'கள் விதிப்பதும் தேவைதான். இவை இல்லாமல் எப்படி முடியும் என்று எனக் குப் புரியவில்லை" என்றேன். ராஜாஜி உடனடியாகக் கூறியது எனக்கு ஆச்சரிய மூட்டியது. "இதைப் பற்றி நீங்கள் ஏன் ஒரு கட்டுரை எழுதக் கூடாது? அதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் "ஸ்வராஜ்யா"வில் பிர கசிக்கச் செய்வேன்" என்றார். "உங்களுடைய கோட்பாடு என்று நான் நினைப்பதற்கு முர ணை அம்சங்களை நான் அக்கட்டுரையில் சொல்ல வேண்டி யிருக்குமே?" என்று எருத் துக் கூட்டினேன். அப்போதும் அவர் தமது சஞ்சிகையில் என் கட்டுரைக்கு இடம் தந்து உபசரிப்பதாக அழுத்தமாகக் கூறினார்.

அம்மாதிரி ராஜாஜி முன்வந்ததை என்னி னான் ஆச்சரியப்பட்டே இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் நம் நாட்டின் மகத்தான புத்தி

ஞான கம்பீரமும், கருணையின் உருக்கமும் கொண்ட இமயமலைவில்
ஞானமும் கருணையும் கலந்த ராஜாஜி.

சுருதிப்படி

மாண்கள் முற்காலத்தில் எதை விரும்பினார் களோ அதையேதான் இன்று ராஜாஜியும் விரும்புகிறார். ஆழ்ந்த சித்தனை, பகுத்தறிவுக் கேற்ப அச் சித்தனை எம்முடிவுக்குச் செல் கிறதோ அதையே பட்சபாதமின்றிப் பின்பற்றுவது, சம்பிரதாயத்துக்கு மாறுபட்ட முடிவாயிருந்தாலும் அதனை ஏற்கும் திறன் - கருவிக் கொள்ளும் பழைய பல்வழியையே பாடிக்கொண்டு குருட்டுத்தனமாகக் கட்டுப்பட்டிராமல் தீர்த்துடைய அறிவாராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்பதே அவரது விருப்பம்.

ராஜாஜியின் அரசியல் வாழ்வில் அவர் பலரின் விரோதத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். மூன்று அவரது நண்பர்களா யிருந்து இன்று அவரைத் தீவிரமாக வெறுப்பவர்களான நான் அறிவேன். அவர்களில் ஒருவர் "ராஜாஜி என்னை விஷமாக வெறுக்கிறார்" என்று என்னிடம் சொல்லி யிருக்கிறார். இதை நான் ராஜாஜியிடமே தெரிவித்தேன். அவர் என்னை அடர்ந்த உணர்ச்சியுடன் நோக்கிறார். ஒரு கணம் மௌனமாக இருந்து விட்டு ஆழ்ந்த குரலில் கூறினார்: "அவர் நல்ல திறமைசாலி. நாட்டுக்கு மகத்தான சேவை செய்பவன் ஆற்றல் பெற்றவர். அரசியல் கோஷ்டிகள் அவரைச் சுற்றிக் கொண்டு நெரிக்காமல் அவர் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்; அவ்வாறு செய்வார் என நம்புகிறேன்." பின்னும் ஒரு கணம் மௌனமாக இருந்துவிட்டுத் தொடர்ந்தார்: "அவர் வெகு நல்ல பணிகள் புரிவார் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு வேண்டிய அறிவும் ஆற்றலும் அவருக்கு உண்டு." ராஜாஜியின் குரலில் கடுகளவேறும் கடுப்பு இல்லை. நாங்கள் யாரைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோமோ அவருக்கு இழுக்குக் கற்பிக்க ராஜாஜி சிறிதுகூட முயலவில்லை.

நமது பொதுவாழ்வின் ஒரு துரதிரஷ்டமான அம்சம் என்னவெனில், கருத்து வேற்

றுமை கொண்ட பெருமக்கள் நெருக்கப் பாமைபுடன் விவாதிப்பாய் தப்பெண்ணத் துறம். பகைகளாலும் தங்கள் தொடர்பை நீக்கிப் பிரிந்து போய் விடுவதுதான் இவர்களின் நெருக்க ருணவதால் தேவ நன்மைகளை இழக்க நேரிடுகிறது. ராஜாஜியைக் குறித்த இத்தகைய தப்பெண்ணத்திலும், பகை உணர்ச்சியாலும் அவரைப் பதமோக்காரர் எனச் சிலர் எண்ணுகிறார்கள். இந்த வயதில் அவர் அரசியல் காரத்துக்கு ஆசைப்படுகிறார் என்பது மூடாந்தனமான விசித்திரக் கற்பனை. அரோடு ஒருவர் இணங்கலாம், இணங்காமல், மிகுக்கலாம். எனினும் ஒன்று மட்டும் சந்திச்சயம்: அவர் நாட்டு நலனிலேயே ஆழ்ந்த ஈடுபாடுள்ளவர்; அவரது கருத்துக்கள் சமையல்களில் மிகவும் தீவிரமாயிருப்பினும் எதுகையாவது தவறுகவே யிருப்பினும் கூட, அனாடரித்து செறிந்த தேசப் பற்றிலேயே பிறழ்ந்தவனாகும் - அவற்றில் கவறலு நோக்க அறியே கிடையாது.

அரசியல் விவகாரங்களையும், வேளாண் விஷயங்களையும் விவாதிப்பதில் ராஜாஜி ஆழ்ந்திருப்பது போல் காணப்படுவதால் அவரது ஆக்மிக அறிவைச் சிலர் மறந்து விடுகிறார்கள். அவர் நமது புராதன சமய நிர்த்தக்களில் புலமை வாய்ந்தவர். வாழ்வையின் அன்றாடப் போக்கையும், அதிலுள்ள அலாபச் சனமான அம்சங்களையும் சித்திப்பதோடு ராஜாஜி நிற்பதில்லை. வாழ்க்கை, தத்துவத்தின் ஆழ்ந்த இரகசியங்களைப் பற்றியும் அவர் சித்தனை செய்கிறார். பொது நோக்குக்கு அப்பாற்பட்ட தியானத்திலும் அவர் காலத்தைச் செலுத்துகிறார்.

ராஜாஜிக்கு ராஜாஜிக் காரியதரிசியாகவு வைத்திய ஆலோசகராகவும் இருந்த கர்னா (பிரியாருமேதார் ஜெனரலானவர்) சாட்டரி என்பவன் கூறிய ஒரு சம்பவம் என் நினைவில் பதிந்துள்ளது. ஒரு சமயம் ராஜாஜி உட்ககவின் முற்றிருந்தார். அப்போது ஓர் இராசுவர் உறங்கிவிட்டாரா என்று நிச்சயப்பட்டு; திக்கொல்வதற்காக ஸ்ரீ சாட்டரி ராஜாஜியின் அறைக்குச் சென்றார். "இராசு அப்போது வெகு நேரமாகி விட்டது. அவனை எழுப்பி விடக் கூடாது என்பதற்காக நான் மிகவும் மெதுவாகக் கதவைத் திறந்து பார்த்தேன். அவர் படுக்கையில் படுத்திருக்கக் காணேன். மாலைத் தமது நாற்காலியில் ஆழ்ந்த சித்தனையில் லயித்துப் போய் அமர் திருந்தார். அவர் அரசியலைப் பற்றி எண்ண விரும்புகலாம்; அவ்வது ஆண்டவனைத் தியானித்திருக்கலாம். அவரது சித்தனைக்கு இடைபுறு செயல் விரும்பாமல் திரும்பிவிட்டேன்" என்று ஸ்ரீ சாட்டரி என்பவன் கூறி யிருக்கிறார்.

இரவின் மௌனமான கவனிப்பில் ராஜாஜி ஆழ்ந்து சித்திக்கிறார். அப்போது அவர் நாட்டுக்குத் தனியாக ஏற்பட்டுள்ள சோர்ஷங்களையும், இடுக்கண்களையும் பற்றி மட்டு சித்திக்கவில்லை; மனித குலம் முழுவதன் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் சித்திக்கிறார் அவரது அத்தச் சித்தனையில் தீட்சண்யமான பகுத்தறிவு மட்டுமின்றி அதனுடன் ஆழ்ந்த கருணையும் கலந்துள்ளது.

உங்கள் கேசம் உதிருகிறதா?

இந்த மாதிரி அபாயக் குறிகள்
அதை அறிவிக்கின்றன.

கேசம் உதிருதல்

உங்கள் ரோமம் உதிருகிறது. ஏனெனில்,
ரோமக்கால்களுக்குப் போதிய
ஊட்டமில்லாததுதான்.

இளமையில் வழக்கை
இந்தியை நீங்கள் அநேகமாகத்
தவிர்ந்திருக்கக்கூடும்

பொடுகு, ரோமம் உதிருதல் மற்றும் கேசம் குறை
தல் முதலிய உபாதைகளால் நீங்கள் சிரமப்பட்டால்
இன்றே ப்யூர் சில்னிக்ரீன் உபயோகிக்கத் தொடங்
குவீர்கள். ப்யூர் சில்னிக்ரீனில் உங்கள் ரோமத்தின்
வளர்ச்சிக்குத் தேவையான எல்லா பதிலெட்டு
'அமினோ ஆஸிட்'களும் தீவிரமான வகையிலிருந்
கின்றன. தலையில் உள்ளாக அழுத்தித் தேய்ப்பதன்
மூலம் ப்யூர் சில்னிக்ரீன் ரோமக்கால்களில் புகுந்து
அவைகளுக்குத் தேவையான இயற்கையான
ஊட்டத்தையளித்து, கேசத்தை மறுபடியும்
ஆரோக்கியமாக இருக்கச் செய்கிறது.

'ஆல் எபௌட் ஹேயர்' (All About Hair) என்ற,
படங்கள் கொண்டு, இவைசப் புத்தகத்தை நீங்கள்
பெற விரும்பினால் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விலாசத்
திற்கு எழுதவும்: டியார்ட்மென்ட் K-2, சில்னிக்ரீன்
அட்வைஸரி சர்வீஸ் தபால் பெ 10022,
பம்பாய்-1

Silvikrin

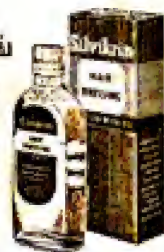
சில்னிக்ரீன்—கேச ஆரோக்கியத்துக்கான வழி

ப்யூர்
சில்னிக்ரீன்

கேசம் சம்பந்த
மான உபாதைக
ளுக்குக் குணமளி
க்கும் ஓர் மிகத்
தீவிரமான தயா
ரிப்பு. ஒரு மாத
கால வைத்தியத்
தக்குப் போது
மானது.

சில்னிக்ரீன்
ஹேர் டிரெஸிங்

உங்கள் கேசத்தை
நாள் முழுவதும்
நல்ல சீவியாக
வைக்கிறது. பொ
டுகு ஏற்படாமல்
தடுப்பதற்குப்
போதுமான ப்யூர்
சில்னிக்ரீன் கலந்
துள்ளது.

SP/1/P/7/64

எங்கள் சிவப்பு அனுமார்

பள்ளிக்கூடத்தில் தேர்வுக்குப்பின் நான் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்துச் சம்பவம். எங்கள் ஊரில் இரண்டு 'தாலிம்கானு'க்கள் இருந்தன. 'தாலிம்கானு' என்றால் 'கெறடி'. அதாவது நாட்டு முறையில் தேகாப்பியாசம், குண்டு முதலியன பயிலுமிடம். எங்கள் பள்ளிக்கூடத்துத் தேகப் பயிற்சி வாதியார் மகம்மது கவுஸ் ஒரு தாலிம்கானுவை நடத்தி வந்தார். மற்றொன்று இதற்குப் போட்டி யாக, கரடியாவி கப்பன் என்பவன் பெங்களூரிலிருந்து வந்து ஏற்படுத்தியது. எங்கள் கெறடியில் ஒரு சிவப்பு அனுமார் கவரில் எழுதப்பட்டு விளங்கினார். அந்த உருவத்தை இப்போது நினைத்தாலும்கூட என் உடம்பெல்லாம் ஒரு வீரிய உணர்ச்சி உண்டாகிறது. கரடியாவி கப்பன் கெறடியில் அபேத மாநிலி ஒரு கறுப்பு அனுமார் கவரில் எழுதப்பட்டிருந்ததாகச் சொல்லுவார்கள்.

அதை நாங்கள் பார்த்தது கிடையாது. விரோதிகளுடைய தாலிம்கானுவைக் குள் நாங்கள் எப்படிப் போவோம்? சொல்வத தான் கேள்வி. இரண்டு அனுமார்களுக்குள் இந்த 'வண்ண பேதம்' ஏற்பட்டதற்கு வேறொரு காரணமுமில்லை; நற்செயலாக ஏற்பட்டதுதான். கப்பன் சீடன் ஒருவன் அடுப்புக் கரியால் எழுதி விட்டான்; எங்கள் தாலிம்கானுவைச் சேர்த்த எழுத்துக்கார முத்துசாமி காவி மண்ணைக் கரைத்து எழுதி னான். போட்டிகள் மும்முரமாக நடந்த போது கறுப்பு அனுமார் கட்டி, சிவப்பு அனுமார் கட்டி என்று இரு அனுமார்களுக் குமே யுத்தம் நடப்பதுபோல் இருக்கும். எங்கள் உற்சாகமும் ஐயித்தபோது உண் டான மகிழ்ச்சியும், தோற்றபோது உண் டான கோபமும் அனுமாரின் ஆசைமகத் தான் பொங்கும்.

எங்கள் உல்தாது கவுஸ் சாயபு என் மனத்
லில் ஒரு தெய்வம் போல் விளங்கினார்.
படிப்பு வாத்தியார்கள்லில் ஒருவர் பாட்டிகள்
சாயபாஸ் தீர்த்த பிள் எங்களுக்கு மாண்பு
பொருளில் பாரதக் கதை சொல்லுவார்.
பள்ளிக்கூட வேளையில் இம்மாதிரியான
மாட்டி கதைகள் சொன்னால் நெருட்டமாட்டர்
ஆட்சேபிப்பார்.) பீமகீஸ் பற்றி வெகு உற்
சாகமாகக் கதை சொல்லுவார். அப்போது
நன் கண் றான் கவுஸ் சாயபுதான் நித்பார்.
நூலியோதனைப் பற்றிச் சொல்லும்போது
கரடி பாசி கப்பிஸப் போலிருந்தான் என்று
வைத்துக் கொள்ளுவோம். எனக்கு அப்
போது ஒன்பது வயது முடியவில்லை. என்
வகுப்பில் மற்றவர்கள் எல்லாரும் என்னைவிட
நாறு வயதுக்கு மேல் மூத்தவர்களாகவே
இருந்தார்கள்.

கப்பனுடைய கெழுவைச் சேர்த்தவர்
கனோடு அதேசமாக நாங்கள் பேசவே
மாட்டோம். ஜன்மவிரோதிகளைப் போலத்
தான் பாலிப்போம். அகரர்களுக்கும் தேவர்
களுக்கும் உள்ள விரோதம் போல் இந்த
இரண்டு கெழுகளைச் சேர்த்த சீடர்களுக்
குள் உணர்ச்சி இருக்கது என்னும் மிகை
யாகாது. இது தரலிள்ளானுவிட மரியாத
வர்களுக்கு விளங்காது.

அல்லாப் பண்டுகையில் ஒவ்வொரு வருஷ
மும் எங்கள் உல்தாது புலி வேஷம் போடு
வார். ஒரு நடவை-எளிக் கட்சி கப்பலும்
வேஷம் போட்டான். ஆனால் அவன் போட்
டது கரடி வேஷம். புலிக் கட்சியும் கரடிக்
கட்சியுமாக ஊரே இரண்டு கட்சியாகப்
பிரிந்தது. "இன்றிரவுக்குள் பிரமாதம்
நடக்கப் போகிறது" என்று எம்மோரும்
எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஊர்வலம் இரண்டு மணி நடந்தது. எங்கள்
உல்தாதுதான் வெள்ளுர் என்பது எங்க
ளுடைய தீர்மானம். புலியாட்டம் அந்த
வருஷத்திற்கு நான் என்றும் அல்லவது நன்
றாக அமைந்ததில்லை என்று எம்மோரும்
சொன்னார்கள். சந்தைப்பெட்டையில் ஒரு
ஆட்டைக் கொண்டு வந்து புலிக்குக்
கொடுப்பது வழக்கம். அவர் அதை வாயில்
கவனித் தூக்கி ஏறியார். பிறகு சீடன் ஒரு
வன் அதை எடுத்துக் கொண்டு போய் உள்
தாது விட்டால் சேர்ப்பான். இந்த வருஷம்
புலி வேஷத்தின் ஆவெசம் மிகவும் அய்யு
கடந்து மோசிரிப்பதால் ஆட்டின் ரத்
தத்தை உறிஞ்சி அங்கேயே சாப்பிட்டு
விடுவார் என்று சிலர் சொன்னார்கள்.

இம்மாதிரி நடக்கும் என்று நானும்
தனைத்தேன். அதற்கு நான் வீட்டுக்குப்
போய்விடலாம் என்பது என் எண்ணம். என்
தன்பன் அப்துல் ரஹிமான், "பயப்படாதே.
நான் கூட இருக்கிறேன்" என்று எனக்குக்
தைரியமளி, உற்சாகமும் ஊட்டி, நடுவில்
டுபாய்விட வேண்டாம் என்று சொல்லிக்
கொண்டிருந்தான்.

எங்கள் புலியைச் சுற்றி ஏராளமான
கூட்டம். கரடி கப்பிஸச் சுற்றிச் சிறு கூட்டம்
தான் சென்றது. ஆறும் அதேசமாக அவ
னுடைய கெழி சீடர்கள்தான். கூட்டம்
குறைந்து போனதற்கு ஒருவாறு ஈடாகச்
சத்தம் அதிகமாகப் போட்டார்கள். ஆனால்
அது பலிக்கவில்லை. தோற்றுப் போனதாகச்
கப்பனுக்கே உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. இதனால்
அவனுக்குக் கோபம் அதிகரித்தது. அவன்
கொஞ்சம் கள்ளும் குடிப்பது உண்டு.
அன்று பமமாகக் குடித்து விட்டிருப்பதாக
வும், எப்படியாவது எங்கள் உல்தாதைக்
கவகத்துக்கு இழுப்பான் என்றும் எங்கள் கூட்
டத்தில் பேச்சு. தன் தோல்வியை மறைத்
துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணிச்
சுப்பன் நம்முடைய புலி வேஷக் கூட்டத்
தையும் தன் கூட்டத்தையும் ஒன்றாகச்
சேர்த்துவிட யோசனை செய்தான். மெள்ள
மெள்ள ஊர்வலத்தில் அவன் முந்திக்
கொண்டே சென்ற. கடைத் தெருவில்
பிள்ளையார் கோயிலண்டை வந்தபோது
இரண்டு வேஷங்களும் ஒரு கூட்டமாகச்
சேர்த்து போயின. இப்போது இரண்டு
உல்தாதுக்களுக்கும் இடையில் எட்டு கஜ
தூரந்தான் இருந்தது. பாயும் பாய்ச்சல்
களில் ஒரு வரோடொருவர் மோதிக்
கொள்ளும் நிலையில் இருந்தார்கள். இரண்டு
பேர்களுக்கும் கவ்வினை போட்டு ஒவ்
வொருவருக்கும் பக்கத்துக்கு இருவராக
நான்கு பேர்கள் இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்
டிருந்தார்கள். கூட்டம் பெரும் கூட்டமாக
இருந்ததாலும் வேஷத்தைச்சுற்றி விசாலமாக
இடம் விட்டு ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்
கொண்டே சென்றது. இரண்டு மிருகங்
களுக்கும் வுத்தம் எந்த நிமிஷத்தில் நடக்கப்
போகிறதோ என்று பார்த்துக் கொண்
டிருந்த எம்மோருக்கும் மடபடவென்று
மார்பில் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. நானும்
என் நண்பன் அப்துல் ரஹிமானும் கை
கோத்துக் கொண்டு கண் கொட்டாமல்
பார்த்துக் கொண்டே சென்றோம்.

"ரஹிமான், சண்டையானால் நம் உள்
தாதுதானே ஐயிப்பார்?" என்று பொறுக்க
முடியாத கவலையுடன் என் தன்பனைக்
கேட்டேன். கப்பன் எங்கள் உல்தாதை விடக்
கொஞ்சம் உயரம் அதிகம். நல்ல தடிவன்.
அவனையும் அவனது அட்டகாசங்களையும்
பார்த்து என் மனத்தில் கொஞ்சம் சந்தேகம்.
ஆனால் ரஹிமான் "கூட்டாயம் புலிதான்
ஐயிக்கும்! பார், இன்னும் ஒரு நிமிஷத்திற்
குள்!" என்னான்.

நான் ஆஞ்சகேவனை (அதாவது எங்கள்
லிவப்பு ஆஞ்சகேவனை) மனத்தில் நிவானித்
தேன். எப்படியாவது எங்கள் உல்தாதுக்கு
வெற்றி தரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தேன்.

"ஹா!" என்று ஓர் இரைச்சல் கேட்டது.
துள்ளி விழுந்தேன். "பயப்படாதே!" என்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

ருள் ரஹிமான். அவன் கையைக் கெட்டி யாகப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

அடுத்த கணத்தில் கப்பன் பாய்ந்து எங்கள் உல்தாது பேரில் குதித்து அவரைக் கீழே வீழ்த்தப் பார்த்தான். எங்கள் உல்தாது அவன் வந்த பக்கம் திரும்பித் தலையை அட்டிக் கொடுத்தார். இருவரும் குத்தியில் கயத்தார்கள். கட்டத்தில் பேரிரைச்சல் கிளம்பிற்று. கப்பனுடைய சீடர்களின் ஐய போஷம் எல்லாக் கச்சுக்கும் மேல் காண்புப் பிளந்தது.

நான்கு போலீஸ் ஆட்கள் திடீரென்று பிரசன்னமாகி இரண்டு உல்தாதுக்களையும் பிரித்தார்கள். சங்கிலி பிடித்துக் கொண் டிருந்த சீடர்களின் பாடு வேகு பாடாகப் போயிற்று. கரடியமேல் பாய்ந்து பழி வாங்கப் புலி ஒரு பக்கம் இழுப்பதும், அவர்கள் அப் படிப் பாய்ந்துவிடாமல் இழுத்துப் பிடிப் பதும், கட்டத்தில் 'சங்கிலியை விடு, கீடு' என்று பலர் கச்சல் போடுவதும், போலீ ஷார் 'போ! போ!' என்று தடிப் பிரயோகம் செய்வதும், சில நிமிஷங்கள் வரையில் ஒரே அமர்க்களமாக இருந்தது. பிறகு நான்கு போலீஸ்காரர்களில் மூவர் ஜனக்கட் டத்தைச் சமாளித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். ஒருவர் புலிக்கும் கரடிக்கும் மத்தியில் கையும் தடிமூலாகச் சென்றான். கொஞ்ச தூரம் போனதும் அந்தப் போலீஸ்கார னுடன் தங்க சரிகை கொண்ட சிலப்பு உரு மாலை தரித்த போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் வந்து சேர்த்தார். ரஹிமான் என் காதில் மெள்ள "அவர்தான் ஹேட் காஸல் டபில் வரதராஜுலு" என்றான். (ரஹி மானுக்குத் தெரியாத விஷயம் ஒன்றுமில்லை. அவன் என்னைவிட எட்டு வயது பெரியவன். என் வகுப்பிலேதான் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.) 'ஹேட்டு வரதராஜுலு' என் றால் ஊரே நடுங்கும். அவருடைய உடையும் அவருடைய தலைப்பாகையின் சரிகையின் மினுமினுப்பும் என் மனத்தைக் கவர்ந்தன.

தான் ஐயித்துவிட்டதாகச் கப்பனுடைய எண்ணம். அவனுடைய சீடர்களின் எக் களிப்புச் சத்தம் எங்களுக்குப் பொறுக்க முடியாததாக இருந்தது.

"ரஹிமான்! பார்த்தாயா, என்ன அவ மாணம் செய்து விட்டான் கரடி பாலி கப்பன்!" என்றேன். அவனுக்கும் மிகுந்த கோபம். பல்லைக் கடித்து, பதில் சொல்லா மல் நின்றான்.

புலி உறுமிக் கொண்டு மெதுவாகவும் கம்பிரமாகவும் சென்று கொண்டிருந்தது. அவ்வப்போது பின் காலில் நிமிர்ந்து நின்று பேரிரைச்சல் போடும். மறுபடி கம்பிரமாக் நகர்ந்து செல்லும்.

"பார், இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில்" என்று சொல் ரஹிமான்.

"எப்படியாவது அந்தச் கப்பனை அவ மாணப்படுத்திப் பழிவாங்க வேண்டும்" என்று என் உள்ளம் முழுதும் பக்தி பரவசமாகி எங்கள் அனுமாரின் தியானமாகவே இருத் தது. புலி அனுமாராகத் தோன்றினார். அனுமார் புலியைப் போல் மஞ்சள் பட்டை களுடன் என் மனத்தில் தோன்றினார்.

"பார்த்தாயா, உங்கள் புலியின் க என்னவாயிற்று!" என்று இந்தச் சமயத்தி ன் காதண்டை திடீரென்று வாரோ ஒ வன் சொன்னான். திரும்பிப் பார்க்க, செக்ரு காரத் தெருவு சஞ்சீவி. இவன் கப்பனுடை தாலிமைச் சேர்த்தவன். என் வகுப்பி் படித்துக் கொண்டிருந்தான். "ரஹிமா ஃ வயது. குத்தியில் நல்ல கெட்டிக்காரன் ரஹிமாஷைப் பல தடவை தோல்வியுற் செ தவன். படிப்பு குறையும்.

"என்னத்தைப் பார்ப்பது? போலீஸ் காரர்கள் இவ்வாதிருந்தால் உங்கள் கப்பல் கதி இன்று என்னவாகுமோ தெரியுமா?" என்றேன்.

"எங்கள் கறுப்பு அனுமாருக்குத் தேங்காய் உடைத்திருக்கிறேன். அது வீணாகுமா! அதுதான் இப்படியாச்சு" என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் எனக்குத் தாங்க முடிய வில்லை. "நாளைக்கு உனக்கு இரண்டு தேங் காய் உடைப்பேன்" என்று எங்கள் அழல் வண்ண ஆஞ்சநேயனைத் தியானித்தேன்.

"அதோ!" என்றான் ரஹிமான்.

திரும்பிப் பார்த்தோம். எங்கள் உல்தாது தேகத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு பின் கால்கள் மடங்க், பாயல் வண்ணமாக நின்று ஓர் உறுமல் உறுமினார். அப்போது அவர் காட்டிய காட்சி பெங்களூரில் லால்பாக் கில் நான் பார்த்த உண்மை வேர்க்கையைப் போலவே இருந்தது. சங்கிலி பிடித்துக்கொண் டிருந்த காரணமோ சங்கிலியை விட்டு விட் டார்கள். அடுத்த கணம் "அய்யய்யோ! புலி புலி!" என்று கட்டத்தில் ஒரு பேரிரைச்சல் கிளம்பிற்று. காலியம்மனுக்கு எருமையைப் பவி கொடுக்கும்போது இந்த இரைச்சல் போடுவது வழக்கம். எங்கள் புலி ஒரு தாவு தாவிற்று. போலீஸ் ஹேட் வரதராஜுலு வின் தலைமேல் புலி இறங்க். அவர் தரையில் விழுந்தார். மறுபடியும் ஒரு தாவுத் தாவி, கப்பன் கழுத்தில் மேல் இறங்கிற்று. அவ னும் தரையில் தலைமோக விழுந்து உருங் டான். விழுந்த கரடியின் தோளைப் புலி கவ்விக்க கொண்டு வீரக் காட்சி நத்தது. கட்டத்தில் அடங்காத மகிழ்ச்சி. "செத் தான்! செத்தான்!" என்று பேரிரைச்சல் கிளம்பிற்று. கீழே விழுந்த ஹேட் காஸல் டேபில் வரதராஜுலு மெள்ள எழுந்து உரு மாலைவைத் தட்டித் தலையில் மீண்டும் கம்பீர மாக அணித்தது அனுமார் தட்டிக் கொடுத்த மைலுக் பருவத்தைக் காட்சியாக இருந்தது. தன்னுடைய வெட்கத்தை மறைக்க வாயில் ஊதுமுழம் வைத்து 'விஸி' அடித்தார். அதற்குள் தம்முடைய புலி இன்னொரு தாவுத் தாவி எங்கேயோ மறைந்து போயிற்று.

"எங்கே? எங்கே?" என்று கட்டமெல் டாம் ஒரே கவலரம். அடுத்த கணத்தில் நாங்கள் இருந்த இடத்துக்கு இப்பது கஜத்துக்கு முன்னால் தன் சீடர்களுடன் ஸ்ரீபோல் கம்பிரமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது.

ரஹிமாஷைக் கட்டிக் கொண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டேன்.

"பார்த்தாயா?" என்றான் ரஹிமான்.

"நாளை அனுமாருக்கு இரண்டு தேங்காய் உடைக்கப் போகிறேன். நீ தப்பாமல் வர

ஸ்வெட்டர்
புதிதா?

இல்லையே-
லக்ஸ்
சலவை

LUX

For gentle washing
of lovely clothes

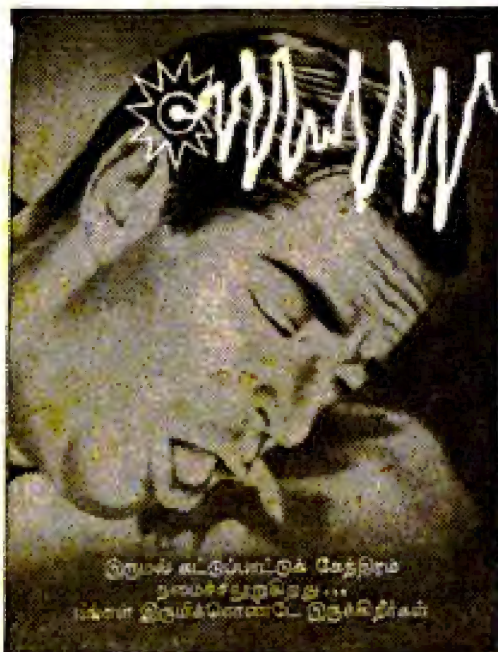
நீக்கிதமான மென்மை, கதகதப்பு ... உங்கள் கம்பளித் துணிகளின் பண்புகளைக் காப்பது :
‘லவைலீலே நகுவிசாகப் பராமரிக்கும் லக்ஸ், பட்டு, நைலான், ரெயான், டெரிலின் ... பாங்
பான துணிகள் எல்லாமே பார்க்கப் புதிதாய்ப் பன்னெடுநாள் தடித்திருக்கத் துணையுரியது:
நாய, மெல்லினம் லக்ஸ் தூன்களால் சலவை!

அ த் த னை ந கு வி சாக ஆ டை க னை க் காப் ப து லக்ஸ் ஒ ன் றே!

விக்ஸிவிடுத்து புதிய சக்தியாய்த் இருமல் மருந்து

அடமுள்ள இருமலை நிறுத்துகிறது

இருமல் ஆரம்பமாகும் இடத்தில் செயல்படுகிறது... இருமல் கட்டுப்பாட்டுக் கேந்திரத்

இருமல் கட்டுப்பாட்டுக் கேந்திரம்
தாமதப்படுகிறது...
உங்கள் இருமல்களெல்லாம் இடுக்கிவிடப்படும்

விக்ஸ் பார்முலா 44 இருமல் கட்டுப்பாட்டுக்
கேந்திரத்திற்கு அளவறி அளிக்கிறது...
இருமல் நிற்கிறது. நீங்கள் ஆரம்பித்து தூங்குகிறீர்கள்

எரிச்சலாக கொடுக்கும். தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் இருமலினால் நீங்கள் அவதிப்படவேண்டாம். இருமல் உங்கள் தொண்டையில் மட்டும் இருப்பதல்ல என்பது மருத்துவ விஞ்ஞானம் இப்போது அறிந்த விஷயம். உண்டாகையில், இருமல் கட்டுப்பாட்டுக் கேந்திரத்தில்தான் உங்கள் இருமல் அடங்கிவிடுகிறது. தொண்டை அழற்சி, கவராக் குழாய் அடைப்பு ஆகியவைகள் இருமல் கட்டுப்பாட்டுக் கேந்திரத்தைத் தூண்டி, நீங்கள் இரும ஆரம்பிக்கிறீர்கள்

இருமல்களை நிறுத்துவதற்கு இருமல் கட்டுப்பாட்டுக் கேந்திரம் அளவறிவதைய வேண்டியது அவசியம். விக்ஸ் பார்முலா 44-ல் உள்ள ரேத்தினியெகலான் "இருமல் சமஸ்தகன்" உங்கள் இருமல் கட்டுப்பாட்டுக் கேந்திரத்தை விரைவில் அடைந்து, அதை சீக்கிரமே சமன்படுத்து

இருமல் நிற்கிறது.

அதேபோதில், விக்ஸ் பார்முலா 44-ல் உள்ள வாய்ந்த மருத்துவக் இவிரமாக வேலை செய்து, அளவறின கவராக் குழாயைத் திறந்து, வலியுறுக்காமல் இறுக்கத்தை நீக்கி, தொண்டை எரிச்சலில் போக்குகிறது

விக்ஸ் பார்முலா 44 உங்களுக்கு இருமலிலிருந்து துரிதமான, சுவாசத்தை அளிக்கிறது... அடங்காத இருமலிலிருந்து விடுதலை பெற்று, நீங்கள் இரவு முழுவதும் கவராக் குழாயைத் தூங்குகிறீர்கள்.

உங்கள் மார்பில் செயல்படுகிறது
விக்ஸ் பார்முலா 44-ல் உள்ள விரைகல் கட்டுப் போதுகள் உங்கள் கவராக் குழாயைத் திறந்து வேலை செய்கின்றன. இதனால் மார்பு இறுக்கம் தடுக்கிறது.

உங்கள் தொண்டையில் செயல்படுகிறது
விக்ஸ் பார்முலா 44 இருமலுக்குத் தொண்டையின் எதிர்ப்பைப் போக்கித் துரிதமாக இரைப்படுத்துகிறது. தொண்டை அழற்சியை உடனடியாக சமன்படுத்துகிறது.

உட்கொள்ளும் அளவு
உட்கொள்ளும் சரியான அளவு அளவெடுக்கிற மேல் உள்ள விபரத்தைத் தயவு செய்து படிக்கவும்.

அதிக
சக்திபூர்வ
பார்முலா

விக்ஸ் பார்முலா 44

விக்ஸ் பார்முலா 44 இருமல் ஆரம்பமாகுமிடத்தில் செயல்படுகிறது

ஈடும்" என்றேன். தச் சம்பவத்தின் ணமாக எங்கள் உள் டு மகம்மது கவுஸுக் கச்சேரியில் விசாரணை ுது ஐந்து ரூபாய் ராதம் போட்டதாக கள் பள்ளிக்கூடத்தில் 4 ரூபாய் பேச்சு. ட்கள் யாரும் அவரைக் ுட விடலை. போலீ ர் கப்பலுடைய கட்சி சேர்ந்து கொண்டு டார்கள். பெரிய ையாயம் செய்து விட்

அனுமான் 'செய்தி' என் டிரூர்கள் பெரியோர்கள். அதாவது எப்போதும் எங்கே யும் நமக்கு உதவுகின்றதிருக் கிறோம். துக்கம் ஏற்பட்டால், "ராம ராம" என்று சொல் ிக் கொண்டு, பொறுப் ெயும். அனுமான் வந்து நிவாரணம் செய்வான் என்ப தில் சந்தேகமில்லை. -ராஜாஜி

கொண்டு தேங்காய் உடைத்துப் பூண்டுசெய்வ துண்டு. அந்த அனுமாரும் செங்காவிய பூதி எங்கள் தாலியில் வரைத்திருத் தது போலவே இருந்தபடி யால் அவர் மீது எங்களுக்கு கெய்வாம் அதிக பக்தி. அந்த அனுமாரையாவது பார்த்துக் கொஞ்சம் ஆறுதல் அடையலாம் என்று அவ்விடம் சென் றேன். சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தும் அவர் காணப் படவில்லை.

"இங்கே ஒரு பெரிய அனுமார் பாதையில் இருக்குமே, அது என்னவாயிற்று?" என்று தோபதி ராயரைக் கேட்டேன்.

"அதோ பாகுங்கள், அதுதான் அனுமார் கோவில்" என்றார். ஒரு மண்டபம் தென் பட்டது. யாரோ பக்தர்கள் அசட்டுத்தன மாக எங்கள் அனுமாரைக் கவர் கட்டி அடைத்துப் போட்டு ஒரு கோயிலாகச் செய்துவிட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். ஊரெல்லாம் பழாழயப் போன மாதிரி இந்த மண்டப அனுமாரும் கோயிலுக்குள் மறைந்து போனாரே என்று வருத்தப்பட்டுடன். கோயிலுக்குள் போனேன். அனுமார் என்னமோ இருந்தார். ஆனால் முன் மாதிரி ஜோலிக்க வில்லை. அடங்கி ஒங்கி அரக்கர் கையில் சிக்கின மாதிரி இருந்தார்.

ரதாமின் வீட்டைக் கண்ணால் பார்க்க வாம் என்று ஆசை தோன்றிற்று. அத்தத் தெருவுக்குப் போனேன். வீடு மட்டும் முன் போலவே செம்மன் பூசிய வண்ணமாக இருந்தது. ஆனால் யாரோ குடியிருந்தார்கள்.

ரதாமின் தன் வீட்டு வாசலில் சமைய லுக்காக வீறகு வெட்டுவது வழக்கம். அதைப் பார்த்து அனுபவித்துக் கொண்டு சில சமயம் நான் நிற்பதண்டு. எத்தனையோ சிநெகிதர் களைப் பார்த்திருக்கிறேன். என் ரதாமின றுக்குச் சமனம் யாரும் இருக்க மாட் டார்கள்! அவன் இப்பொழுது எங்கே என்ன தொழிலில் இருக்கிறான் என்பது கூட எனக் குத் தெரியாது; சொல்லுவாரும் இல்லை. உயிரை வேண்டுமானாலும் தருவான். ஒரு பரிணகபும் அவன் சரியாகத் தேறவில்லை. என் படியில் முடியுமானால் அவனுக்குப் பாதி தந்திருப்பேன்; இருவரும் பால் செய் திருக்கலாம். பாவம்! அவனை வாத்தியார்கள் எல்லாரும் சேர்த்து கொளறு செய்துவிட் டார்கள். பள்ளிக்கூடம் விட்ட பின், அவன் என்னவானானோ தெரியவில்லை. என்ன விடே கொடுத்தால் அத்தனைய நண்பன் எனக்குக் கிடைப்பான்?

குழந்தைகளை, உங்கள் தண்பர்களைப் பற்றிக் கவனமா விருங்கள், என்னைப் போல் ஏமாற்றமடைவாதிர்கள். நடப்பைப் போல் ஒரு செய்வாழியில்லை. மற்றதெல்லாம் பொய். காற்றைப் போல் பறந்து போகும். அங் பும் நடப்பே வாழ்க்கையில் பெருத்த செல்வம். (ரீண்ட காலம் முன்பு எழுதியது)

ர்கள் என்று நாங்கள் எல்லோரும் எண்ணி டும். "அபராதம் போட்டால் என்ன?" ேறு எங்கள் உல்தாது மேல் இரு மடங்கு னரவரும் அன்பும் செலுத்தினோம்.

இது நடந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆயின. ினும் அதிகமாகவே இருக்கும். காலம் ுடமாக ஓடுகிறது. நேற்று நடந்ததுபோல் றுக்கிறது. சென்ற வாரம் எங்கள் தாலிம் ு இருந்த இடத்திற்கு முன் நின்றேன். ிந்த இடத்தில் ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் ுழாகக் கிடத்தது. முன் செடிசன் வளர்ந்து ிங்கே ஒரு வெண்ணாடு மேய்ந்து கொண் ுத்தது. இப்போது மகம்மது கவுஸ் ுலவகத்தில் இருக்கிறார். அவர் வீட்டில் வறு யாரோ குடியிருக்கிறார்கள். அவரைச் சர்த்தவர்கள் கூட இல்லை.

கெரடி இருந்த இடத்தில் மேய்ந்துகொண் ுத்த ஆட்டைப் பார்த்த வண்ணமாகவே லகு தேரம் நின்றேன். அந்த ஆட்டின் 'பரில் என்னை அறியாத ஓர் அன்பு எனக்கு ண்டாயிற்று. என் மணக் சுற்பிணியில் றதன் முகம் வர வர மாறிக் கவுஸ் உல்தாதே றங்கே தின்றார். அவர் கவரைப் பிடித்துக் ைகண்டு "ஊட் டைட்" தோபதியாசம் செய்வது போல் மணக் காட்சி கண்டேன்.

"போகலாமே!" என்றார் என் கூட இருந்த கூட்டுறவு இன்ஸ்பெக்டர் தோபதி ரால். என் பக்த கணவியிருந்து இறங்கினேன்.

"உமக்கு ழிம்ஸ்டிக்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர் மகம்மது கவுஸ் தெரியுமா?" என்று கேட்டேன்.

பாவம், தோபதி ராய் அவரை எவ்வாறு அறிவார்? உத்தியோகத்திற்காக இந்த ஊருக்கு எங்கிருந்தோ நாறு ஆண்டுகளுக்கு முந்தான் வந்தவர்.

"அது யார்? எனக்குத் தெரியவில்லையே?" என்றார்.

இவ்விடம் எங்கள் உல்தாதைப் பற்றிப் ெரி என்ன பயன்? நானும் எத்தனையோ வாத்தியார்களிடம் எத்தனையோ பாடங்கள் படித்தேன். அவர்களில் யாரும் எங்கள் மகம்மது கவுஸ் உல்தாதுக்குச் சமனமாக மாட்டார்கள்.

அங்கிருந்து கிழக்கே சென்று அவ்விட முள்ள ஒரு குன்றண்டை போனோம். குன் றின் அடிவாரத்தண்டை ஒரு பாதையில் ஒரு ெரிய அனுமார் செதுக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கே ஊரார் வேண்டுகங்கள் வேண்டிக்

'தம்மைக் குறித்துப் பிறர் செய்யும் கேலிகளைக்கூட ரவலித்துச் சிரிக்கும்ளா நகைக்கவை உணர்வு படைத்தவர் ராஜாஜி' என்று காந்தி மகான் ஒரு முறை உயிட்டார். இடுக்கன் வருங்கால் தாழும் நகைத்துப் பிறரையும் நகைக்க எவ்வு ராஜாஜிக்கு ஈடு ராஜாஜியேதான். ஒப்பற்ற அவரது நகைக்கவைக்கு உதாரணமாக இ ஒருகில துளிகளை அளிக்கிறோம் :

சிரிக்க வைக்கும் சிந்தனைச் சிற்.

சீமார் இருபத்தைத்தாண்டுகளுக்கு முன் திருச்சி சிறையில் ராஜாஜி ராமாயணம் படித்து விளக்கி வந்த காலம். "சத்ருக்ஷ னுக்கு ஏன் சத்ருக்ஷன் என்று பெயர் வந்தது; அவன் ஒரு சத்ருவையும் ஐயிக்கவில்லையே?" என்ற கேள்வி பிறந்தது. ஸ்ரீ அனந்தசாயணம் அய்யங்கார் "பொருத்தமில்லாமல் பெயர்கள் வைப்பது" பற்றி விஸ்தாரமாகப் பேச ஆரம்பித்தார். அவர் நிறுத்துவதாகவே தோன்ற வில்லை. அப்போது ராஜாஜி, "பொருத்த மில்லாமல் பெயர் வைப்பதற்கு ஓர் உதாரணம், பாம்பைக் கண்டு காதவழி பயந்து ஒடுபவர்களுக்கு அனந்தசாயணம் என்று பெயர் வைப்பது!" என்றார். அதற்கு முதல் நாள் ராத்திரிதான் சிறையில் பாம்பு வந்திருந்தது!

சித்திரகூட்டத்தில் பரதன் ராமனைச் சத் தித்து எவ்வளவோ வருத்தி வருத்தி அழைக் கும் கட்டத்தை ராஜாஜி தமது சிறைவாசத் தின்போது உடவிரித்த கால்கிரஸ் தொண்டர் களுக்கு விளக்கினார். இராமர் பரதனுடன் அப்போதி திரும்புவதற்கு மறுத்து விடுகிறார் அல்லவா? "ராமருக்குத்தான் ஏன் இவ்வளவு பிடிவாதம்? சிலவே என்று பரதனுடன் திரும்பிப் போய்விருந்தால் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இல்லாமற் போயிருக்கும்!" என்று ராமாயண சிரவணம் செய்தவர்களில் ஒருவர் பரிதாபப்பட்டார்.

"அதற்கென்ன செய்வது? சீதையின் தலை விதி!" என்றார் வேறொருவர். இன்னொருவர் "இல்லை, இல்லை! ராவண னுடைய தலை விதி!" என்றார்.

அப்போது ராஜாஜி குறுக்கிட்டு, "ராவண னுடைய தலைகளின் விதி என்று சொல்லுங்கள்" என்று திருத்தினார்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்னையில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் ராஜாஜி பேசிக்கொண்டிருந்த போழுது சில காமிகள் ராஜாஜியின் மீது கற்களை வீசி எறித் தனர். பக்கத்திலிருந்த பலருக்குப் பயமாகப் போய்விட்டது. கற்களை வீசி எறிந்தவர்களை அடக் கப் போனார்கள். அப்போது ராஜாஜி, "அவர்களை விட்டுவிடுங்கள். அவர்களுக்கு அய்வளவு தூரம் குறி பார்த்து அடிக்கத்

தெரிந்தால் தமக்கு எப்போழுதோ கயர யம் கிடைத்திருக்குமே!" என்றார்.

தவிர்க்க முடியாமல் போனால் பொதுஜ லாக்கெடுப்புக்குப் பிறகு பாகிஸ்தானைப் பினை செய்ய வேண்டும் என்று ராஜாஜி தட்ம் சமர்ப்பித்திருந்த சமயம். இது பத் அவர் தாம்பரம் சிறில்தவக் கல்லூரிய் பேசினார். அவர் பேசி முடித்த பின், அக்வி சணம் வசித்த மாணவர் ஒரு சந்தேகத்தை விளப்பினார்: "ஐரோப்பாவில் பல நாடுக இடுப்பதை ராஜாஜி குறிப்பிட்டால், அது ஐரோப்பாவின் நிலைமை என்ன? அங்கு விபி யுத்தம்தானே நடக்கிறது?" என்றார்.

உடனே ராஜாஜி, "ஆம், அக்கிராசன சொல்லுவது ரொம்பவும் சரி. அதற்காகே தான் பிரித்துப் போவதா வேண்டாமா என் டுச் சர்வஜன வோட்டு எடுக்கு முன் இரண்ட தரப்பினரும் பிரசாரம் செய்ய உரிமை பெ் வேண்டும் எனக் கேட்டிருக்கிறேன். அப்போது தமது அக்கிராசனர் போன்றவர்கள் ஒ் வொரு பொதுக் கூட்டத்துக்கும் ஐரோப்பா படத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு போய், பிரித்துப் போவதிலுள்ள திமைகளை ஜனங்களுக்கு எடுத்துக் கூறலாம். அப்படியு் அத்த ஜனங்கள் கேட்காவிட்டால் நாம் என்ன செய்யலாம்?" என்றார்.

இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்தில் கால் கிரஸ் அரசாங்கங்கள் பதவியிலிருந்து விவகத் தேவையில்லை என்று ராஜாஜி கூறியதால்

அவருக்குப் 'பதவி மோகம்' என்று பவர் பெயர் சூட்டினார்கள். ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின் - 1945ல் - அவரது வாத்தமே சரி என்று நிலைப் பட்ட பின் சென்னை கோகலே மண்டபத்தில் பேசிய ராஜாஜி தமக்குப் 'பதவி மோகம்' என்று குத்தம் சாட்டிய பிடுகல் பதிகளுக்கு இப் படிய் பதில் சொன்னார்:

"பதவி மோகம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. பதவி இல் லையே என்று எனக்குப் பெரும் கோபம் என்றும்

சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆமாம், எனக் குப் பதவி மோகம்தான். இத்தத் தேசம் இப் படிப்பட்ட கேவலமான நிலையில் இருக்கிறதே,

இதற்கு நல்ல பதவி வரவேண்டுமே என்று எனக்கு அசாதாரண மோகம்தான்; மோகம் மட்டும்தான்! அதற்குப் புத்திசாலித்தனமாக மூலவாமலிருக்கிறேனே என்று கோபம்கூட வருகிறது!"

சி சி சி

1952ம் ஆண்டு ராஜாஜி சென்னைக்கு வந்தார். மத்திய பதவி ஏற்ற பின் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றிருந்தார். ரேஷன் குறித்து மக்களின் வயிற்றில் பாலை மாத்திரந்த மகாநாடுக்கு மக்கள் மாலை மேல் மாலையாகப் போடப்படி இருந்தார்கள். "இந்த மாலை குட்டும் வைப்பதற்கு முடியே இடையாதோ என்று தோன்றி விட்டது. பூவாலைகள் மேலும் மேலும் சேர்ந்து மேடையில் பூமலையாகக் குவிந்துவிட்டன" என்று இதனைப் பேராசிரியர் "கல்வி" வர்ணித்திருக்கிறார். இவ்வளவு அன்புத் தொல்லைகளையும் "மொறுத்து"க் கொண்டிருந்த ராஜாஜி முடிவில் கூறியதாவது:

"உலகத்தில் தேவய பக்தி அதிகமாவதற்குக் கடவுளுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் அடிகரிக்கக் கூடும் என்பதை இன்று தெரிந்துகொண்டேன். கடவுளிடம் பக்தி செய்வதவர்கள் கடவுளுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய அன்பிற்கு என்ரு இப்போது ஏற்பட்ட கஷ்டத்திலிருந்து கடவுளுடைய கஷ்டங்களைப் பற்றி நினைக்கும்படி நேர்ந்தது. இந்தக் கோட்டத்திலுள்ளவர்களில் என்ரு மாலை போடாதவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி செலுத்துகிறேன்!"

சி சி சி

1950ம் ஆண்டு காரைக்குடியில் நடந்த கம்பர் விழாவில் தற்பெருமை பிடித்த சில தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு ராஜாஜி இப்படி ஒரு "குட்டு" வைத்தார்:

"ராமாயண காவியத்தைப் படிக்கக் கண்ணோடு பார்த்து சிலர் ராமாயணக் கதைக்குக் குறைகள் இருப்பதைக் கண்டு பிடிக்கலாம். இன்று எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் குறையே இல்லாத கதைகள் எழுத முடியும். ஆனால் எழுதி என்ன பயன்? காப்போக்கில் அவை எல்லாம் நிற்குமா? நிற்காது என்றும் விஷயம் எழுவிய எழுத்தாளர்களுக்குத் தெரிந்தாலும் தெரியாவிட்டாலும், அந்தக் கதைகளுக்கே தெரியும், அவை நிலைத்து நிற்க முடியாது என்று."

சி சி சி

சென்னையில் ஒரு முறை தமிழ் விழாவைத் தொடங்கி வைத்த ராஜாஜி தமிழின் வரி வடிவத்தை மாற்றுவதைக் கண்டித்து இவ்வாறு ஹாஸ்யமாகக் கூறினார்:

"என்னைத் திராவிடக் கழகத்தார் திட்டி எழுதும்போது நான் வருத்தப்படுகிறேன். திட்டி எழுதுகிறார்களே என்றில்லை. இப்படிப் புதிய 'வைய'யும், 'ணை'யும் போட்டுத்தானே திட்டவேண்டும் என்று வருத்தப்படுகிறேன்."

சி சி சி

எத்தனையோ இன்னல்களுக்கிடையே ராஜாஜி இன்றும் சிரித்துப் பேசுகிறார். சமீ

பத்தில் அவர் செய்த மூன்று ஹாஸ்யங்களைப் பார்ப்போம்:

கம்ப்யூனில்ட் கட்டுவின் இரு பிரிவுகளும் எத்தன் சின்னத்தை வைத்துக்கொள்வது என்று சர்க்கரை செய்கின்றன அல்லவா? 'கம்ப்யூனில்ட் கட்டுக்குத்தான் அதிரஷ்டவசமாகச் சுத்தி அறுவடை இரண்டும் சேர்த்த கிளையும் இருக்கிறதே; ஒரு பிரிவு சுத்தியையும் இன்னொரு பிரிவு அறுவடையும் வைத்துக் கொள்ளட்டும்; இது பல விதங்களில் அர்த்த புஷ்டியுள்ளதாயிருக்கும்' என்றொரு ராஜாஜி.

இந்திய இசைப் பண்பின் உருவமாயி வினாவின் பெருமையையும், இந்திய அரசாங்கத்தின் சிறுமையையும் நன்கு உணர்ந்துள்ள ராஜாஜி, வினையைத் தேசிய வாத்தியமமாகச் சர்க்கார் அங்கீகரித்த போது இவ்வாறு கூறினார்: "வாரும் கேள்விப்பட்டாத சிறிய கர்வகாளாசனங்கள் புகழ்பெற்ற பேரியவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் அளிப்பதுண்டு. இந்திய சர்க்கார் வினைக்குத் தேசிய அங்கீகாரம் அளித்திருப்பதும் இதுபோலத்தான்."

நேரு அவர்களின் தலையை ரூபாய் நாணயத்தில் பொரிப்பதில் எவ்வளவோ உசிதக் குறைவு இருப்பினும் அதிலும் ஒரு 'போருத் தததை'க் கண்டு சமயோசிதமாகக் கூறினார் ராஜாஜி: "பதினேழாண்டு ஆட்சி நடத்தி ரூபாயின் மதிப்பைப் பதினேழு பைசாவாகக் குறைத்தவரின் உருவத்தில் ரூபாய் நாணயம் வெளியிடுவது அருளுக்கு நல்ல ரூபகார்த்தம் தானே?" என்று அவர் கேட்டார்.

சி சி சி

ஒரு முறை ராஜாஜியே தங்கு ஏன் பிறந்ததான் கொண்டாடவில்லை என்று கேட்டார் எவிலும் அது விந்தையாக இருக்கிறதல்லவா? விஷயம் இதுதான்:

1950ல் இந்தியா குடியரசாகப் பிரகடனமானவுடன், அதுவரை கவர்னர்-ஜெனரலாக இருந்த ராஜாஜி பார்த்ததின் முதல் ராஷ்டிரபதியாகப் பதவி ஏற்க வேண்டும் என்று நாட்டில் பலர் விரும்பினார்கள். தமிழகத்தில் இந்த விரும்பம் வெகு நிரொமாக இருந்தது. அச்சமயத்தில் சென்னைக்கு இல்லாமல் செய்த ராஜாஜி பின்வருமாறு கூறினார்:

"சென்ற வருஷம் நான் வேண்டாதபோது எனக்குப் பிறந்த நான் கொண்டாடினீர்களே! இந்த வருஷம் ஏன் கொண்டாடவில்லை? எனக்கு வயது எழுபதுக்கு மேல் ஆகிறது என்பதை நீங்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் ஞாபகப்படுத்துங்கள். என்னைப் மேலும் வேலை வாங்க யுத்தனிக்க வேண்டாம். இதற்காகவே பிறந்த நாளைக் கொண்டாடி என் பிராயத்தைத் திணையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்."

இப்படிச் சொன்னவர்தான் அதற்குப் பதிலுக்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின் இன்று தேசத்தின் தேவையை உணர்ந்து, ஓயாமல் ஞாயிரமல் உழைக்கிறார். அன்று போலவே சிரித்துக் கொண்டும், மற்றவர்களைச் சிரிக்கச் செய்துகொண்டும், சேவை செய்கிறார்!

சுந்தன் சுருஷண

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

5. ஆசை அழிந்தது!

ரதியும் மன்மதனும் தங்கள் பரிவாரங்களுடன் கயிலை மலைக்குச் சென்றனர். கயிலையைக் கண்டதும் மன்மதன் தேரை விட்டிறங்கினான்; தன்னுடன் வந்த பரிவாரங்களை அங்கேயே விட்டு விட்டு ரதி தேவியை அழைத்துக் கொண்டு விலங்கும் அம்புமாய் கயிலை மலை மீது ஏறினான்; கரும்பு விலங்கை வளைத்து மலர்க் களை பூட்டி அங்கிருந்த பறவைகள் மீதும் விலங்குகள் மீதும் விடுத்ததுக் காம இச்சை உண்டாக்க நினைத்தான். கீழ்க் கோபுர வாயிலில் இருந்த நந்தியெம்பெருமான் மன்மதனின் எண்ணத்தை அறிந்து ஆத்திரம் கொண்டார் 'உ...ம்' என்று சினந்து ஹுங்காரம் செய்தார். அந்த ஒலியைக் கேட்ட மன்மதனுடைய பாணங்கள், பறவைகள் மீதும் விலங்குகள் மீதும் செல்லாமல் ஆகாயத்திலேயே நின்று விட்டன. நந்தி தேவர்

முன் சென்று அவரது காலிமதன் விழுந்தான்.

காவல்காரரிடமே காததெய்வத்தின் காரியம் இயைவிலை என்றால் யஜுமானை! பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா மதன் நடுங்கியவாறு, "நந்தியம்பெருமானே! தேவர்களின் துயர் துடைக்கும் பொருட்டு பிரமதேவர் உத்தரவுப்படி சிவபெருமானிடம் வந்திருக்கின்றேன்" என்றான்.

"அப்படியானால் மேலக் கோபுர வாயில் வழியாகப் போ" என்றார் நந்தி.

மன்மதன் நந்தி தேவரை வணங்கி விடை பெற்றுக் கொண்டு மேலக்கோபுர வாயின் உள்ளே, தூங்குகின்ற புலியை எழுப்பும் மாண்பு போல் சிவபெருமானிடம் சென்றான். நிறு பூத்த நெருப்புப் போல் இருக்கும் இறைவன் தென்திசை நோக்கி மோனத்திருக்கோலத்தில் அமர்ந்திருந்ததைக் கண்ட மன்மதன் நடுங்கினான். அவன் உடல் எல்லாம் வியர்த்தது. கையில் வைத்திருந்த வில் அம்புகளுடன் களைத்துக் கீழே விழுந்தான். ரதிதேவி மன்மதனைத் தன் கரத்தால் தாங்கி, ஆறுதல் கூறித் தேற்றினாள். மன்

மதன் களைப்பு நீங்கி எழுந்தான். "சகனக் கண்டவுடனேயே உயிரை இழந்தவன் போலாகி விட்டேனே! இனி எம்பெருமானை எதிர்த்துப் பாணம் விடுத்தால் உய்ய முடியுமா? இன்னும் சிறிது நேரத்தில் சிவபெருமனின் நெற்றிக் கண் பார்வையால் வெந்து அழியப் போகிறேன். உரலில் தலையைக் கொடுத்து விட்டு உலக்கைக்குப் பயந்தால் முடியுமா? விதியை யாராலும் வெல்ல முடியாது. இறைவன் திருவுள்ளம் எப்படியோ, அப்படியே நடக்கட்டும்" என்று மன்மதன் தனது விலங்கை வளைத்து நானேற்றிக் கண்ணுதற் கடவுளை அணுகினான்.

அங்கே, இந்திரன் மனோவதி நகரத்துக்குச் சென்றான். அங்கிருந்த பிரமதேவரை வணங்கி, "எம்பெருமான் மீது மன்மதனைத் தனித்து ஏவிவிட்டீர்களே, அவன் போர்த் திறத்தைப் பார்க்க நானும் செல்லுவோம்" என்று வேண்டிக் கொண்டான். பிரமன், இந்

ரன் முதலிய தேவர்கள், மன்மதன் மலர்க் கணை விடுப்பதைக் காணப் பறப்பட்டுக் கயிலை வந்தடைந்தனர். யிலை மலையின் ஒரு புறத்தே அவர்கள் விபெருமானைத் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சிவபெருமான் மீது குறி வைத்து ஐந்து மலர்க் கணைகளை விடுத்தான் மன்மதன். அந்தக் கணைகள் எம்பெருமான் மீது பட்டதும், நெற்றிக் கணைகள் சிறிதே நிறந்து பார்த்தார்.

அவ்வளவுதான்! வெல்ல வந்தவன் வெந்து போனான். பெருமானின் பார்வையிலிருந்து எழுந்த தீ மன்மதனின் உடலை எரித்தது. அதனால் உண்டாகிய புகை கயிலை மலை முழுவதையும் சூழ்ந்தது. மன்மதன் சாம்பலாகி விட்டான்.

**கிட்ட வெம் பகழி
வய்த்தும் சிவத்தகு விமலம்மீது
பட்டதுத் தீதே வேணப்
பார்த்தனை பார்த்த லோடும்
கட்டும் பொத்தித் தெந்திக்
கண்ணு கடிதே கயற்
கட்டது கயிலை முற்றஞ்
சூழ்புகை பரவித் தந்தே**

மதனன் ஒருவன் எரிந்து தோன்றிய புகை கயிலை முழுவதையும் சூழ முடியுமா என்று வியக்க வேண்டாம். சின்னஞ்சிறு அணுவை ஆயுதத்தால் சிதைக்கும்போது எழும் புகைக் கொண்டல்கள் எவ்வளவு பரிமாணம் வியாபிக்கின்றன? இந்த அணு ஆயுதத்தைக் காட்டிலும்

கொடிய ஆசை ஆயுதமல்லவா அனங்கன்?

எல்லாருக்கும் ஆசை உண்டாக்குவது மன்மதனுடைய வேலை. சிவபெருமான், தாம் ஆசையை அறவே களைந்ததோடு மட்டுமின்றி, ஆசையை அனைத்துலகுக்கும் உண்டாக்கும் அதிதேவதையையே அழித்து விட்டார்.

இத்துக்களுக்கு ஒரு மன்மதன், நிறிஸ் தவர்களுக்கு ஒரு மன்மதன், சோஷலிஸ்டுகளுக்கு ஒரு மன்மதன், கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு ஒரு மன்மதன் என்று இல்லை. எல்லோருக்கும் ஒரே மன்மதன், மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும் அவன் பொதுவானவன். எனவே ஆங்கில மொழிப்படியும் அவன் காமன் (common). காமன் எரிந்த போது எழுந்த புகை, அரி அயனாதி தேவர்கள் பாற் கடலைக் கடைந்த சமயம் ஆலகால விஷம் தோன்றியதைப் போலிருந்ததாம். அது கண்ட நந்தி தேவர் 'மன்மதன் எரிந்து விட்டான்' என்று தம்மைச் சூழ்ந்திருந்த கணங்களைக் கூறினார். "சிவபெருமானின் நெற்றிக் கணை மன்மதனைக் கட்டது என்று நினைக்காதீர்கள். கருணாமூர்த்தியான அவரை மலர்க் கணையால் மயக்கி விடலாம் என்றெண்ணிய மறச் செயலிலே கட்டு விட்டது. ரதி தேவி பதியை இழந்த சோகத்தால் வருத்தமற்று எம்பெருமானிடம் வேண்டிக் கொள்வான். கண்ணுதற் கடவுள் மன்மதனை மீண்டும் எழுப்பித் தருவார்.

=====

காலஞ்சென்ற சர்தார் பட்டேலுக்கும் ராஜாதிக்குமிடையே இருந்த நட்பின் வரலாறு தாய்மை மிக்க ஒரு சகாப்தமாகும். "மாசில்லா ஹக்கமும் சிறந்த தீர்வாகத் திறமையும்

தெளிந்த அரசியல் ஞானமும் படைத்தவர்" என்று ராஜாஜியை வாயார வாழ்த்தியவர் சர்தார். பவதகர் மகாராஜா நம் மாநில கவர்னராயிருந்தபோது சென்னைக்கு விஜயம் செய்த பட்டேல், "நான் அரச வம்சத்தில் பிறந்த ஒரு மகாராஜாவை உங்களுக்குக் கவர்னராகத் தந்திருக்கிறேன்; நீங்களோ ஒரு சக்கரவர்த்தி ராஜாவையே எங்களுக்குக் கவர்னரெனரயாகத் தந்திருக்கிறீர்கள்" என்றார்.

ராஜாஜியின் தலைமையை நம் ராஜ்யத்தில் சிவர் எகிர்த்தபோது பட்டேலுக்கு உண்டான சேற்றத்துக்கு அளவே இல்லை. இதில் பட்டேலையும் சம்பந்தப்படுத்தி, அவர் பட்டாபி சீதாராமையாவின் தலைமையை ஆதரிக்கிறார் என்ற வதந்தி பரப்பப்பட்டது. இதைக் கேளவியுற்ற சர்தார்ஜி, "என்ன, ராஜாஜிக்குப் பதில் இன்னொருவரை? நான் சொன்னேன்? ஸ்டேப் போய், ஸ்டட்க்தனம்" என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறினார்.

ஆளும் கட்சியைக் கட்டுப்படுத்த பட்டேல் இயலாமற் போனாரே என்பதுதான் ராஜாஜியின் பெரும் துயரம்.

மனிதன் ஏன் தவறான வழியில் செல்
கிறான் என்பதன் உண்மையான கார
ணத்தை அடிக்கடி நினைவுக்குத் தந்து
கொள்ள வேண்டும். நிய செயல்கள்
செய்தவர்களைக் கண்டு சாத்தம் இழக்
காமல் அவர்கள் பால் அன்பு பாராட்ட
இது பயன்படும்.

தன்னைத் தான் அடக்கியானாமல்,
எண்ணங்கள் போனபடி விட்டுவிட்டால்
பிறப்புடன் வந்திருக்கும் கர்ம மூட்டை
யின் பேகம் வேலை செய்யும். குண ரூப
மாக அது அனைவரையும் வேதனைப்படுத்து
கிறது. அந்த கபாவம் காரிய ரூபமாக
வெளிப்படுகிறது. இதை ஒருவனிடம்
கண்டு நாம் கோபிக்கலாமா? மற்ற
வர்கள் செயலைக் கண்டு வெறுப்படை
யும்போதெல்லாம் அவனவன் தன்
குறைகளை நினைவுக்குத் தந்து கொள்ள
வேண்டும். 'உன் மனம் சுத்தமாக
இருக்கிறதா? உன் கபாவம் உனக்குத்
தெரியுமோ? மற்றவர்களுக்கு வேளிப்
படையாகாவிட்டாலும் அது உன்னே செய்
யும் வேலையை நீ கண்டிருக்கிறாயே!
அதை அடக்கினது உன் பாக்ஷியம்.
மற்றவர்கள் அந்த பாக்ஷியத்தை அடை
யாமற் போனதற்கு வருத்த வேண்டும்.
கோபம் வேண்டாம்' என்று தனக்குள்
எச்சரிக்கை செய்து கொள்ள வேண்டும்.
பாவம் செய்தான் என்றும் ஒருவனையும்
நாம் துவேஷிக்கக் கூடாது. நாம் அந்
தப் பாவம் செய்யவில்லை என்று கர்வப்
படவுங் கூடாது. — ராஜாஜி

இந்தக் காட்சியை நீங்கள் பாருங்கள்''
என்றும் முக்காலமும் உணர்ந்த நந்தி
தேவர், கரகணங்களுக்குக் கூறினார்.

மூப்புரத்தை எரித்த மூக்கட்பெரு
மான் தமது அடியார் மூலவரையும்
எரிக்காது விட்டது போலத் தென்றல்
தேருடைய மன்மதனை எரித்த எம்பெரு
மான் ரதி தேவியை எரிக்கவில்லை. சிவ
பெருமான் மன்மதனை எரித்துவிட்டு முன்
போலவே மோன் நிலையில் வீற்றிருந்
தார். சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்
மன்மதனை எரித்தது நிக்ரஹ சக்தியைக்
காட்டுகிறது. இதே நெற்றிக் கண்
முருகரைத் தோற்றுவித்து, அரக்கரை
அழித்து நல்லோரை வாழ்விக்கிறது.
இது அதுக்கிரக சக்தியைக் காட்டும்.
மாரனை அழித்த அதே கண்கள்தாம்
குமாரனைத் தந்தருளின.

ரதி தேவி துயரக் கடலில் ஆழ்ந்
தாள். அவன் கண்களிலிருந்து வழிந்த
நீர் ஆறுபோல் ஓடிற்று. அவன் உடல்
வியர்ந்தது; ஆவி ஓடுங் கியது;

“பிராணபதி! பிராணபதி!” என்று கடி
றிக் கீழே விழுந்தான்;

சேம்புதலை தீக்குமார்! தமியேனுக்கு
ஆருயிரே! தீகுமால் மைந்தர்!

சம்பரனுக் காரூபகைவர்! கன்னம்வகிச்
கிளைபித்த தடக்கை வீரர்!

அம்பவனக் குன்றைய கிவ்வியோம்
வெந்துடலம் அழிவுக்குயே!

உம்பர்க்கந்தம் பிறியென்னை உறங்கித்தே!
அவனும் உறப்புத் துரோ?

“திருமகள் பெற்ற செல்வப் புதல்
வரே! என் ஆருயிரே! ‘மன்மதனும்
ரதியும் போல்’ என்று உலகத்தார்
ஒற்றுமைக்கு நம்மைச் சொல்வார்களே!
அப்படியிருத்தும் சிவபெருமான் மீது
போருக்குச் செல்வ வேண்டாம் என்று
நான் சொன்னபோது கேட்கவில்லையே!
கரும்பை வில்லாகக் கொண்டு இரும்
பையும் உருக்கிய தாங்கள் கடைசியில்
கருணாமூர்த்தியான கயிலை நாதரின்
நெற்றிக் கண் பட்டு இறந்து விட்டார்
கனே!” என்று கதறினான் ரதி.

மறைந்தவர்களின் உடலையேனும்
பார்த்துத் துக்கத்தை முழுவதும்
வெளிப்படுத்தும் பாக்ஷியம் கூட ரதிக்கு
இல்லை; அவன் பஸ்மமாகிவிட்டான்.
இதை எண்ணி, “வெந்துடலம் அழி
வுற்றாயே!” என்று கதறினான்.

“கவாமி! ‘சிவபெருமான் மீது
போருக்குப் போ; போ’ என்று உங்
களைப் பிடித்துத் தள்ளினார்களே அந்த
தேவர்கள் உம்மை ஈசன் எரித்தபோது
எப்படிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்
கனோ? ‘தொலைந்தான் தம்மி; பங்
காவி பங்கு கேட்க மாட்டான்’ என்று
உங்கள் அண்ணு பிரமதேவருக்கு
உவப்பாக இருந்திருக்கும்.

“கவாமி! நீங்கள் அவல்காரம்செய்து
கொண்டு நிற்கும்பொழுது உங்களைக்
கண்டு விம்மிதம் அடைவேனே! ‘மன்
மதனைப் போன்ற அழகு’ என்று அழ
குக்கு உங்களை யல்லவா இந்த உலகம்
சொல்லுகிறது? உங்களுடைய மலை
போன்ற தோள்களைத் தழுவிக்கொண்
டிருந்த நான், அன்பு பொழியும்
உங்கள் திருமுகத்தை இனி எந்தக்
காலத்தில் பார்ப்பேன்? போன ஜன்
மத்தில் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த கணவன்
மனைவியரிடையே கலகம் செய்து அவர்
களைப் பிரித்துவிட்டேன் போலும்! அவ்
வினைதான் இப்போது வந்து வருத்து
கிறதோ? எதுவும் தெரியாமல் வருத்து
கிறேனே கவாமி” என்று பலவாறாகப்
புலம்பினான் ரதி. (தொடரும்)

கல்லூரியில் சுறுசுறுப்பு கட்டாயம் வேண்டும்
வேள்ளை உடைகளுக்கு டிஜோபால் தருவது
துல்லிய வெண்மை துலங்கும் மேன்மை

கண்டோர் வியக்கும் கன்னி! கல்வியில் கருத்துள்ளவள். கல்லூரியே பெருமை கொள்ளும் இவள் என்றும் அணிவது மிகமிக வெண்மையான ஆடைகளே — எல்லாம் டிஸ்டோபால் சலவை!

மென்மீத துணிநீர்ச் சுட்டிப் பாக அடைவதற்கு முன்
கீழில் சிறிதளவு டிரோபாக் சேர்த்தால் போதும்—
ஷர்ட்டுகள், சிறுக்கள், புடவைகள், ஸ்போர்ட்டுகள்,
படுக்கை கிளிப்புகள் மற்றும் வீட்டு உபயோகத்திற்
கான துணிச் சுட்டிகள்—மென்மையான பனிக்கிடும்!
இந்தநிலைக்குச் செல்லு விகிதம் சோத்பம், ஒரு துணிக்கூ
டு அபாயமாய்க் கருதவேண்டும்!

உங்கள் உடைகள் இடைவெறு வெண்மையுடன் விளங்கித் தோன்ற வேண்டுமென்றால் உங்களுக்கு உட்குழியைக் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். உங்களுக்கு உட்குழியில் எந்தவிதமான மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அந்த மாற்றத்தை உங்களுக்கு உட்குழியில் உடனடியாகவே கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். உங்களுக்கு உட்குழியில் எந்தவிதமான மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அந்த மாற்றத்தை உங்களுக்கு உட்குழியில் உடனடியாகவே கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும்.

[illegible]

சுற்றுத் தெய்வம் விவிலிமெட், P.B. 965,
பம்பாய்-1 தி.ஆர்.

Serial SGT 121 Twp

சுஷ்யமொழியாக இளைஞரை

[அமரர் 'கல்வி' அவர்களின் படைப்பான "அலை ஒசை" யில் தொடர்கதையாக வெளிப்போது தமிழ்ப்பெரு மக்கள் கனித்த வரவேற்பு யாவரும் ததே. மேற்படி நவீனம் சாஷித் அகாதெமியின் பரிசைப் பெறோடு, இப்பொழுது ருஷ்ய மொழி வெளிவந்துள்ளது. அமரர் 'கல்வி' மறைத்து பத்தாண்டு பூர்த்தியா இத்தருணத்தில், மேற்படி ருமொழிபெயர்ப்புப் பற்றி ஒரு ருஷ்ய எழுதியுள்ள கட்டுரையை மகிழ்வுடன் வெளியிடுகிறோம். —ஆதிரை]

இந்திய நூல்கள் சோவியத் நாட்டில் இரண்டு கோபிரதிகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. ஏறத்தாழ எழுபது இத்தெழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களின் படைப்புக்களான இந்நூல். 32 சோவியத் மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற சோவியத் நாட்டில் இந்திய இலக்கியம் பெற்றுள்ள வெளக்கமிசையும் சோவியத் இந்தியாவிலுள்ளவர்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாக ஆற்றியுள்ள அரும் பணியையும் இது தென்படுத்துகிறது. அண்மைக் காலம்வரை, சோவியத் வாசகனுக்கு இந்தியாவின் பல தேசிய இலக்கியங்களைப் பற்றாமையாகத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. சமீபத்தில்தான் தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, மராத்தி, குஜராத்தி, பஞ்சாபி மொழி நூல்கள் எங்கள் நாடு மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுப் பிரசுரமாகிப் புத்தகக் கடைகளில் விற்பனைக்கு வரத் தொடங்கின.

ஜானிராமன், இ. ஐ. ர., இ. வா. ஜகந்தாதன், அழகிசாமி, பழமைப்பித்தன் ஆகியோரின் நிறுத்தங்கள் இவ்வுங்கு மிகவும் பிரபலமாகி விட்டன. வன்னுவர் "குறள் குறியலில் உருவெடுத்து இங்கு அமோகச் செல்வாக்குடையவனாகுகிறது. மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கவிதைகளும் குறிய மக்களை மகிழ்வித்து வருகின்றன. பாரதியாரின் கவிதைத் தொகுப்புக்குப் புத்தகக் கடைகளில் மிகுந்த விராக் இருந்து வருகிறது. பாரதியாரின் பெயரைச் சோவிய மக்கள் போற்றிப் புகழ்வதற்கு ஒரு காரணம் மாபெரும் அடோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு வாழ்த்துரைத்து வ

வேற்ற முதல் இந்தியக் கவிஞர் பாரதியாரே! 1917 "கவி விழுந்தான்....கிருதயுகம் ஏழை மாமோ!" என்று பாடினார்.

அமரர் கல்வியின் "அலைஒசை" ருஷ்யலில் வெளிவந்துள்ள முதலாவது தமிழ் நாவலாகும். இது மூக்கிய நிகழ்ச்சியாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அலைஒசையைச் சோவியத் இந்தியாவிலுள்ள அ. இப்ராஹிம்

வி. ஷிராக்கோவ்

பால் குஷ்யனில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். 3,000 பிரதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஹிஸ்ட்ரீய் பெயர் சோலியத் நாட்டில் நெடு ரட்டகனாகவே தந்த அறிமுகமாகி யிருக் தது என்பதும், அவரது படைப்பு ஆற்ற லப் பற்றிச் சோலியத் வாசகர்கள் ஓரளவு சிறிது கொள்வதற்கு இன்றுதான் கல்லி திரை வாய்ப்புக் கிட்டியிருக்கிறது. கல்கி னைத் தவிர்த்துக் ஆக்ஷம் "அஹ்யோசை" என்பதாகச் சோலியத் இந்தியயினான்கள் ஒதிப்பிடுகின்றனர். இந்த நூலில், "கல்கி" எந்தகால வரலாற்றைச் சொல்வோவிய னாக வடித்துத் தந்து, தமது தாயகத்து மக்களுக்குத் தேசப் பற்றும் பெருமிதமும் சிறும்படி செய்கிறார். மக்கள் தமது சொந்த ஆற்றலிலும் தெற்குறுதிலும் அனாதை நம்பிக்கை கொண்டு சுதந்திரத்துக்குப் போராடியதை விவரிக்கிறார். இந்த நவீனத் தில் தனிச் சிறப்பும் கருப்பொருளும் தேச பக்தியே என்று சோலியத் இந்தியயினா ன்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார்கள்.

க க க

'அஹ்யோசை' இந்திய மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட காலத்தை வாசகரின் கண் மூல் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது. நவீன இந்திய வரலாற்றின் புகழ்விக்க நிகழ்ச்சிகளை அறி மூகம் செய்து வைக்கிறது. இந்திய மக்களை வாட்டி வதக்கிய பயங்கரப் பஞ்சத்தை, குறிப்பாக 1943ம் ஆண்டு வங்காளப் பஞ் சத்தை நமது தெற்கு மீளத்திடும் வகையில் ஆசிரியர் தெரிவித்துக்கொள்கிறார். கல்கி அதி யாயங்கள் இந்திய நாட்டின் பிரிவினையைப் பற்றித் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்கின்றன. இதில் வரும் நிகழ்ச்சிகளின் விசைப் பார்க்கையில், இது இந்தக் காலத்துக்குரிய மாபெரும் காவியமாகவே அவரது சித்தநீய யில் உதித்துள்ளது என்பது தெளிவு. இந்திய வரலாறு, பண்பாடு இவற்றைப் பற்றி அஹ்யோசை தெரிவிக்கும் தகவல்களையும் செய்கின்ற யும் கருத்தின் கொண்டு மதிப்பிட்டு டால், இது ஒரு வகையில் கருக்க மாண கலைக் களஞ்சியமே வாகும்.

இதன் காரணமாகவேதான், இத்தியாவைப் பற்றி அதிகம் தெரியாதோருக்கு இந்த நாவல் கவையும் பரையும் மிக்கதாக இருக்கிறது.

"அஹ்யோசை"யின் மொழிபெயர்ப்பாளர் அலெக்ஸ் இப்ராஹியோவ் திரு சோமசுந்தரத் திடமும் திரு கப்பிரமணியத்திடமும் தமிழ் பயின்றவர். தமிழ் நாவல்களை ருஷ்யமொழி யில் பெயர்ப்பதில் செயலாக்கமுடன் பாடு பட்டு வருகிறார். இவர் மொழிபெயர்த்த புதுவையப் பித்தன், ரகுநாதன், மற்றும் பல தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் மூன்பே சோலியத் பூனியலில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. இந்தச் சிறுகதைகள் சிவவற் றைத் தழுவி எழுதப்பட்ட, வாடுறெலி இசை நிகழ்ச்சிகளும் நடந்தேறியன.

நெய்காத்தனின் 'வாழ்க்கை அழைக்கிறது' என்ற நாவலையும், இவங்கைத் தமிழ் எழுத் தாளர்களின் சிறுகதைகள் பலவற்றையும், இப்ராஹியோவ் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவை அச்சேறும் நிறையில் உள்ளன.

"யானை வரும் பின்னே, மணிமோசை வரும் முன்னே" என்ற தமிழ்ப் பழமொழியை இவ்ரு கதிர்ப்பிடுவது பொருத்தமாயிருக்கும். ருஷ்யனின் வெளி வந்துள்ள மாதவாவத் தமிழ் நாவல் "அஹ்யோசை"யின் மணி மோசை சோலியத் நாட்டில் ஒலிக்கத் தொடங்கி இனி நிகழ இருக்கும் இவக்கிய உறவை அறிவிக்கிறது.

சத்தியத்துக்காகத் தனித்தும் நிற்பவர்

ஃபிலிப் ஸ்ப்ராட்

மிகாத்மா காந்தியின் முக்கியமான ஆலோசகர்களிலும், சகாக்களிலும் ஒருவரான ராஜாஜி சரித்திரத்தில் இடம் பெற்றவர். அதோடு தமது பெரும் தலைவரான காந்திஜி யிடமிருந்தே பேதப்படுமளவுக்கு அவர் மனத் திட்டமும், தெலிவும் கொண்டிருந்தார் என்பதற்காக நினைவில் போற்றப்படுபவர்.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் தொடங்கிய போது காங்கிரஸ் முக்கியமான, சிரமமான முடிவுகள் எடுக்க நேரிட்டது. அப்போது அதன் சொல்லும் செயலும் மூரண்பட வாயின. எனினும் ஏதோ ஒரு மாரக்கத்தில் தன்னையும் மீறி தீர்ப்புத் தரப்பட்டாற்போல் அக்கட்சி இயங்கிற்று. இதன் பலனாக முதலில் ராஜ்ய மந்திரி சபைகள் ராஜிநாமாச் செய்தன. பிறகு 1940 - 41ல் தனி நபர் சத்தியாக்ரகம் நடைபெற்றது. நவம்பர் 1942ல் 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற இயக்கம் தோன்றியது. இவற்றுக்குக் காரணமான கொள்கையின் கிற்றிய அம்சங்களை அவ்வப்போது பல தலைவர்கள் ஏற்க மறுத்தார்கள். எனினும் கடைசியில் எல்லோரும் அதை ஆதரிக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்தப் பழைய காவல்நாயகர்களில் விதிவிலக்காக தீவிர ஒரே தலைவர் ராஜாஜி.

1940ம் ஆண்டில் பிரான்ஸ் தொல்விக்கு மேல் தொல்வியற்று விழுந்து, இங்கிலாந்தில் சர்ச்சில் பிரதம மந்திரி பதவியைப் பெற்ற சமயத்தில் ராஜாஜியின் கருத்து வேற்றுமை வெளிப்பட்ட புவப்படவாயிற்று. மற்றவர்கள் இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியபோது ராஜாஜி இந்தியாவுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார். மேலும் மூலம்

லிம் வீலின் உள் சத்தியையும், அதற் சாதகமாக ராஜாஜிதிரம் பயனுவதை ராஜாஜி உணர்ந்திருந்தார். எனவே ருலிம் வீகுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொள் வேண்டும் என்பதற்காகத் தொடர்ந்து, முயற்சிகள் செய்தார். அவர் முன் தீத் தொடங்கிய இத்தப் பணி ஒரு பலனைப் பெறவில்லை. அவரும் தனி நபர் துழையாமையில் சேர்ந்தார். ஆன 1942ல் கிரிப்லின் துது தொல்வியடைப் பின் அவர் மூன்னிலும் துனிச்சலாக முடிவைத் தொடங்கினார். அவரது பிரேரணையில் சென்னைச் சட்டசபைக் காங்கிரகட்சி கூடி முன்லிம் வீலின் பிரிவினைக் கோரையைச் சில நிபந்தனைகளுடன் ஏற்று கொள்வதனைத் தீர்மானித்தது. இது மேல் வீகுடன் சேர்ந்து தேசிய சர்க்கா அமைப்பதற்காகப் பேச்சு வார்த்தை நடத் வேண்டும் என்றும் சென்னை சட்ட சபை கட்சி 'வோட்' செய்தது. இந்த யோசனையை ஏற்க அமை இத்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி மறுத்துவிட்டது. எனவே சென்னைச் சட்ட சபைக் கட்சி தீர்மானத்தை வாபஸ் பெற்றது ராஜாஜி காங்கிரஸிலிருந்து ராஜிநாமாச் செய்தார்.

சில மாதங்களுக்குப் பின் ஸ்ரீ கே. சுதானம் ஒரு சிறு புத்தகம் வெளியிட்டார். ராஜாஜியின் கருத்தையே இப்புத்தகம் வெளியிட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இத்தூவிக் அவர், "சட்ட சபையின் ஆட்சிபுரிமையை ஒப்புக்கொள்ளும் பிரதேசங்கள் தவிர மற்றவற்றுக்கு அச் சட்டசபை மூலம் சட்ட சாஸனம் நிறைவேற்றுவது இயலாத காரியம்.... சரித்திரம் என்ற பிரவாகம் கொண்டு

ராஜாஜி எத்தகையவர் என்பதை ஒரு வார்த்தையில் கூறுமாறு கேட்டால் நான் இதைத் தான் சொல்வேன் : 'அவர் இணையற்றவர்.' ஒருவரோடு அவர் இணங்கும் போதும் இணையற்றவர்; இணங்காமலிருக்கும்போதும் தமக்கு இணையாக இன்னொருவர் இல்லாதவர்.

இத்தியலில் இணையற்றவர் அவர்; செயலிலும் அதேபோல் இணையற்றவர். அவருடைய அன்சையும் நல்லெண்ணத் தையும் நாற்பதுஆண்டு களுக்கு மேலாகச் சிறு முறிவு கூட இல்லாமல் நான் அடைத்து வந்திருப்பது என் பாக்கியமாகும். தாய்கள் நோக்கும் கோணம் மாறு பட்டதுண்டு. எனினும் ஒரு கண நேரம் கூட எங்கனது நட்பு சிறிதும் குறைந்ததில்லை. ராஜாஜிக்காக நான் நம்

பிக்கையுடன் பிரார்த்திப்பதெல்லாம் இதுவே: அவர் இன்னும் எத்தனையோ ஆண்டுகள் வாழ வேண்டும். வாழ்ந்து நம் தாய்நாட்டுக்கு ஒப்பற்ற தலைமையைத் தந்து வழிகாட்டி உதவ வேண்டும்.

—காலஞ்சென்ற ராஜ்ஜப்பாபு (1962 'சக்' ராஜாஜி மலரில்)

ராஜாஜிக்கும் நேருஜிக்கு இடையே இருந்தது வேற்றுமை நமக்கு ரூகத் தெரியும். எவ்விதப் பங்காண்டுவிடாமல் கிராமிய இரண்டு பிரிவுகளோடு தோன்றியபோது அவர்கள் ராஜாஜி தலைமையின் கீழ் தமது தைவாலிய மோதியால் குலையவே எதிர்த்திருக்கிறார்! அரசியல் கருத்துக்கள் படிப்பாவினும் நேருஜிக்கு

ராஜாஜிக்கும் இடையே பரஸ்பரமாக அன்பும் மதிப்பும் நிலவி வந்தன. சென்னை ராஜாஜியின் உருவப் படத்தைத் திறந்துவைத்த நேருஜி, "நான் அவரது கருத்துக்களை மூலமும் ஏற்றுக் கொள்ளாமலிருக்கலாம். என்றாலும் எவ்விதையும்திரிவேண்டும் எனக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டால் ராஜாஜியைத்தான் நான் கணத்தாலோசிப்பேன்" என்று கூறினார். ராஜாஜி கடைசியில் பாரதத்தின் உள்நுழை மத்திரிப் பொறுப்பை விட்டுத் தவிர்த்திருந்து மீண்டும் இறம்பியபோது அதற்குச் சிறிதும் மனமொப்பாதவர் நேருஜி. "ராஜாஜி பதவியிலிருந்து விவிலிபட்டாலும் அவருடைய புத்திமதி எங்களுக்கு எப்போதும் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன்" என்று கூறினார். 1954ல் ராஜாஜி மத்திரி சபையைக் குறைகூறிச் சில புண்ணியத்துமாகக் கைவெழுத்து இயக்கம் நடத்திப் பிரதமர் நேருஜிக்கு மகனார் அனுப்பி வைத்தபோது அவர் அடைந்த அருவருப்புக்கு எவ்வளவுமேலும் அவரது அன்பு இதயத்தைப் பணமாகப் புரிந்து கொண்ட ராஜாஜி, "பங்காளர்களில் தவிர்த்தவரை இறந்தோம்" என்று நேருஜியின் மறைவின்போது துக்கித்தான். இவ்வாண்டு தமது பிரந்த தின விழாவில் ராஜாஜிக்கு விருப்பமில்லாததற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் அவர் நேருஜியின் மறைவுத் தவிர்த்து இன்னும் இருப்பதாததுதான்.

பத்து தன்னும் தடைகளை நம்முடைய அபிவிருத்திகளால் மத்திரம் போட்டு அகற்ற முடியாது.... அதிலும்வைக் கிளர்ச்சியும், தீவிரவாதிகளும் எவ்வளவு தொலைவுக்கு நம்மை இட்டுச் செல்ல முடியுமோ அவ்வளவுக்கு இட்டுச் சென்றுயிற்று... "நம்முடைய முயற்சியாலேயே நாம் சுதந்திரம் பெற்று, பெற்ற சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுவோம்" என்று சொல்லுவது ஒரு நாகரிகமான விட்டது; ஆனால் நடைமுறையில் காரியம் சாதிக்க வேண்டுமெனில் நாம் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் காப்பதற்குச் சில வலிமை வாய்ந்த நாடுகளின் நடபும், அநுதாபமும் தேவை... எனவே (சுதந்திரம்) இரு தரப்பில் ஒன்றுடல் சேர்ந்து அவர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களில் பங்கு கொண்டு அவர்களின் நட்பைப் பிற்காலத்துக்கு உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதே இப்போது காரிய ரீதிக்கு உகந்த கொள்கை.... இரண்டு திணைகளில் எது குறைந்ததோ அதைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும்" என்று கூறிவிருக்கிறார்.

இதுபோன்ற கருத்துக்கள் விரோதத்தை மூட்டின. ஆனால் அன்று கங்கிரஸ் திட்டத்துக்கு இணங்காதவர்கள் இருபதாவது கருத்துக்குப் பின் இன்று, அப்போது தங்கள் எடுத்த நடவடிக்கை விவகமானதே என நினைப்பவராகத் கருதுவார்கள்.

பிரிட்டிஷ் விரோதியாகச் செய்து கொள்ளாமலே இந்திய விடுதலையை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் 1940 க்கு முன் பெய்லாம் சத்தியாகங்கிரகம் உத்தேசிக்கப் பட்டது. 1920 - 22 ஆம், 1930 - 34 ஆம் நடந்த சத்தியாகங்கிரகங்கள் இவ்வாறுதான் திகழ்ந்தன. 1942 ல் உத்தேசிக்கப்பட்ட அநாவசிய எதிர்ப்பு பலக உணர்ச்சியைத்

தான் உணர்பண்ணிற்று. அப்போது நடந்திய சத்தியாகங்கிரகத்தைப் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தொழிலாளரின் வேலை நிறுத்தம் போலவே கருதிற்று. "சமாதான காலங்களில் சத்தியாகங்கிரக நடவடிக்கைக்காக எடுத்து வேண்டுமெனினும், அதில் உள்ள நியாயத்தை ஒப்புக் கொள்ளலாம்; ஆனால் மகாயுத்தத்தின் போது இவ்வாறு எதிர்ப்பது பொறுப்பற்ற செயல்; அனுமதிக்க வேண்டுகிற காரியம்" என்றே பிரிட்டிஷ்கார் கருதினர். (ஏன், அதுமானும் காத்திலியே அப்படித்தான் எண்ணினார்.)

நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னும் பிரிட்டிஷ் பாதிப்பை நம்முடைய நட்பாக இருந்து கொண்டு நம் விஷயத்தில் விரோத பாலம் காட்டுவது மக்களுக்கு ஒரு புதிராக உள்ளது. பிரிட்டிஷ் இவ்வாறு நடக்கக் காரணம் மேற்சொன்னவாறு அவர்கள் மகாயுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த போது நாம் "வெள்ளையனை வெலியேறு" என்று இயக்கம் நடத்தியதும், தேச நாட்டுப் படைகளுக்கு எதிர்த்து கப்பல் போய் போரிட வேலிப் படைகள் அமைத்ததும் தான். இவற்றை இவ்வாறு இன்னும் மறக்கவில்லை. இவ்விஷயங்கள் நம்பால் அமெரிக்கின் மனோபாவத்தையும் ஓரளவுக்குப் பாதித்திருக்கக் கூடும்.

ராஜாஜியின் கருத்தை அனுசரித்து, கங்கிரஸ் 1940 ல் ஆண்டிலோ, 1942 ல் ஆண்டிலோ விருடல் சமரணம் செய்து கொண்டிருந்ததால் தேசப் பிரிவினையைத் தடுத்திருக்கலாம், எனினும், அச்சமயத்தில் பாகிஸ்தான் கோரிக்கை என்பது வேறும் புரளியாகவே இருந்தது. விருடல் பவ்வீனமாக இருந்த காலம் அது. சிறிது விட்டுக் கொடுத்திருந்தால் அதைக் கங்கிரஸ்

“ராஜாஜியின் சக்திப்பு என்னைப் பண்படுத்திய மகத்தான சக்திகளில் ஒன்று.” — வெள்ளை

கட்டுப்படுத்தி விடுக்க முடியும். யுத்த காலத்தில் இயக்கம் ஆரம்பித்துச் சிறை புலாமல் ராஜாஜியின் யோசனையை ஏற்றிநிற்குந் தால் மத்திரி சபை அமைத்து அரசாங்க நிர்வாகத்தில் பிரவேசித்திருக்கும். ஆனால் கால்விரல் தலைவர்கள் மாற்று வழியைப் பின்பற்றிச் சிறை புருத்தார்கள். எனவே யுத்த காலம் முழுவதிலும் வீக் எவ்வித எதிர்ப்பும் கட்டுப்பாடும் இவ்வாமல் வளர்ச்சியடைந்தது. முஸ்லிம்கள் மட்டுமே தங்களுக்கு நண்பர்கள் எனக் கருதிய பிரிட்டிஷாரும் வீகின் வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிந்தனர். ‘வேள்வியின் வெளியேறு’ என்று ஓர் அந்ரிய இனத்தின் மீது தொடங்கிய இயக்கம் முஸ்லிம்களின் மனத்தை இந்தியர் விஷயமாகக் கவ்வாக்கிற்று. கருங்கச் சொன்னால் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுப் பிரிட்டனுக்கு உதவாமல் அச்சமடைந்திவ் எதிர்ப்புத் தந்தது ஒரு பயல்சுரமான தவறு என்று காலக் கிரமத்தில் நிரூபணமாயிற்று. இம்மாதிரி நடக்கும் என்று தீர்க்கதரிசனத்துடன் கண்ட ஓரே காங்கிரஸ் தலைவர் ராஜாஜி.

நேருஜியும் ராஜாஜியும் பல முறை எதிர்ெதிரி கட்டுகையில் இருந்தாலும் அவர்கள் பரஸ்பர நேயமும் மரியாதையும் கொண் டிருந்தனர். காந்தியின் இடத்தை நேருஜி பெற்ற பின், முன்பு காந்திஜிக்கு மாறாக இயக்கம் நடத்துவது எவ்வளவு கிரமமாக இருந்ததோ, அதே அளவுக்கு நேருஜியை எதிர்த்து இயக்கம் நடத்துவதும் ராஜாஜிக்குச் கிரமமாயிருந்திருக்கும். தம்மை விட வயதில் குறைந்த யாரேனும் இந்த எதிர்ப்புப் பணியைச் செய்யக் கூடாது என்றே அவர் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தியப் பொதுமக்களுக்கு, இத்தகைய பணி புரியத் தமது புகழை நிலைநாட்டிக்கொண்ட ஒரு பெருந் தலைவர் தேவையா யிருந்தது.

அத்தத் தேவையின் அழைப்பை ராஜாஜிய் மறுக்க முடியவில்லை. சில அம்சங்களில் அவரது புதிய எதிர் இயக்கம் அவருடைய யுத்த காலத் திட்ட தின் தொடர்ச்சியேயாகும். ‘சரித்திர எய்ற பிரவாகம் கொண்டு வந்து தள்ளு தடையை மத்திரம் போட்டு நிறுத்தியி வாம்’ என்று சில சித்தாந்திகள் கருதுவதை தான் அவர் மீண்டும் எதிர்க்க வேண் டயன்னது. மக்களின் மனோபாவம் என்பது எந் தில் மாற்றமுடியாத கடினமான யதார்த்த நிலைமையாகும். சொத்துரிமை, பொருளாதா அமைப்பு இவற்றில் மிகவும் மாறுபட்ட புதிய முறைகளை மக்களால் எளிதில் பிப் பற்ற இயலாது. இம்மாதிரி புதிய மாற்று கருத்துக்களை மக்களிடம் பிரசாரம் சொ வதால் அவர்கள் இக் கொள்கைகளைத் தங்கக் மனோபாவத்துக்கு ஏற்பத் திரித்துக் கொக் வாராகவேயன்றி, சித்தாந்திகளின் உத்தே சத்தைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

உலகத்தில் இந்தியா தனது தனிப் பவத் தில் நிற்க முடியாது என்று யுத்த காலத்தித் தாம் கூறியதையே இப்போது ராஜாஜி மீண்டும் தொடர்ந்து கருகிறார். ஸ்ரீ சந்தா னத்தின் சிறு புத்தகம், ஜெர்மனியும் ஜப்பா னும் தங்களுது ராணுவக் கொள்கையால் தமது ஆன்மாவையே ஆழித்துக் கொள்வ தாகக் கூறிற்று. அதே நிலையில் தான் இன்று சீருவை எதிர்க்கும் நாமும் இருக் கிறோம். அன்று எப்படி காங்கிரஸிடம் ஆட் சேபனை பண்ணிக்கவில்லையோ அதே போலத் தான் இய்றும் சீன அபாயத்தைச் சமாளிப்ப தில் ராஜாஜியின் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டவில்லை. நாட்டின் தன்மையைக் கருதி உயர்ந்த இலட்சியங்களின் ரீது செய்யும் ஆட்சேபணியின் கதி இது. அன்று போலவே இய்றும் இரண்டு நிலைகளில் குறைந்த நிலையைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு வல்லரசுக் கொஷ்டியுடன் சேர்ந்து, அவர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களில் பங்கு கொண்டு, எதிர்காலத் தில் அவர்களின் நட்பை உறுதி செய்து கொள்வதுதான் முறை.

இச்சமயவாக்களை யெல்லாம் எண்ணிப் பாரக்கும்போது நான் காலம் சென்ற எம். என். ராணைத்தான் நிலைவு கொள் கிறேன். இந்தியா கவனிக்காமலே விட்ட பெரு மக்களில் அவர் ஒருவர் என்பது என் கருத்து. காங்கிரஸின் யுத்தக் கொள்கையை எதிர்த்துத்தாம் அவரும் அகிலிருந்து ராஜி நாமாச் செய்தார். போரில் இந்தியா ஆதரவு தந்திருக்க வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. ராய் அவர்கள் தத்துவ ரீதியில் சித்தித்துத் தமது எண்ணத்தைக் கடுமையான எழுத்திற் வெளிப்படுத்தியிருர். ராஜாஜி இந்திய மரபுக்கு ஒவ்வச் சித்திகிறார்; எளிமையாக எழுதுகிறார்; மனத்தைக் கவருமாறு எழுது கிறார். ஆனால் இருவரின் முடிவுகளும் பெரும் யாழ்ற ஒன்றே; ஏனெனில் இருவரும் நீண்ட எதிர்கால திருஷ்டி கொண்டவர்கள்; இருவ ரும் அதிகார பவத்துக்கு அஞ்ச மறுப்பவர்கள்; யதார்த்த நிலையின் தேவையை வெற்று வாரித்தைகளால் நிரப்பாதவர்கள்.

பூரிக்குள்ளே என்ன இருக்கு?

ஒன்றுமே இல்லையே !

அப்படியா ! ஆனால் அது சூரியன் மார்க் கோதுமைப் பொருள்களில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தால் அதில் கோதுமையின் பூரண போஷாக்கு சத்துக்கள் நிறைந்திருக்கும்.

சூரியன் மார்க் மைதா, சூஜி, ஆட்டா கிழக்கு நாடுகளிலேயே முதன்முதலாக நிறுவப்பட்ட நியுமாடிக் மாவு மில்லில் கைபடாமல் சுகாதார முறையில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

சூரியன் மார்க் கோதுமைப் பொருள்களில் கோதுமையின் உணவுச் சத்துக்கள் செறிந்துள்ளன.

**சூரியன் மார்க்
மைதா, சூஜி, ஆட்டா**

தயாரிப்பாளர்கள் :

செஞ்சுரி ப்ளவர் மில்ஸ் லிட்.

330, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1. போன் : 21043-44.45

தந்தி : "MATHOORAN"

ராம்தீர்த் பிரம்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் நெ. 1)

(ரிஜிஸ்ட்டர்)

கூத்தல் உதிர்வதையும், பொடுகையும் தடுத்து சேரத்திற்கு கரு நிறத்தையும் பளபளப்பையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற கூத்தல் தைலம். பல உயர்ந்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. மூலிகைக்குக் குவிர்ச்சி வளித்து, ஞாபக சக்தியை அதிகரித்து, கண் எரிச்சலையும் அடிக்கடி ஏற்படும் தலைவலியையும் போக்கி நிம்மதி யான நித்திரையை அளிக்கிறது.

யோகாசனப் படம்

எங்கள் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆசனங்களை முறைப்படி செய்து வந்தால் நீங்கள் உடல் வலிவு பெற்று ஆரோக்கியமாக வாழ்வீர்கள்

விலை ரூ. 3/- (தபால் செலவு உட்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR, BOMBAY-14

மதராஸ் டிப்போ : 25, ஹனியப்ப நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்-3

பாலுஸோர் பெனிமிட் சிட் பண்டு மிரரவேட் லிமிடெட்

"பாலுஸோர் பிஸ்ட்ரஸ்"

3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி நெ. 414. ம த ரு ஸ் - 5
தக்தி : "EVERMANS" போன் : 65,834

சேரக் கடைசி தேதி 17-12-1964

முதல் ஏலத் தேதி 19-12-1964

25

மா த ட் க ள்

மா தாந் திரச் சீட்டுகள்

(3 வது சண்டிமேனம் ஏலங்கள்)

25

அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மா த் சத் தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மா த் சத் தா	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100	ரூ. 2,500	E	ரூ. 20	ரூ. 500
C	ரூ. 50	ரூ. 1,250	F	ரூ. 15	ரூ. 375
D	ரூ. 25	ரூ. 625	G	ரூ. 10	ரூ. 250

40 மா த ட் க ள்

நீண்டகால ஏலச் சீட்டுகள்

40 அங்கத்தினர்கள்

ஏலத் தேதி : 27-12-1964

வகுப்பு	மா த் சத் தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000
B	ரூ. 250	ரூ. 10,000

விவரம் தெனியாக எழுதித் கேட்பவர்களுக்கு எங்கள் விதிகள் இலவசமாக அனுப்பப்படும். சீட்டில் அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பண்டைச் சேர்த்தது. (பேர்டர் உத்தரவுப்படி) எம். வி. சுப்ரமணியம், மாணாஜிஸ் டைரக்டர்
இதர விவரம் : புது டெல்கி * பம்பாய் * பெங்களூர் * கக்கத் தா

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

பேராசிரியர் 'கல்வி' அவர்களின் "கல்வனின் காதலி" கதைத் தில்லியில் நாடகமாக அரங்கேற்றப்பட்டபோது தலைமை வகித்த ராஜாஜி, "என்னைக் கேட்டுக்கொண்டும் எனக்குத் தெரிந்தும்தான் 'கல்வி' எல்லாம் செவ்விரர் என்று பலர் எண்ணுவீரர்கள். உண்மையில் அப்படியில்லை. அவர் கதைகள் பலவற்றை நான் படித்ததில்லை. ஆனால் அவர் எழுதுவது எல்லாம் நன்றாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு" என்றார்.

ராஜாஜியின் நம்பிக்கையைப் பேராசிரியர் 'கல்வி' அவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு சந்திவிதமும் நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். சரித்திரத் தொடர் கதையானாலும், சமூகத் தொடர்கதையானாலும், நிறுகதையானாலும், பெரும் கதையானாலும், சோகமானாலும், ஹாலியமானாலும், கற்பனையானாலும், நிகழ்கால அரசியலானாலும் அவர் எழுதியது எல்லாம் அற்புதமாக இருந்தன. இவை எல்லாவற்றிலும் அநி அற்புதமாக இருந்தது என்வெனவிலும் அவர் ராஜாஜியைப் பற்றி அத்தரங்க பத்தியுடன் எழுதிய எழுத்துத்தான் என்று கூறலாம். இப் பத்திரிகையில் அவர் எழுதிய அந்த உயிருள்ள எழுத்தில் பல பகுதிகள் இங்கு தொகுத்து அளிக்கிறோம். இன்றைய நிலைக்கு இவற்றில் பல எவ்வளவு ஆணித்தரமாகப் பொருத்துவின்றன் என்பதைப் பார்த்துப் போது, தலைவருக்கு உள்நிர்வகதரிசனம் பேராசிரியருக்கும் குருப் பிரசாதமாகக் கிடைத்ததோ என்று விியக்கத் தோன்றுகிறது.

— சூசிரியர்

பேராசிரியர் கண்ட பெருந்தலைவர்

நண்பர் டி. கே. சி. அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள்: "இப்போதெல்லாம் இரா மாயணம் படிக்க ஆரம்பித்தேனாலும், இரா மர் என்ற பெயர் வந்ததும், ராஜாஜியின் உருவம் எதிரில் வந்து நிற்கிறது" என்று.

அத்தகைய ராஜாஜியே இராமாயணம் படித்து, அதற்குப் பாஷ்யமும் சொல்வீரர் என்றால், அதைக் கேட்பதற்காகத் திருச்சி சிறைக்குத்தானே போகலாம்? அந்தமானுக்குக் கூடப் போகலாமே! ("மூன்று மாதம் கடுங் காவல்"; அக். 16, 1941)

சேற்றில் புதைந்த வண்டி

இல்லா போர்க்காலம் முனிசிபாலிட்டி களுமே சொர்க்கம் என்று நினைப்பவர்களும், குறுகிய புத்தி உள்ளவர்களும், தேச நலத்தை விட சொந்தவைஷ்வர்யங்களைப் பேரிதாய்க் கருதுகிறவர்களும் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸின் நிர்வாகத்தைத் தற்சமயம் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சேர்ந்து தமிழ் நாட்டுக்கு ஒப்பற்ற பெருமை வலித்தவரும், நியாக மூர்த்தியுமான தலைவரைத் துஷித்து, அவர் மேல் பழி சுமத்திக் காங்கிரஸிலிருந்து வெளியேற்றி விட்டார்கள். இதனுடைய பவனை அவர்களே அனுபவித்து, பச்சாதாப்பமும் காவம் வரும் என்பதில் தமக்குள்ளாவும் சந்தேகமில்லை.

அதுவரையில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள தேச பக்தர்கள் — தேசத் தொண்டர்களின் நிலைமை என்ன? அவர்களுடைய மனத்தில் பேராரட்டம் ஏற்படுவது இயல்பு. இத்தனை நாளும் தமிழ் நாட்டில் காங்கிரஸ் என்றால் ராஜாஜி, ராஜாஜி என்றால் காங்கிரஸ் என்ற எண்ணம் எவ்வோருடைய மனத்திலும் வேறுன்றி இருந்தது. இப்போது காங்கிரஸ் வேறு—ராஜாஜி வேறு என்றாகி விட்டது. இத்தலைமையில் காங்கிரஸிலிருந்து கொண்டு தொண்டு செய்வதா, ராஜாஜியைப் பின்பற்றி வெளியேறுவதா என்ற சந்தேகம் அநேகருக்கு உண்டாகக் கூடும்.

தற்சமயம் தமிழ்நாட்டில் தேச பக்தர்கள் காங்கிரஸுக்குச் செய்யக் கூடிய பெரிய தொண்டு அதை விட்டு வெளியேறுவதுதான் என்று சொல்ல வேண்டும்.

ஏனென்றால், தமிழ் நாட்டில் காங்கிரஸானது அதன் காங்கிரஸ் தன்மையை இழந்து விட்டது. காங்கிரஸின் உயிர்த் தத்துவம் என்று சொல்லக் கூடியது பேச்சு சுதந்திரமும் அபிப்பிராய சுதந்திரமுமாகும்.....அப்படி இருபது வருஷத்துக்கு முனாக எத்தப் பேச்சு சுதந்திரத்துக்காகக் காங்கிரஸ் போராட்டம் நடத்தியதோ, எந்த ஜீவாதார உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்காகத் தேசத் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் அளவிடாத கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவித்து மகத்தான நியாகங்களைச் செய்தார்களோ, அத்தப் பேச்சுச் சுதந்திரத்தை இப்போது தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் நிர்வாகிகள் மறுத்திருக்கிறார்கள். வெளியே யிறை மேல்வது என்னும் பழமொழி தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் விஷயத்தில் உண்மையாகி விட்டது. ஆகவே, தமிழ் நாட்டில் இப்போது உண்மையான காங்கிரஸ் தொண்டு செய்வதற்கு மார்க்கம் அதை விட்டு வெளியேறுவதேயாகும்.

காங்கிரஸிலிருந்து வெளியேறுபவர்கள் தேசத் தொண்டை செய்ய முடியாதென்பதில்லை. மகாத்மா காந்தி பல வருஷ காலம் காங்கிரஸின் நாலணு அங்கத்தினராகக் கூட இவ்வாமலிருத்திருக்கிறார். அதை அவர் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொண்டதுமுண்டு. "அவ் விதமே தற்போது தமிழ் நாட்டில் "நான் காங்கிரஸின் நாலணு அங்கத்தினன் கூட இல்லை" என்று சொல்வது பெருமைக்குரிய காரியமாகி விட்டது. காங்கிரஸில் இவ்வாமலும் சிறந்த முறையில் தேசத் தொண்டு செய்வதாம் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்து விட்டது.

"ஸ்தாபனம் ஒன்று இல்லாமல் தேசத் தொண்டு எப்படித் திறமையாகச் செய்ய முடியும்?" என்று பலருக்குத் தோன்றக்கூடும். ஒரு தனி ஸ்தாபனம் அவசியமா, அவசியமாயிருந்தால் அதை எப்போது எந்த விதத்

தில் ஆரம்பிப்பது என்று முடிவு செய்யும் பொறுப்பைத் தலைவர் ராஜாஜிக்கு விட்டு விடலாமென்று நாம் கருதுகிறோம்.

ராஜாஜி தாற்காலிகமாக ஒரு தனி ஸ்தாபனம் அவசியம் என்று கருதி ஆரம்பித்தா ரானால், அதில் தமிழ் மக்கள் ஒருமுகமாகச் சேர்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“ராமர் இருக்குமிடம் அப்போத்தி” என் பது போல் ராஜாஜியின் தலைமையில் ஆரம் பிக்கும் ஸ்தாபனமே, தமிழ் நாட்டில் கால் கிரஸ் ஆகிவிடும்.

—“தலை கல்கி”: ஜூலை 1942

தியாக கிரம்

சென்ற இருபத்தைந்து வருடங்களாக ராஜாஜியின் வாழ்க்கை தியாக வாழ்க்கை யாக இருந்து வந்திருக்கிறது. 1920ம் ஆண்டில் அவர் காத்திரியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு ஆயிரக் கணக்கான வருமானம் தந்து வந்த வக்கில் தொழிலை விட்டார். அன்று முதல் தேசத் தொண்டுக் காகத் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். 1921ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் முதன் முதலாகச் சட்டத்தை மீறிச் சிறை புகுத்தார். அது முதல் ஆறு தடவை சிறை வாசம் செய்திருக்கிறார். 1923ம் ஆண்டில் திருச்செங்கோடு காந்தி ஆகிரமத்தை ஸ்தாபித்தார். சுமார் பத்து வருஷ காலம் அங்கே ஒரு சிறு குடிசையில் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார். தமிழ் நாட்டு முன்னோர்களின் புண்

னியமும் தவறும் உருவெடுத்து வந்த போல் ராஜாஜியின் வாழ்க்கை இருந்து விடுகின்றது. அந்தப் புனிதமான தியா வாழ்க்கையின் கிரத்தை இப்போது அவ அடைந்திருக்கிறார்.

“கண்ணன் காட்டிய வழி”யை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டிய ராஜாஜி தமது சொந்த வாழ்க்கையில் அந்த வழியை இடைவிடாமல் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறார் “கடமையைச் செய்; பவிசை எதிர்பாராதே!” என்ற பகவானுடைய வாக்கைப் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறார். இருபது வருஷமாக ஒய்ச்சல் ஒழியின்றித் தேசத் தொண்டு செய்திருக்கிறார். தினம் இருபத்தே நேரம் மணி நேரத்தில் இருபது மணி நேரம் வேலை செய்து வந்திருக்கிறார். தேச பிரமத்தை ஒரு நாளும் அவர் பாராட்டியதில்லை. தொல்விக்கைப் பொருட் படுத்தித் தில்லை. எதிர்ப்புகளினால் உற்சாகம் குன்றிவிட்டது. பதவிகளை விரும்பியதில்லை; பொறுப்பு வகிக்கப் பின்வாங்கியதுமில்லை.

“கண்ணன் காட்டிய வழி”யைப் பின்பற்றியே இன்று ராஜாஜி இதுவரையில் தாம் செய்திருக்கும் தியாகங்களிலெல்லாம் மகத்தான தியாகத்தைச் செய்திருக்கிறார்.

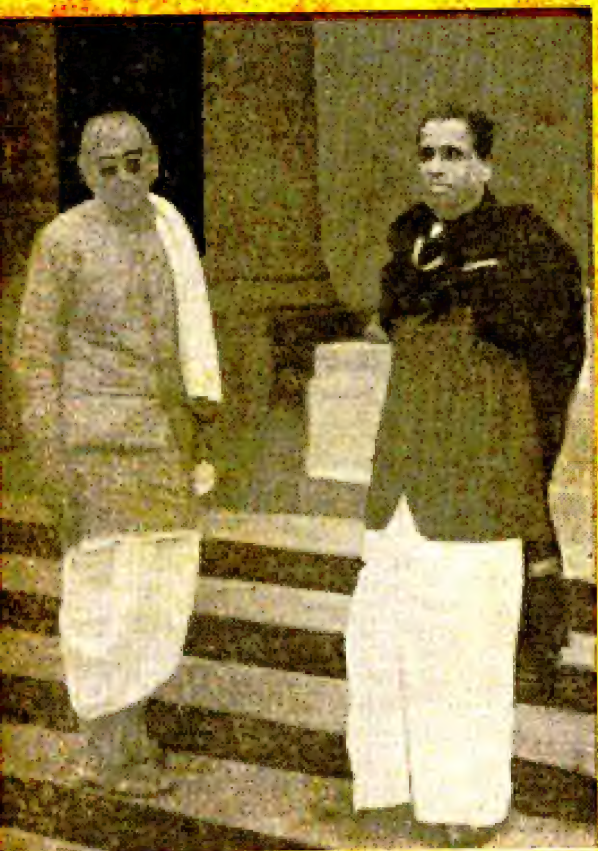
கால்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலிருந்து ராஜாஜி விவகிக் கொள்ளத் தீர்மானித்திருப்பது அத்தகைய தியாக கிரமமாகும். கால் நூற்ருண்டாக எந்த ஸ்தாபனத்தை வளர்ப்பதற்காக அவர் அரும் பாடுபட்டு இருவு பகல் உழைத்தாரோ அந்த ஸ்தாபனத்தை விட்டு

நிக்குவதென்பது வேகான காரியமல்ல. பெற்று வளர்த்த பிள்ளையைப் பறி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய மனத்திறவும் வைராக்கியமும் அதற்கு வேண்டும்.

கேவலம் பதவிகளையும், ஸ்தானங்களையும் ராஜாஜி துச்சமாக மதிப்பவர்.... மத்திரி வேலையை நினைத்து நாக்கில் ஐயம் கொட்டிக் கொண்டிருந்த கால்கிரஸ் பீர்வாடிகள் சிலர் மேற்படி கட்சித் தலைமையை மிகவும் பெரிதாக நினைத்து. “ராஜாஜி ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும்!” என்று ஓயாமல் அவரிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தக் கூச்சலிக் கேட்டு ராஜாஜி மனத்திற்குள் சிரித்துக் கொண்டிருப்பார் என்பதை நாம் அறிவோம். ஏனெனில், அவருக்கு அப்பதவி யில் எவ்விதப் பற்றும் கிடையாது. ஒட்டாஞ் சல்லியையும் வெள்ளி ரூபாயையும் ஒன்றுக் எண்ணிய ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்ஸரின் மனோநிலையைப் பதவி விஷயத்தில் அடைந்தவர் நமது தலைவர். தேசத் தொண்டு செய்வதற்குச் சாதனமாயிருந்தால்தான் பதவி, இல்லா விட்டால் பாரம் என்று நினைப்பவர் நமது தலைவர். அவருக்குப் பதவியை விடுங்கள் என்று இன்னொருவர் சொல் லலா வேண்டும்? (ஜூலை 16, 1942)

பதவி மயக்கம்

“ராஜாஜி பதவிக்கு ஆசைப்பட்டிருக் கொண்டு வெள்ளைக்காரர்களோடு ஐக் கியமாகி விட்டார்.”

அன்பு இதயம்!

ஆசிரியாரை நன்கு அறியாதவர்கள் சிலர் அவர் மீறந்த அறிவாளி என்றும் ஆனால் இருதயமற்றவர் என்றும் சொல்வக் கேட்டிருக்கிறோம். இதைப் போன்ற அறியாமைக் கூற்று வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லலாம். வி. ஆர். எவ்வளவு அறிவிற மெத்தவரோ அவ்வளவு அதிகமான இருதய விசுவாசம் தயான குணமும் உள்ளவர் என்பதை அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்கள் நன்கறிவார்கள்.

சில மனிதர்கள் தாங்கள் யாரிடமாவது அன்பு கொண்டு இருந்தால் அதைப் பறை யறைத்து உலகத்துக்கெல்லாம் தெரிவிப்படுத்துவார்கள்..... இப்படி அன்பையும் சரி, துக்கத்தையும் சரி, வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்வது பண்பாடு குறைந்த வர்கள் செய்யும் காரியங்கள்.

பண்பாடு உள்ளவர்களோ தங்கள் அன்பை இருதய அந்தரங்கத்தில் அறிய போக்கிவிடாதே போல் வைத்துக் கொள்வார்கள்; சமயம் நேரும்போது காரியத் தில் காட்டுவார்கள். அம்மாதிரியே எவ்வளவு பெரிய துக்கம் நேரித்தாலும் அதை மனத்துக்குள்ளேயே வைத்துக் கொள்வார்கள். வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளுகிற துக்கத்தைக் காட்டிலும் உள்ளே அடக்கும் துக்கத்தான் பன்மடங்கு கொடியது; அது பொறுப்பற்ற கரிய வேதனை தருவதாகும்.

ஆசிரியர் மிகச் சிறந்த பண்பாடு அடைந்தவர். ஆதலின் அவர் எந்த விதமான உள்ளத்து உணர்ச்சியையும் வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ள மாட் டார். அது அவரது இயல்புக்கு மாறானது.

உறவினரிடம் அவர் கொண்டுள்ள பாசத்தைப்போ, சிநேதிர்க்கிடம் கொண் டுள்ள அபிமானத்தையோ ஏழை எளியவர்களிடம் கொண்டுள்ள தயாளத்தையோ அறிய வேண்டுமானால், அவர் செய்யும் காரியங்களிலே பார்த்து அறிய வேண்டும். தம்முடைய குடும்பத்திலோ தமது நண்பர்களின் குடும்பத்திலோ யாருக்காவது நோய் வந்து படுத்தால் அவர் எவ்வளவு சிரத்தையுடன் தம்முடைய உடல்நலத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் சிகிஞ்சு செய்கிறார் என்பதைக் கவனித்துப் பார்த்தால், அவருடைய அறிவைக் காட்டிலும் இருதயமே விசாலமானது என்பது தெரியவரும்.

— ஆசிரியர் கவி: 'நாட்டுக்கொரு புதல்வர்'

இந்த அபூர்வமான பொன் மொழிகளைத் தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜ நாடார் கூறியுள்ளார்.

ராஜாஜியின் மேல் நாடார் பதவி மோக தோஷாரோபணம் செய்ததைக் குறித்து நமக்குக் கொஞ்சமும் கவலை கிடையாது. ராஜாஜியின் தபோக்கிணியில் இம்மாதிரி துஷணைகள் எல்லாம் பஸ்மிகரமாய் விடும். பெரு நெருப்பின் மேல் எந்தக் குப்பை விழுத் தாலும் நெருப்பை என்ன செய்ய முடியும்? அதன் துஷணையைச் சிறிது கொழுந்து விட் டெரியச் செய்துவிட்டுத் தான் எரித்து சாம்ப ராகிவிடுகிறது. அது போலவே ராஜாஜியை எந்த துஷணையும் எதுவும் செய்து விட முடியாது.

இன்று ஸ்ரீ காமராஜ நாடார் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராயிருப்பதே ராஜாஜியின் பதவித் தியாக உணர்ச்சிவாய்தான். சாதாரணமாய் ஒவ் வொரு மாகாணத்திலும், அந்தந்த மாகாணத் தலைவர்தான் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி யின் பதவியை வகிப்பது வழக்கமாயிருந்து வருகிறது. இந்த வழக்கத்துக்கு மாளுகச் செய்தவர் தமிழ் நாட்டில் ராஜாஜி ஒருவரே.

தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராக அவர் மிக அபூர்வமாகவே பதவி வகித்திருக்கிறார். அவர் விரும்பியிருந்தால் 1921ம் ஆண்டுகிறதில் அவரே தமிழ் நாட் டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கலாம். பிரதம

மந்திரி பதவியை விட்டு விவகியவுடனேயே அவர் தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட் டிக்குத் தலைவராக வந்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்யவில்லை. சென்ற இருபது வருஷத்துக்கு மேலாக மற்றவர்களைப் பதவியில் வைத்து, தாம் தொண்டு செய்வதே ராஜாஜி அனு சரித்து வந்த முறை. அதனுடைய இன்று ஸ்ரீ காமராஜ நாடார் ராஜாஜியின் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை தொடர்மல் கொடுப்பது சாத்தியமாயிற்று.

சொன்னால் நாக்கு வெந்துபோகும்படியான இத்தகைய அவதூறு மொழிகளை இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் நாடார் சொல்வி யிருக்க மாட்டார். நடுவில் ஏதோ மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதில் சந்தேக மில்லை. இந்த மாறுதலுக்கு என்ன காரண மாயிருக்கும்? இந்த இரகசியத்தை, 'சர்க்கி லும், ஸ்டாலினும் சேர்ந்து ஹிட்லரைத் தொலைக்கப் பார்ப்பதுபோல் ராஜாஜி கம்யூ னிஸ்ட் வாலிபர்களோடு சேர்ந்து காங்கிரஸை அழிக்கப் பார்க்கிறார்' என்ற ஸ்ரீ காமராஜின் கூற்றிலேயே நாம் காண்கிறோம். அதாவது, காங்கிரஸை ஹிட்லருக்கு அவர் ஒப் பிட்டிருக்கிறார். இது விருந்த அவரும் மாகாண காரியக் கமிட்டியிலுள்ள அவ ருடைய சகாக்கள் சிலரும் தங்களை ஹிட்ல ராகவும், ஹிலோலிஸாகவும், டொரோ வாகவும் கற்பனை செய்து கொண்டிருப்ப நாச நாம் யூசித்துக் கொள்ளலாம். தமிழ் நாட்டு எம். எல். ஏ.க்களை — இருபதி

எடையினால் ஏக்கமா ? எடை குறைந்து எடுப்பாய் விளங்க லிமிகால்

மெல்லியவர் மென்மணி, ஆவன் ஈகரிக ஒலியும், உடம்போடொட்டும் உடைவணிந்தவந்தன இந் ஈகரைய ஈகரிகத்தில் சின்னம். உடம்பு கனம் குறைவதற்குப் பத்தியமான் உணவு தேவையிலி. கடினமான தேகப் பதிரிகளும் மேன்மடம் — லிமிகால் அருந்தி உடம்பாக இலக்க முடியும்.

லிமிகால் ஒரு தாவர உணவு—சூரியன், வானமும் மழை, காசுமே. மற்றும் ஆரஞ்சு மணங்களில் கிடைக்கிறது. நீங்கள் லிமிகால் மட்டுமே அருந்தி துரிதமாகவோ அல்லது குறைந்த கலோரியுள்ள உணவுடன் அதை அருந்தி மெதுவாகவோ எடை குறைக்கலாம்.

மேலும் லிமிகால் உங்கள் பரிணயப்பூராவும் தீர்க்கும் — சரப்பாடுவதுக்கிடையே சிறு தீனிகளுத் தேவையிலி! உங்கள் பரிணயக்குறைப்பதற்கான எவ்வித கருத்தும் இதில் கிடையாது. லிமிகால் அருந்தியதும்போது உங்கள் அன்றாட அலுவல்களைக் கவனித்து வாசாம்.

லிமிகலின் மீட்டர்சாத்தமாக அருந்தியவர்களின் எடை வரத்திற்கு கமர் 3 விரும்பு 5 மயன்டு கள்வரை குறைந்திருக்கிறது.

நீங்கள் மெய்யேவன்முபதென்றால் இவ்வணவு தான்—ஒரு டம்மா நீரில் 4 டேயன் எழும் லிமிகால் களருகக் கனர்த்து அருந்தியிருங்கள்! இது சீரான உணவுக்கு முயான குறைந்த கலோரியுள்ள முழு உணவாகும்.

இப்பொழுது சிக்கனமான வகையில் 1.6 கிலோவிராம் பூள்ளியும் கிடைக்கிறது. (ஒரு வாரத்திற்குப் போதுமானது)

உங்கள் டாக்டரும்

லிமிகால்

அருந்துபது சிவர்க செவ்வர்.

"மயிலிம் எஸ் லிம்பிள்" என்றும் இவ்வாசு புத் தகத்ததப் பெற எழுதுங்கள்.

ஸார்பால் மெயிலில், தரகப் பெட்டி எண் 1688 மம்பாய்—1.

சின்னக் கிடை: 225 கிராம் பூள் ரூ. 6.50, 1.6 கிலோவிராம் பூள் ரூ. 33.50, பிற்பின் வரி, மற்றும் பிராந்திய வரிகள் தனி.

9ரம் முப்பதினேரம் வோட்டுக்கள் பெற்ற
துணைப் பிரதிநிதிகள் - உயிரும் உணர்
1 அற்ற மண் போம்மைகளாக மதித்துச்
வாழார உத்தரவுகள் போடுவதற்கும
ற்குரிய மண்பார்வையாளர் காரணமா
தக்க வேண்டும்.

துணைக் கமிட்டி: ஜூலை, 1942

“ராஜாஜியிடம் நமக்கு ரொம்பப் பக்தி
ண்டு; இது எவ்வாருக்கும் தெரியும். ஆகை
ல் அவர் சொல்வதை நாம் ஆதரித்தால்
ராஜாவு தப்பர்த்தம் செய்து கொள்
ர்கள்” என்பதற்காக, ராஜாஜி கட்டு
பாயமென்று தோன்றிய போதிலும் அதை
ரன் ஆதரிக்காமல் சுயமாக இருக்க முடியுமா?

ஜூலை 20, 1943

ராகபுரியில் ராஜாஜி

நாகபுரியில் ஒரு கூட்டத்தின் ஆரம்பத்
ில் ராஜாஜி மீது முட்டைகளும் தாடும்
றியப்பட்டதாகவும், இந்தக் காலத்தினத்
தனால் கூட்டத்தைக் கலைக்க முடிய
வில்லை என்றும், கூட்டம் அமைதியாக நடை
பெற்ற தென்றும் செய்தி கிடைத்திருக்
ிறது. அறிவாளிகளின் பேரில் மூடர்களுக்
டும், உண்மை சொல்வதற்குரிய பேரில்
பொய்யர்களுக்கும் கோபம் வருவது இது
ததில் நடவடிக்கை. ஆனால் ராஜாஜியைக்
தாக்குவதற்குக் கைவாண்பட்ட ஆயுதங்கள்
அவரை எதிர்ப்பவர்களை நன்றாக இளம் காட்டு
வெள்ள என்பதை மட்டும் குறிப்பிட விரும்பு
மீளும். அவர்களுடைய மூலையில் பிர
மாணத்துக்குக் கோழி முட்டை நல்ல உதார
ணம். அந்தச் சின்ன
மூலையை எவ்வளவு கன்
னங்களில் அறிவாளரை
இருள் குழந்தைக்குறித்து
என்பதைத் தார் எதெ
துக் காட்டுகிறது.

(டிசம்பர் 3, 1944)

சென்ற மூன்று வரு
ஷத்திய இத்திய அரசி
யல் சரித்திரம் ஒரு
வெறுமைத் தென்னத்
தெனிய வெளிப்படுத்தி
யிருக்கிறது. அது நமது
தியாக மூர்த்திகளான
காங்கிரஸ் தலைவர்களைக்
குள்ளே தீக்க திருஷ்டியி
யும்முன்யோசனைவிலும்
தலைநிறத்தவர் ராஜாஜி
என்பதான. இதைக்
குறித்துத் தென்னாட்டில்
பிறந்த நாம் எல்லாரும
பெருமைமையடை
முண்டு. அப்படிப் பெரு
மைமையடைவதற்கு வேண்
டிய பெருந்தன்மையும்
விசால புத்தியும் இந்தக்

காலத்தவர்களுக்கு இல்லா விட்டாலும்,
நமது பிரகாசச் சத்ததிகள் ராஜாஜியைக்
குறித்து அத்தகைய பெருமைமைய அடைவப்
போகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

(ஆகஸ்ட் 26, 1945)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், ஏகநாதர்
முதலிய அவதார புருஷர்களைப் போல்
வசைமொழிகளுக்கும் அவதூறுகளுக்கும் உள்
ளாவது ராஜாஜியின் ஜாதக விசேஷம். ஆனால்
எத்தகைய தாக்குதல்களையும் தாங்கக்
கூடிய சாத்தம் என்னும் பிரம்ம தண்டத்தை
ராஜாஜி பெற்றவராயிருப்பதால், அவரிடம்
அவ்வு கொண்ட பொறுமையை மேற்படி
வசைகளைப் பொருட்படுத்த வேண்டிய
தில்லை.

(ஜனவரி 13, 1946)

ராஜாஜி

ராஜாஜியிடம் அபிமானம் கொண்ட
நண்பர்களில் அரசியல் பற்று அதிகம் இல்லாத
பவர் “உங்கள் பேரில் ‘பதவி மோகம்’,
‘அதிகார ஆசை’ என்றெல்லாம் என் பழி
கமத்துகிறார்கள்! இந்த அவதூறையெல்
லாம் பொறுத்துக் கொண்டாவது அரசியல்
வாழ்க்கை எதற்காக? விட்டுத் தொலைப்பது
தானே?” என்று அடிக்கடி அவரிடம் மனம்
வருத்திச் சொன்னார்கள்.

அதற்கெல்லாம் ராஜாஜி, “பொய்யான
பழிகளுக்கும் அவதூறுகளுக்கும் பயந்து என்
னுடைய பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்துவிட
லாமா?” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

ராஜாஜியின் அபிமானிகள் எந்த மனோ
திவியில் அவருக்கு மேற்கண்டவாறு யோசனை

சொன்னார்களோ, அதே
மனோ திலை ராஜாஜிக்
கும் ஏற்படக் கூடிய
சத்தரிப்பம் ஒன்று
தேர்ந்தது.

தமிழ் நாட்டில் சிலர்
மகாத்மாவின் அந்தரங்க
கத்தியையே சந்தேகித்
துக் கிளர்ச்சி செய்
ஆரம்பித்த பொது
ராஜாஜிக்கு மேற்படி
மனோ திலை ஏற்பட்டது.
இத்தியாவும் குள்ளேயே
நிழற் மக்கள் மகாத்மா
காத்தியிடம் ஒப்பற்ற
பக்தியுள்ளவர்கள் என்
பது பிரசித்தம். அந்தப்
பக்திக்கு மாக நேரும்
படியான பிரசாரத்தைக்
கண்டதும் ராஜாஜி
கடனே விதூர ஆகி,
விவிலை முறித்துப்
போட்டு விட்டார்.
“எது எப்படியானாலும்,
தமிழ் மக்கள் மகாத்மா
விடம் கொண்டுள்ள
பக்திக்கு மாக நேரக்
கூடாது; அதுவும் என்

பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்தை வாங்
கிக் கொடுப்போம். அதைக் கம்மேல்
வைத்துக் கொண்டு நட்பார்கள்
என்ன பாடு படுத்துவார்கள் என்பது
நமக்குத் தெரியும். கத்தியிலாம் இப்
படி அடிப்பார்கள்; அப்படி அடிப்
பார்கள். இடைவிடையே உலையில்
காயவைத்து மறுபடியும் மறுபடியும்
தட்டுவார்கள். துவைச்சல் கொடுப்
பதற்காக அவ்வளவும் செய்கிறார்கள்.

இயற்கைக்கு ஒரு நல்ல ஆண்மர்க்
கிடைத்து விட்டால் சரி, நல்ல
பணிக் கு உதவும் என்று என்ன
ஆரம்பித்து விடுகிறது அது. அந்த
ஆண்மாவை என்ன பாடெல்லாமோ
படுத்துகிறது.

ராஜாஜி கிடைத்தார்கள். அவர்
களை இயற்கை என்னவெல்லாம் செய்
கது?... துவைச்சல் ஏற்றிய காரண
மாகத் தங்கம் இப்போது பத்தரை
மாற்றுத் தங்கமாகப் பிரகாசிக்கிறது.
பாரத் மாதாவின் பிரசில்
மருடமாக விளங்குகிறார்கள்
ராஜாஜி.

- டி. கே. வி.

ஆல் நேரக் கூடாது!" என்று தீர்மானித்தார்.

அந்தத் தீர்மானத்தை மாற்றிக் கொள்ளும்படி மற்றவர்கள் தம்மைத் தாண்டுவதற்கே இடம் இருக்கக் கூடாதென்று மகாத்மாவாக்குதல் தாம் எழுதிய அடித்தகை அன்றே பத்திரிகைகளில் பிரசுரப்படுத்துவதற்கும் கொடுத்து விட்டார்.

(மார்ச் 10, 1946)

கீ கீ கீ

இது வரையில் நாம் வெளியிட்டிருக்கும் எந்தக் "கல்வி" இதழும் அல்லது விசேஷ மலரும் இந்த ராஜாஜி மலர் வெளியிடுவதன் மூலம் நாம் அடைந்திருக்கும் மகிழ்ச்சியையும் பெருமையையும் அளித்த தில்லை. நமது மகிழ்ச்சியையும் பெருமையையும் "கல்வி" நேயர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறோம்..... ராஜாஜியைத் தேசமே திராக்கிக்கிறது என்று

தோன்றிய காலத்தில் குருட்டுப் பத்தியுடன் "கல்வி" அவரை ஆதரித்து நின்றது.... ராஜாஜி சர்ப்பத்தான் வாதப் பிரதிவாதங்கள் "கல்வி"யின் மூலம் அதிகமாக வளர்ந்தன என்று இரு சார்பிலும் சில நன்மைகள் கருதினார்கள். இந்தக் காலத்துச் சிறந்த தமிழ் மகனுடைய தொண்டைத் தமிழகம் இழந்துவிடக் கூடாதென்னும் கவலையையும் ஆர்வத்தையும் தவிர வாதப் பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டதில் நமக்கு வேறு எவ்வித நோக்கமும் இடையாது.

(1948 ஜூன் மாதம் ராஜாஜி கவர்னர் ஜெனரலானபோது வெளியான மலரில்)

அவர் தந்திரம் அவ்வளவுதான்!

ராஜாஜியைத் தந்திரசாஸி என்று சொல்வதைப் போன்ற பரம முட்டாள்தனம் வேறு இல்லை என்பதற்கு அவருடைய வாழ்க்கையிலேயே பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. அத்தகைய கரிய மதி படைத்தவர் தந்திரக் காரராயிருந்திருந்தால் சிவன்குன்று மலி தர்கள் அவரை எதிர்த்து வென்றிருக்க முடியாது. அவருடைய அரசியல் வாழ்க்கையில் இவ்வளவு தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்காது.

ராஜாஜிக்குக் கொஞ்சம்கூடத் தந்திர சாமர்த்தியம் இடையாது என்பதற்குத் திரிசுரமான் கடைசி உதாரணம் இப்போது கிடைத்திருக்கிறது.

உள்ளாட்டு மந்திரி பதவியிலிருந்து விலகப் போகும் தறுவாயில் "பத்திரிகை மசோதா"

'இரண்டு போன் வருடங்கள்'

இரண்டு ஆண்டு அளவில் ராஜாஜி மிகவும் மகத்தான பல கண்ணகளை இந்த ராஜ்யத்துக்குச் செய்வதற்குத் துடிக்கக் கூடியவராகியே பாய் அடைந்தது.

ராஜாஜி முதல் மந்திரியொருவர்பு எற்றுக் கொண்ட பின்னர் செய்த முதற்பெருங் காரியம் தாவிலக் கண்டிரோலை எடுத்தது.

அரசியல் தலைவர் ஒருவர் தமது வாழ்நாளில் இத்தகைய ஒரு காரியத்தைச் செய்தாலே போதுமானது. அவருடைய அரசியல் சேவை பரிபூரணமாகி விட்டது என்று சொல்லலாம்.

1947ம் ஆண்டில் இந்தியா அரசியல் சுதந்திரம் பெற்று விட்டது என்று சொல்லப்பட்ட போதிலும், 1952ம் ராஜாஜி தாவிலக் கண்டிரோலை எடுத்த பிறகுதான் மக்கள் "உண்மையில் நாம் சுதந்திரம் பெற்று விட்டோம்" என்று உணரத் தொடங்குகிறார்கள்.

(1954ம் ஆண்டு புத்தாண்டு மலரில் அமரர் 'கல்வி')

ஒன்றை அவர் கொடுத்து விடலாம் அல்லது பார்லிமென்ட் கிறைவெற்றிச்சா மார்க் வைத்தார்.

தேனும் இவ்வாறு விடுத்து கண்ணியாக வரையில் உள்ள பத்திரிகை எல்லாம் அரைத் தாக்கி எழுதப் பரவான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தி கொண்டார்!

தந்திரம் என்ப கொஞ்சமானது தெரிவராக இருந்தால் உதிரியாகத்திரியாகவும் சமயத்திலும்... புதிய சர்ப்ப சுதந்திர பத்திரிகைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திறைவெற்றிப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் புகழ்படி செய்து கொள்வதற்குக்கூடியோ!

"இப்போதில் என்னென்ன? போகி ரீசுகள்? போகி போக்கில் பத்திரிகைகளிடம் கேட்ட பெயர் வாங்கிக் கொண்டு ஏன்

போக வேண்டும்?" என்று சிலர் பார்சுமேண்டில் கேட்டார்கள்.

அதற்கு ராஜாஜி என்ன சொன்னு தெரியுமா?

"நான் ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்போது அதுதான் நல்ல பெயர் வரும், கேட்ட பெயர் வரும் என்று யோசிக்கும் வழக்கமில்லை. அதைக் காரியம் சரியாக, தவறு என்றுதான் யோசிப்பேன். நீங்களும் அப்படியே செய்யுங்கள். "பாபுலாக்கியைப் பற்றிச் சித்திக் காமல் ஒரு காரியம் நல்லதாக, கேட்டதாக என்று யோசித்து, நல்லதையே செய்யுங்கள். தேசத்துக்கு நன்மையான காரியங்களைச் செய்வதனால் கேட்ட பெயர் வருவதாகவும் அதைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம்!" என்று உபதேசித்தார்.

ராஜாஜிக்குத் தெரிந்த தந்திரம் அவ்வளவுதான்!

அதாவது நல்லதைச் செய்ய வேண்டும், நல்லதையே செய்ய வேண்டும், நல்லதை மட்டுமே செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்.

(அக்டோபர் 14, 1951)

நடவாதது நடந்துவிட்டது

சென்ற பல ஆண்டுகளில் பல முறைகளில், "நாம் அன்றைக்குச் சொன்னோம்: அக்கப்படியே இன்றைக்கு நடத்திவிடுகிறது!" என்று பொருளையுடன் இந்தப் பத்திரிகைத் தலைவர்களில் நாம் எழுதிவருகிறோம்.

இன்றைக்கு ஏதாவது ஏதாவதாக, "நாம் சொன்னபடி நடப்பெறவில்லை" அதற்கு

கைப்

பிரசித்திபெற்ற

தொண்டை

மற்றும் மாசுபு

உபாதைகளுக்குக் குணமளிக்கும்

பெப்ஸ் விலைகளை உட்கொண்

தால், பிராங்கெடிஸ் விரைவில்
அகன்றது

தொண்டை, மாசு உபாதைகளுக்கான
பெப்ஸ் விலைகளை உட்கொண்டு தொண்
டைப் புண், ப்ராங்கெடிஸ், இரூஸ் மற்றும்
ஜலநோஷத்தை சீக்கிரம் நிவர்த்தி செய்து
கொள்ளுங்கள். பெப்ஸ் விலைகளைக் கவன
த்து, குணமளிக்கும் ஆவி போன்ற அதன்
சத்து வேலை செய்வதை உணருங்கள் ...
வேதனைகளைக் குறைக்கவும் கிருமிகளை அக
ற்றவும் உதவியளிக்கிறது.

பெப்ஸ்

தொண்டை
மற்றும் மாசு
உபாதைகளுக்குக்
குணம் அளிக்கும்
விலைகளை

எல்லா மருத்து
வியோபாஸ்களிடமும்
கிடைக்கும்.

வி. இ. புல்போர்ட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

சென்னை ராஜ்ய டிரக்ஸ்ட்ரீஸ்ட்ரிக்ட் :

மெலாச்சல் மோதி அண்டு கம்பெனி, சென்னை - 1
தபால் பெட்டி 1903

**THANGABASPAM
TOBACCO**

KARAIKUDI.

BS.

இப்பொழுதே

சிந்தால் டாய்லெட் பவுடரை வாங்கி

30 பைசாவை

மிச்சப்படுத்துங்கள்

சிந்தால் சோப் வாங்குபவர்
களுக்கு ஒரு பிரத்யேகமான
சலுகை! சிந்தால் சோப்பின்
உறையில் நீங்கள் ஓர் சலுகைக்
கூப்பனைக் காண்பீர்கள். இந்தக்
கூப்பன், நீங்கள் வாங்கும்
சிந்தால் டாய்லெட் பவுடரின்
விலையில் உங்களுக்கு 30 பைசா
சலுகை அளிக்கும்.

வியர்வை நாற்ற
த்தைப் போக்கி,
பாதுகாப்பளிக்கும்
ஜி-11 கலந்த
டாய்லெட் பவுடர்

ஜி-11 கலந்த
அழகு சாதன சோப்

இந்தச் சலுகை
28௨ பிப்ரவரி 1965வரை தான்

ஜி-11
கோத்ரஜ்

சோப்புகளிலும்,
அழகு
சாதனங்களிலும்
மிகச்
சிறந்த
பெயர்.

**கல்வி பத்திரிகையின்
தீவிரங்கள்:**
ஜாஜி. டி.கே.சி., கல்வி, சதாநிவம்

ராக நடித்து பற்றி அனலி
ரக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்''
ன்று பெருமையுடன் சொல்லிக்
காங்கியேன்.

சென்ற இதழின் தீவிரத்தில்
ராஜாஜியின் தலைமை; நடவரத
வறும் பேச்சு!'' என்று நாம்
முதிய பிறகு பல காரியங்கள்
வரு துரிதமாக, மூச்சுத் திணறும் வேகத்தில்
டத்தேறின.....

இம்மாகாணத்தின் நன்மையில் என்னும்
ரத்தை கொண்ட ராஜாஜி. ''முடியாத''
ன்று பதில் சொல்வதற்கு முடியாத சூழ்
நிலைமை மேற்கூறிய முயற்சிகள் உண்டாக்கி
விட்டன.

முதலியின் வாயில் சிக்கிய கஜேந்திர
னுடைய அபாயக் குரல்க் கேட்டுப் பகவான்
டி வந்ததாகப் புராணம் சொல்லுகிறது.

அத்தப் பகவானுடைய பக்தர்களில் தலை
விரத்தவரான ராஜாஜியும் இன்று சொல்ப
மாகாணத்தை அபாயத்திலிருந்து தப்பிப்ப
தற்காக ஓடி வரவேண்டியது இன்றியமை
யாததாயிற்று.

சென்னை மாகாணத்துக்கும் இம்மாகாண
மக்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் அதிர்ஷ்
டத்தை எண்ணும்போது நமக்கு உற்சாகமும்
குதூகலமும் உண்டாகின்றன.

ஆனால்..... ராஜாஜி எல்லாவை வேலை செய்
தாக வேண்டும், எல்லாவை இடைபூறுகளைச்
சமாளிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது
நம் உற்சாகம் அடியோடு குன்றி மறைந்து
விடுகிறது. (ஏப்ரல் 6, 1952)

வரப்பிரசாதம்

தேவர்களே! உங்கள் சொர்க்கலோகத்தில்
மலர்கள் இருப்பது உண்மையானால், இப்
போது அவற்றை ஏராளமாகத் திரட்டிக்
கொண்டு வரலர்கள். புலோகத்தின்மீது மலர்
மாசி பொழிவதற்கு இதைவிட நல்ல சந்தர்ப்
பம் உங்களுக்கு வேறு வாய்க்கப் போவதில்லை.

காத்தி அண்ணலே! வானுலகத்தில்
தாங்கள் இன்று எங்கேயிருந்தாலும்... தங்கள்
திருவுள்ளம் குவிர்த்திருக்கும் என்பதில் ஐய
மில்லை. ''என் தேச மக்கள் பரிபட்டினியால்
மடிவதைக் காட்டிலும் பெருத்திமை ஒழுக்கம்
கெட்டு ஆத்ம நாசம் அடைவது அல்லவா?
அத்தப் பெருத் தீமைக்குக் காரணமாக உள்ள
உணவுக் கட்டுப்பாட்டு முறைவை ஒழி
யுங்கள்!'' என்று தாங்கள் இம்மண்ணுலக
வாசியாயிருக்கும் போது சொன்னீர்களே!
அதை இன்று தங்கள் அருமைத் தூணவர்
ராஜாஜி திறைவேற்றி வைத்து விட்டார்.
அவருக்கும் எங்களுக்குத் ஆசி கூறுங்கள்!

சென்னைப் பொதுமக்களே! ராஜாஜி
யிடம் நீங்கள் வைத்திருந்த திடநம்பிக்கை
இன்று திறைவேறி விட்டது. உங்களை
நீங்களை வாழ்த்திக் கொள்ளுங்கள்!....

காங்கிரஸை எதிர்த்த அருமைச் சகோ
தரர்களே! உங்களுக்கு நமது மனமார்த்த
தன்றியைத் தெரிவித்துக் கொங்கியேன். உங்
கனுடைய எதிர்ப்பினால்தான் ராஜாஜி
சென்னை மாகாணத்தின் முதன் மத்திரிப்
பொறுப்பை ஏற்கும்படி நேர்ந்தது. அதனின
தான் சென்னை மக்களுக்கு இந்த எதிர்
பாராத அற்புதமான வரப்பிரசாதம் கிடைத்
தது. நீங்கள் அடியோடு வாழ்வீர்களாக!

மேலே குறிப்பிட்ட வரப்பிரசாதம்
என்ன என்பதைப் பற்றி நேயர்களுக்குச்
சொல்லவும் வேண்டுமா? உணவுக் கட்டுப்
பாடு ஒழிப்புத்தான்!

(ஜூன் 15, 1952)

ராஜாஜி எதிர்ப்பு ஏன்?

ராஜாஜி சென்னை இராஜ்யத்தின் முதன்
மத்திரிப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்று
சென்ற ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பிரஸ்தாபம்
வந்த போது நாம் அதை ஆதரிக்கவில்லை....

''இன்று ''தாங்கள்தான் முதன் மத்திரி
பதவி ஏற்று இம்மாகாணத்தை அரவியல்
குழப்பத்திலிருத்தும் அராஜகத்திலிருத்தும்
காப்பாற்ற வேண்டும்'' என்று சொங்கிர
வர்கள், நாளைக்கு நெருக்கடி தீர்ந்ததும் உள்
விருத்தே குறி பறிக்கப் பார்ப்பார்கள்''
என்று கூறினோம்.....

ராஜாஜி முதன் மத்திரி ஆனவுடனேயே
சில விஷமஸூர்த்திகள் தங்கள் சொகுபத்
தைக் காட்ட ஆரம்பித்ததுண்டு. மற்றவர்கள்
அவர்களிடம், ''அவசரப்பட வேண்டாம்,
பொறுத்திருப்போம்; காலம் மாறும்; அப்
போது பார்த்துக் கொள்ளலாம்'' என்று
உபசரித்தது வந்தார்கள் போதும்!

''காலம் மாறி விட்டது; நெருக்கடி
போய் விட்டது; இனி ராஜாஜியை அனுப்பி
விட்டு நம்முடைய காரியங்களைப் பார்த்துக்
கொள்ளலாம்'' என்று கூறுகிற கைகொடுத்துப்
படவத்தைத் தொங்கிவிடுகிறார்கள்.

இத்தனை நாள் அவர்கள் சொறுத்துக்
காத்திருத்ததே பேரில் உரிமை. இவியேதும்
என்பதுக் காத்திருக்க முடியும். ராஜாஜியை
இன்னும் நீபத்திருப்பதும் அவ்வாறாகும்
என்னவி வந்த வர்களை எல்லாம் ஆகின்ற
தாம்? -புண்ணீரணங்கள் இக்கப் பதனைத்து
மாத காலம் கல்லாயிருத்தார்களே. அதற்
காகவே பொது மக்கள் சத்திரஷ்டப்பட்டு
தன்றி செறுத்த வேண்டியவர்தான்.

(ஜூன் 15, 1952)

ஞானஞர் ஊட்டுபவர்

ஸ்ரீ பகவதேயும் மகான்களையும் யாவரும் பூஜித்து நமஸ்கரிப்பது நம் மதத்தில் வழக்கம். அந்த ஆண்டளவும் 'நான் ஆறு பேர்களை நமஸ்கரிக்கின் தோன்' எனக் கூறியுள்ளார். பகவாவின் பூஜித்து நமஸ்கரிக்கக் கவியுதம் ஆய்விக்கும் தினத்தன்று வைகுண்டம் சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன்னாலும் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவர்கள் ஆறு பேர் என்பதற்கு. அவர்கள் :

பரியோனத் தவிக்கும் மனிதனுக்கு நித்தியம் அன்னம் அளிப்பவன்.

பாவியம் மூதம் ஸ்ரீ அக்ஷி பகவானைப் பூஜித்து தோமம் செய்யும் அக்ஷிதோர்தி.

பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ளு வதற்காகத் தவத்தைச் செய்யும் மானோபவாஸி.

கணாஸுக்கு அன்புடன் பாணிவிடை செய்யும் உத்தபி.

வேதத்தில் கூறிய பரமாத்மாவை கண்டறிந்த ஞானி.

ஆயிரம் பிறை ஜீவித்திருத்தவன்.

பிறை என்பது அமாவாஸ்யை கழித் தவிதியை ஆண்டு மாவையில் புலம்பு அங்கச் சந்திரனைப் பார்ப்பது மிகை முன்னிப்பதாகும். இம்மாதிரி ஆயிர பிறை கான்பது என்பது வயதுக்குரிய ஜீவித்தவர்களுக்குத்தான் அதும். இ லாறு ஜீவித்தவர்கள் தெய்வ ந மிக்கை, ஸ்த்யம், தர்மம் இவற்றிலே லாம் பற்றுள்ளவர்களாக இருந்தால் சாஸ்திரத்தை உணராதவர்கள் கூ அவர்களை நமஸ்கரித்துப் பூஜிப்பார்கள் ஆண்டவனை அவர்களை நமஸ்கரிப்ப னார். இப்படி என்பது வயதுக்கும் மே ழிவித்து என்பத்காராவது வயதைமு கட்டு உலகங்களெல்லாம் போற்று முகழையுள் ஒருவர் பெற்றிருந்தால் அலாறு பெருமையைக் கூறவும் மு ற்படுமா? அப்படிப்பட்ட உத்தமர் நமது ராஜாஜி அவர்களே!

ஆம்மகான் உலகிற்குப் பலவிதமான தொண்டுகள் செய்துள்ளார்கள். அதிங் மிகச் சிறந்த தொண்டு தாமது இத் ணாளங்களின் உட்கருத்தை உலகங் ளெல்லாம் உணரும்படி வெளிவிட்ட தான். இதிலுள்ளவர்களுள் மிகச் சிறத் தவை ஸ்ரீ மகாபாரதம். ஸ்ரீ வாஸ்தி ராமாயணம் இரண்டுமாகும். இவை களில் ஸ்ரீ மகாபாரதம் வட்சம்களோ கம் கொண்டு. இதை மஹேநி ஸாணம் என்பார்கள். இதைப் படிப்ப தால் மகா பாயங்களுக்கெல்லாம் விவதும், சகல மங்களங்களும் உண்டாகும். இதை "விவாணர் விருத்து" என்ற பெய ருடன் பலப்பழத்துப் கண்களில் உள்ள தேவைத் தங்கப் பாதிரத்தில் தருவது போல் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவரவியமானபடி கருக்கி எவிய தடையில் எழுதியுள்ளார்.

ஸ்ரீ வித்யாபரணயரவர்கள் மகான் களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுபடத்தில் அவர்கள் எந்தெந்த சாஸ்திரங்களைப் பற்றிக் கூறினாலும் அத்தந்த சாஸ்திரங் களை இயற்றிய ஸாஸ்திரங்களாகவே தோன்றுவர் என வர்ணித்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீ ராஜாஜி எழுதிய விவாணர் விருத்தைப் பார்த்தால் அவர் விவாண ராகவே தோன்றுவார். பாரகத்திற்குள் உள்ள கதைகளில் தர்மபுத்திரர் கூறிய வற்றை அவர் எழுதுப்போது பார்த்த தால் தர்மபுத்திரரே பேசுவது போல் அமைந்துள்ளது. யகஷன் தர்ம புத்திர ரைப் பார்த்து, 'நான் கேட்ட கேள்வி களுக்கெல்லாம் நன்ற பதில் கூறிவிட் டாய், என்னும் மாணமுற்ற உனது

சேங்காலிபுரம் பிரம்மஸ்ரீ அனந்தராம தீக்ஷிதர்

என்கு பிராதாக்
ஞன் ஒருவரைப்
பிழைக்கச் செய்தி
றன். வரம் கேள்
'என்றார். தர்மபுத்தி
ர், 'நகுலோ யக்ஷ
தீவது' என்றார்.
'யக்ஷனே! தரு
ன் ஜீவித்து எழுந்
தெருக்க வேண்டும்'
என்றார். யக்ஷன்,
'பதினா யிரம்
பாணிகளுக்கும்
ஈமமான பலம்

கவிமணியின் மணிக்கவி

விண்ணமுதை யோத்த

வியா விருத்தவித்

புண்ணியனே! யோத்த

யோதகனே!—தன்னியத்

ஆழிதும் இவ்வகிக்

ஆழியான் இன்னருளார்

வாழ்த! ஐயா! மகிழ்த்து.

தில்லை. உடனேயே
அன்புடன் கதையின்
கருத்தைக் கூறிப்
பக்தர்களை ஆசை
வதிப்பார்கள்.
அவர் கூறுவதைப்
பார்த்தால் புரா
ணத்தை எழுதிய
முனிவரே கூறுவது
போல் தோன்றும்.
முனிவர்களைப்
போலவே இவர்
இன்னும் பல ஆண்
டுகள் ஜீவித்திருந்து,

படைத்த பீமலேனன் உன்கு
ரொம்பப் பிரியம் என்றல்லவோ எவ்
லோகும் சொல்லுகிறார்கள்? அர்ஜுன
னுடைய சாமர்த்தியம் அல்லவோ
உங்களுடைய பாதுகாப்பு? அவ்விருவ
ரையும் விட்டு விட்டு ஏன் நகுலன்
பிழைத் தெழுந்திருக்க விரும்பினார்?"
என்று கேட்டான். அதற்கு தருமன்
கூறிய பதிலை ராஜாஜி வேறு அறகு
டன் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்:

"யக்ஷனே! தருமன் மனிதனைப் பாது
காக்கிறது. பீமனுமல்ல, அர்ஜுனனும்
அல்ல. புறக்கணிக்கப்பட்டால் தர்மமே மனி
தனைக் கொல்லுகிறது. என் பிதாவுக்கும்
குத்தியும், மாதிரியும் இரு மனைவிகள்.
கான் குத்திக்கு ஒரு புத்திரன் மித்ரி
னேன். மாதிரி புத்திரனும் ஒருவன் உயி
ருடன் இருந்தால் சமமாக இருக்கும்.
எனவே நகுலன் பிழைத்து எழுந்திருக்
கட்டும்." இவ்வாறு ராஜாஜி எழுதிய
இடத்தைக் கல் நெஞ்சம் படைத்தவன்
படித்தாலும் மனம் உருகிக் கண் கலங்கு
வான். தர்மத்தை நம்புவான்.

ஸ்ரீ ராஜாஜி 'கக்ஷி'யில் எழுதிவந்த
திருமூலர் திருமந்திரத்தைப் படித்த
போது, திருவாவடுதறையில் அரசமரத்
தடியில் மெளன விரதத்துடன் தவ
மிருத்து வருஷத்திற்கு ஒருமுறை சமாதி
கலைத்து ஒவ்வொரு பாட்டாக மூவாயி
ரம் வருஷங்களில் மூவாயிரம் பாட்டுப்

பாடிய ஸ்ரீ நத்திகேசலின் அவதார
மான திருமூலரே தமது திருமந்திரத்
தைக் கூறுவதுபோல் தோன்றிற்று.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸ்ரீ மகாபார
தம் முதலிய நூல்களை உபநித்யஸிக்
கும்போது ஸ்ரீ ராஜாஜியைச் சபை
யில் உள்ளவர்களுக்கு ஆசி கூறி
அந்தந்தச் சரித்திரத்தின் ஸாரத்
தைக் கூறவேண்டுமென நான்
லெண்டுவதுண்டு. நான் கேட்டுக்
கொள்ளும்போது ஒரு நடவடி
யாவது அவர்கள் மறுத்துக் கூறிய

மகாபாரதத்தில் மற்றுமுள்ள பல
சரித்திரங்களை 'வியாஸர் விருத்தின்'
இரண்டாவது பாகமாயும், திருமூலர்
கூறிய உபநித்யஸிகளில் மேலும் பல
பாடல்களின் விளக்கத்தையும் வெளி
யிட்டு உலகுக்கு உதவி புரிய வேண்டும்.
ஹிந்து மத நூல்கள்தான் உலகிலுள்ள
மக்களுக்கு அழியாத செல்வமாகும்.
ராஜாஜி விளக்குவதுபோல் வேறு யாரா
லும் அவற்றின் கருத்துக்களை யாவரும்
உணரும்படி எழுத முடியாது. இவற்றுக்
கெல்லாம் காரணம் அவர்களுடைய
புத்தியும் மனமும் விசாலமாகவும், பரி
சுத்தமாகவும் இருப்பதேயாகும்.

ராஜாஜி தமது மத விஷயமாக
எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் ஆங்கிலத்தி
லும் வெளி வந்திருப்பதால் உலக முழு
வகிலும் உள்ள மக்கள் ஹிந்து மதம்
என்ற ஆதாரமான அடிமரத்திலிருந்து
தான் மற்ற மதங்களாகிய கிறிஸ்தவ
தோன்றியுள்ளன என்று உணருவார்கள்.
அகிலஉலகிலும் ராஜாஜி இவ்வாறுஞான
ஒளியைப் பரப்பி வருவது அவரது லோக
சேவைகளில் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

அவர்கள் இன்னும் பல ஆண்டுகள்
ஆரோக்கியத்துடன் ஜீவித்திருந்து நம்
ஹிந்து தர்மத்தை உலகமெல்லாம்
பரப்புவதற்கு வக்ஷிப்பதியான ஸ்ரீ நாரா
யணன் அருள் புரிய வேண்டுமாய்ப்
பிரார்த்திக்கிறேன்.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் அறம் குலைந்த அரசு

சோழ வள நாட்டுக்குள் உறையூரைக் கடந்து கங்காபுரிக்குச் செல்லும் நெடுஞ் சாலையில் மெதுவாக ஊர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தது ஓர் இரட்டை மாட்டு வண்டி. உறையூரை அடுத்துள்ள கண்ணபுரம் (இப்போதைய சமயபுரம்) கோட்டைக்கு வெளியில் சத்திர வாயில் அது நின்றது. வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டு வந்தவன் ஒரு பாணன்; வண்டிக்குள் அவன் துணைவியாகிய விறலியும் அவன் தந்தையும் இருந்தார்கள்.

சத்திரத்தில் அன்றைக்கு அவர்கள் தங்கினார்கள்.

"கண்ணபுரம் கோட்டைத் தலைவரைக் கண்டு தடாரி முழங்கி, பாட்டுப் பாடிப் பரிசில் பெறலாமென்று வந்தேன். என் மனைவியும் இலிமையாக யாழ் மீட்டுவான்" என்று பாணன் சத்திரத்துத் தலைவரிடம் கூறினான்.

"நீ புறப்பட்டு வந்த வேளை நல்ல வேளையிலே" என்றார் அவர். "கோட்டைக்குள்விருக்கும் கோசலப் படைகள் எல்லாம் வடக்கே அவசரமாகப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. வீர நரசிம்மன் படைகளை அனுப்பும்படி துவாரசமுத்திரத்திலிருந்து கட்டளை அனுப்பியிருக்கிறாராம். இந்த நெருக்கடியில் உன்னை எப்படிக் கோட்டைத் தலைவர் பார்க்கப் போகிறார்?"

"நான் புறப்பட்ட வேளை பொல்லாத வேளைதான்!" என்று சொல்லித் தன் தலையில் கையை வைத்துக் கொண்

டான் அந்த இளம் பாணன். "சோழ நாட்டைக் காப்பதற்கென்றே இங்கு வந்து குடியிருக்கும் நியாக வீரர்களாயிற்றே இந்தக் கன்டைச் சிங்கங்கள்? இவர்களுடைய வீரத்தையும் நியாகத்தையும் பாடலாமென்று வந்தேன்."

"நியாக வீரர்கள்தான்! இல்லை யென்று யார் சொன்னது? ஆனால், அவர்களுடைய சொந்த நாட்டுக்கே ஆபத்து வந்திருக்கிறதே? நெல்லூரிலுள்ள தெலுங்கச் சோழர்களும்தவடக்கேயுள்ள காகதீயர்களும் சேர்ந்து கொண்டு கோசல நாட்டின் மீது போர் தொடுக்கப் போகிறார்களாம். அதனால்தான் புறப்படுகிறார்கள்."

"புறப்படட்டும், புறப்படட்டும்!" என்றான் பாணன்; "திரும்பி வந்தவுடன் அவர்களுடைய வெற்றியையும் சேர்த்துப் பாடுகிறேன்."

கண்ணபுரத்திலிருந்து அன்று முழுவதும் படைகள் வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட்ட வண்ணமாக இருந்தன. வீரமும் வெற்றியும் ஒவ்வொரு போர்வீரனின் பரந்த மார்பிலும் ஒளிசெய்வது போல் தோன்றியது. பாணனின் துணைவியான விறலி அந்தக் காட்சியைக் கண்டு நடுநடுங்கினாள். மூர்க்கத்தனம் மிகுந்த படை கோசல நாட்டுப் படை.

மறு நாட் காலையில் பாணனது மாட்டு வண்டி அங்கிருந்து கிளம்பியது. சோழ நாட்டுக்குள் ஒவ்வொரு ஊராக அது ஊர்ந்து சென்றது.

பொன் விளையும் பூமியான சோழ வளநாட்டு மக்களின் முகங்களில் ஏனோ அவர்களுக்கே உரிய அத்தச் செருக்கைக் காணோம். ஊக்கமிழந்து, உற்சாகம் குன்றி ஏதோ குறை மிகுத்தவர்களைப் போல் அவர்கள் காணப்பட்டார்கள்.

குடமூக்கு நகரத்தின் சத்திரத்தில் அடுத்த இரண்டாவது நாள் இரவுப் போழுகை அவர்கள் கழித்தார்கள். பாணனைப் போன்று வேறு பல வழிப் போக்கர்களும் அங்கு குழம்பியிருந்த தால் சத்திரம் கலகலப்பாக இருந்தது. சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு சத்திரத்துத் திண்ணையில் அமர்ந்து இரண்டு புலவர்கள் பேசத் தொடங்கினார்கள். பேர்க்க மும்முரமாக நடந்தது. பாணன் தெருங்கி வந்து ஒரு தூணில் சாய்ந்து கொண்டான். விறலியும் அவள் தந்தையும் படுத்து முட்டங்கி கொண்டார்கள். அவர்களுக்கும் உறக்கம் வரவில்லை.

"புலவரே! கங்காபுரிக்குப் போய்ச் சக்கரவர்த்திகளைப் பார்த்து வருவது தானே?" என்று கேட்டார் ஒருவர்.

"சக்கரவர்த்திகளை இப்போது புலவர்கள் போய்ப் பார்க்க முடியாது. உமக்கு மருத்துவம் தெரிந்தால் நீர் போய்ப் பார்க்கலாம். அறிவும் ஓர் இரகசியம். உம்முடைய மருத்தினாலோ, எந்த மூலிகைகளாலோ குலோத்துங்கர் மீளப் போவதில்லை."

"உம்முடைய நிருவாயை அடக்கிப் பேசும்! நம் சக்கரவர்த்திகளையா நீர் அவமதிக்கிறீர்?"

"நான் அவமதிக்கவில்லை. உன்மையைச் சொல்லுகிறேன். சக்கரவர்த்திகளுடைய நோய் அவருடைய நிருக் குமாரர் இளைய சக்கரவர்த்தியின் உருவத்தில் வந்திருக்கிறது. அதற்கு மருத்து எனக்குத் தெரியவில்லை."

"யாரை நீர் இப்போது சாகச் சொல்லுகிறீர்? இந்த இரண்டு பேரில் யாரைச் சாகச் சொல்கிறீர்?"

"புலவரே! நாம் இருவருமே இப்போது அரண்மனைச் சோற்றை வயிறு நிறைய உண்டுவிட்டுப் பேசுகிறோம். மாணராய் நான் சரிக்கவில்லை. ஆனால் இளைய சக்கரவர்த்திகள் அதிகாரத் துக்கு வந்தபிறகு இந்தச் சோழவள நாடே பெரிய சக்கரவர்த்திகளைப்போல் நோய்வாய்ப் பட்டுக் கிடக்கிறது. குலோத்துங்கருக்குப் பிறகு இந்த நாடு என்னைக் கைக்கு ஆளாகப் போகிறதோ?"

"நம்மைப் போல் புலவர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும், அறிவாளிகளுக்கும் இந்த நாட்டில் இனி வேலை இல்லை. ஆன்மையும் வீரமும் உள் இனம்

பிள்ளைகளுக்கும் இனி இங்கு வேல் இல்லை. வாணிபம் கெட்டுப் போ விட்டது. உழவு செய்வோர் சோம்ப முறிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள் 'அரக எவ்வழி அவ்வழி மக்கள்' என்பதை நீர் மறக்கக் கூடாது."

"நாம் புலவர்களாயிற்றே? இடி துறைத்து மன்னருக்கு நேர்வழி காட்டுவது நம் கடமையாயிற்றே?"

"குலோத்துங்க சோழரின் ஆட்க யென்றால் நீ கூறுவதுபோல் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதற்கே இடம் வைக்காமல் அவரும் செங்கோல் செலுத்தி விட்டார். அறவோர், புலவர், வீரர், வணிகர், உழவர் இப்படி ஒவ்வொரு துறையில் உள்ளவர்களோடும் பழகி நாட்டு மக்களின் நிலையை ஆராய்ந்து அறிந்தார். தவறு நேரும் போது இடித்துரைக்கும் புலவர்களின் மெய்த் துணியை அவர் யாராட்டினார். ஆனால் இப்போது இளைய சக்கரவர்த்திகளிடம் இடித்துரைக்கப் போனால் அவர் நம்மையே செம்மையாகப் புடைத்து வெளியே தள்ளுவார். அறிவும் புலமையும் எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே தான் அறிவுக்கும் புலமைக்கும் மதிப்பு!"

"நானாக்கே நான் போய்ச் காணப் போகிறேன். இளைய சக்கரவர்த்திகளை" என்று வீரம் பேசினார் மறு புலவர். "போய், 'உம்முடைய நாட்டில் விவத் துரோகம். இராசத் துரோகம், நாட்டுத் துரோகம் மூன்று துரோகங்களும் தலையெடுக்கின்றன; விழிப்போடு இருந்து கொள்ளும்" என்று இடித்துரைக்கப் போகிறேன்."

"புதிய செய்திகளைக் கூறுகிறீர்!"

"ஆமாம்" என்று குரலைத் தணித்துக் கொண்டு மெல்லப் பேசலானார் மற்றவர். "தஞ்சைக் கோட்டத்துச் சிவபுரம் கோயிலின் தள பண்டாரத்துப் பொருள்களை அங்குள்ளவர்களே கள்வாடி விட்டனர். அம்மனின் நிருமேனியை அழகு படுத்துந் தம் பொன் ஞாபரணங்களைத் தங்களுடைய பரத்தை யர்களுக்கு வழங்கினர், இன்னும்..."

"சிவத் துரோகம்! சிவத்துரோகம்!" என்று செவிகளைப் பொத்திக் கொண்டார் புலவர்.

"இது மட்டுமா? அரசரின் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியும் வழக்கம் எங்குமே குன்றி வருகிறது. நாட்டு மக்களுக்குத் துரோகம் செய்து விட்டு, அவரவர்கள் கையூட்டுப் பெற்றுப் பொருள் சேர்க்கிறார்கள். ஆணைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களே ஆணைகளை மீறுகிறார்கள்."

கேட்டன்முலம் நாள் முழுவதும் வாய் துர்நாற்றத்தை ற்றி பற்கள் சொத்தையாவதையும் தடுங்கள்!

கனெலில், ஓரே நேரத்தில் காங்கேட்
டெண்டல் கிரீம் துர்நாற்றத்தையும்
சொத்தையையும் உண்டாக்கும். இரும்
பலி 85 சத விதத்தை ஒழிக்கிறது.

காங்கேட் உடனடிவாக வாய்துர்
நாற்றத்தை 10ல் 7 சதாப்பங்களில்
அகற்றுகிறது என்பதையும், உணவு
சாப்பிட்டவுடன் காங்கேட்டினால்
பற்களைத் துலக்கும் நுகைநாற்றம்,
பற்பசை வாய்நிலையோ இதுவரை
கண்டிராத பெருமளவில் ஏராளமான
வர்களுக்குச் சொத்தை ஐழிக்கப்
படுகிறது என்பதையும் விஞ்ஞான
பரிட்சைகள் சிறுபித்தானை: இந்த
சாதனை காங்கேட் ஒன்றுக்குத்தான்
உண்டு!

சாப்பிட்டவுடன் வாயை சொப்பனித்
தால் மட்டும் போதாது—சாப்பிட்ட
வுடன் வறங்கலாக காங்கேட்
டெண்டல் கிரீமில் உள்ள பற்களை
வலுதூத துலக்குகளை: இதன்
விசேஷம், ஈடுதூதம் தளமைமுறையின்
நுகை பற்களில் இடைவெளிகளிலே
பருகாது, சொத்தையும், துர்
நாற்றத்தையும் காரணமாக இருக்கும்
அழற்சியை நிராகரித்து அணுக்களை
அகற்றுகிறது.

காங்கேட்டில் சீர்த்திருக்கும் தான
உறுமணத்திற்காக, குழந்தைகள்
அதனுலேயே பல் துலக்க
விரும்புகிறார்கள்.

Colgate காங்கேட் உபயோகித்தால், அது

துர் நாற்றத்தை
அகற்றுகிறது
சொத்தையைத்
தடுக்கிறது
பற்களை அழி
வெண்மையாக
வைத்திருக்கிறது

சீக்கை பற்பொருளை விடும்
கூட, இந்த மனதின் அனைத்த
வும் காங்கேட் சிறு பருகாது
ஒரும அடைமொழி. ஒரு பாயி
ராமமார்க்கு அது உதும்.

பரிசுத்தத்திற்கும், வாயில் நறுமணம் கமழவும், வெண்ணிற பற்களைப் பெற
வும் உலகத்திலேயே பெரும்பாலான மக்கள் மற்றெல்லா பற்பசைகளையும்
விட காங்கேட்டையே பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்.

நீங்களை ஒப்புக்கொள்வீர்கள்

டாடா-:பின்லே தேயிலை

சடிஸ்ஸாத தேயிலை!

புத்தம் புது தேயிலை
சுவையுள்ள தேயிலை
சிறந்த தேயிலை

டாடா-:பின்லே தேயிலை பருகுவீர்;
உள்ளதத் தேயிலை இன்பம் எய்துவீர்!

பின்வரும் ஐந்து
ரகங்களில்
கிடைக்கிறது:

ப்ரெஸ்டுஜ் டார்ஜிலிங்க்
லலித் இலைத் தேயிலை
மிலாப் இலைத் தேயிலை
பஹா தூர் தேயிலை
ஷாஸ் தூள் தேயிலை

“தண்டிப்பதற்கு ஆண்மையில்லாத இனைய சக்கரவர்த்தி?”

“யாராவது இந்த நாட்டில் முதல் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் இராஜ இராஜன்தான்! கோயிலில் துரோகம் ஏன் நடக்கிறது? நாட்டில் அரசுத் துரோகமும் மக்கள் துரோகம் ஏன் நடக்கின்றன? நம்முடைய இனைய சக்கரவர்த்திகளே இதற்கெல்லாம் வழி காட்டுகிறார். அவருக்குப் பத்தையரிடம் மோகம் உண்டு. ரியாட்டம், ஆடம்பரம், வீணரயம் இவற்றுக்கெல்லாம் தன பணரரத்துப் பொருளை அவர் தன்னோடிக வாரி இறைக்கிறார். அவரிடம் பாய் இவ்வளவையும் தான் இடித்தரைக்கப் போகிறேன்.”

“முதலில் உம்மால் அவரைக் காணமுடியாது. புலவர்களிடம் அவருக்கு ரே வெறுப்பு. அடுத்தாற்போல் நீர் ‘தும் கூறப் போனால் உம்மை இடித்துப் படைத்துப் பாதாளச் சிறையில் தள்ளச் செய்வார். பாண்டிய நாட்டுப் புலவருக்கு நேர்ந்த கதி உமக்கே நேரலாம்.”

“சோழ வளநாடு என்ன ஆவது?”

முப்பதாம் அத்தியாயம்

பாணனும் பாமினியும்

சோழ நாட்டைத் தாண்டித் திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்குச் சென்றார்கள் அவர்கள். அதன் தலைநகரமான சேந்தமங்கலத்தில் அழகியதொரு விருத்தினர் மாளிகையில் தங்கினார்கள். பாணன் பகல் முழுதும் பல இடங்களில் அலைந்து விட்டுத் திரும்பினான். அடுத்த வாரமே காஞ்சிப் பெருநகரை நோக்கி யாத்திரையைத் தொடர்ந்தனர்.

“இப்படியே நாம் தினந்தோறும் ஊர் ஊராகச் சுற்றி வரலாம் போல் தோன்றலெனது. சோழ வள நாட்டுக் காட்சிகளை என்னால் என்றுமே மறக்க முடியாது” என்றான் விறகி.

“அழகான நாடு; வளம் நிறைந்த நாடு; ஆனால் இவ்வளவு செல்வமிருந்தும் இந் நாட்டில் துன்பம் மிகுந்து விட்டதே. நம்முடைய பாண்டிய நாட்டில் இது போன்ற துரோகங்கள் தலையெடுக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பெரிய பாண்டியர் விழிப்போடுதான் இருக்கிறார். விழிப்பரையரின் விழிகளும் உறங்குவதில்லை” என்றான் பாணன்.

“சோழ நாடு இத்திலைக்கு வந்திருப்பது நம் பாண்டியருக்குத் தெரியுமா?”

“விதுயாலய சோழனும் உருவாக்கப்பட்டு, இராஜ ராஜன், இராஜேந்திரன் போன்றவர்களால் மகோன்னத நிலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட இத்த மாபெரும் சாம்ராஜ்யத்தை நம் முடைய மூன்றாம் குலோத்துங்கர் எப்படியோ அவருக்கு ஆற்றல் இருந்தவரையில் கட்டிக் காத்து விட்டார். இனி என்ன ஆகுமோ சொல்ல முடியாது. தலைவனில்லாத நாடும் தலையில்லாத மனிதனும் ஒன்றுதானே?”

தூண்களில் இருந்த பாணன் மெல்ல அவர்களின் அருகில் நெருங்கி வந்தான். “நான் பாடிப் பிழைக்கும் ஒரு பாணன். கங்காபுரியில் இனைய சக்கரவர்த்திகளைக் காண வேண்டும் என்ற ஆவல். காண முடியுமோ?”

“பாணர்களால் காண முடியாது. ஆனால் விறகிகள் மட்டும் அவரைக் காண முடியும். விறகிகளின் யாழ் இசையோ இன்றிரவோ அவரை சுரக்காது. தோற்றத்தில் கட்டழகிகளாக அவர்கள் இருக்க வேண்டும்!” என்றார் ஒரு புலவர்.

பாணனின் விழிகள் சிவந்தன.

“தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவர் கடமை” என்றான் பாணன்.

காஞ்சிப் பெருநகரத்துக்கு அவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். எப்போதும் சுறுசுறுப்பும் கலகலப்புமாக விளங்கக் கூடிய நகரம் அது. சோழசாம்ராஜ்யத்துப் பெரு மாளிகைகளும் அந்த நகரத்தின் அழகுக்கு அழகு செய்தன. பல நாட்டு மக்கள் குழமியுள்ள இடம் அது. அறச்சாலைகள், கல்விக்கூடங்கள், கோயில்கள், சமணப் பள்ளிகள், அங்காடிகள் எல்லாமே அங்கு உண்டு.

போர்வீரர்களும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் நிறைந்திருக்கும் தெருக்கள் அங்கே இருந்தன. கோசலநாட்டுப் படையினரூக்க அது தெற்கு எல்லை. சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு வடக்கு எல்லை. இரண்டு சாம்ராஜ்யங்களும் தெருங்கிய உறவு பூண்டிருந்ததால் அங்கே பொருள் வளமும் கலை வளமும் மிகுந்திருந்தன.

திருமுனைப்பாடி நாட்டுக் கோப் பெருஞ்சிங்கனுக்கும் அங்கே ஒரு தனி மாளிகை இருந்தது. அங்கு போய் இறங்கினார்கள் பாணனும் விறகியும்.

அங்கு அவர்களுக்கு நடைபெற்ற விருத் தோம்பலைக் கண்டு திகைத்தாள் விறலி.

“தாம் சுற்ற வித்தைகளைக் காட்டும் நான் வந்துவிட்டது. யாழை எடுத்துக் கொள்” என்றுள். தோலால் இழுத்துக் கட்டப் பெற்ற இசைக் கருவியான தடாரியை எடுத்துக் கொண்டாள். விரல்கள் அதில் விளையாடின. நாத வெள்ளம் பொங்கியது. விறலியும் தனது யாழைக் கரத்திலேந்திக் கொண்டு அதன் நரம்புகளை மீட்டி இசை கூட்டினாள்.

அவர்கள் கோசல் நாட்டுப் பெரு மானிகையின் முன்னே போய் திள் ருர்கள்; இசையைத் தொடங்கினார்கள்.

சிறிது சிறிதாக அவர்களுடைய விரல்களுக்கு வேகம் பிறந்தது. வீர நரசிம்மனின் போர்ணமையையும் அவ னது தந்தையின் பேராற்றலையும் கூவிக் கணிதெனக் கவி பாடினாள் பாணன். வாயிற்காவலர்கள் மயம்மறந்தனர்.

வீரநரசிம்மன் அப்போது துறார சமூத்திரத்தில் இருந்தார். காஞ்சியில் அவர் இல்லை. அந்தச் செய்தியைப் பாண னிடம் கூறுவதற்கு மறத்தவர்களே போல் அவர்கள் இசையில் மூழ்கினர்.

மேல்மாடத்தின் சாளரம் திறக்கப் பட்டது. ஒரு மதிமுகம் மானிகைவாயில் எட்டிப் பார்த்தது. பாணனின் குரல் கழன்று கழன்று சாளரத்தை நோக்கி

மேலே எழும்பிச் சென்றது: குரலு குரியவளை அங்கிருந்த மதிமுகத்தா கண்டு விட்டாள் போலும்!

எப்படி அவள் முகப்பு வாயி் வந்தடைந்தாள் என்பது அவளுக்கு தெரியாது. பழகவில் தாவித்தா வந்தாளா? அல்லது பறந்துதான் வ தாளா? சாளரத்தில் தோன்றிய முக நேருக்கு நேர் தோன்றி விட்டது.

வரலேற்கக்கூட மறத்து அ: னுடைய பட்டவிரும் அதன் இசை தும் ஒன்றிப் போய் நின்றாள் அவள் பாணனின் தடாரி முழக்கத்தில் இ: போது ஆனந்தம் துள்ளிக் கொண்டிரு: தது. அவளைக் கண்டு புன்முறுவ: டுத்துக் கொண்டே அவள் பாடினாள்.

பாயிலி இன்னும் பாணனை மட்ட: லுமே பார்த்து நின்றாள். அவனருகி் விறலி ஒருத்தி வியப்பும திகைப்புமா: நின்று கொண்டிருப்பதையோ, அவள் விரல்கள் இத்தக் காட்சியைக் கண்ட பிறகு, யாழில் தடுமாறித் தவி் பதைவோ பாயிலி காணவில்லை.

“வாருங்கள் புலவரே!” என்று தேனினும் இலிய குரலில் அத்தப் பாணனை உள்ளே அழைத்தாள் அவள்.

‘புலவரே!’ என்று அவள் அழைத்த சொல் விறலிக்குச் கருக்கென்று தைத் தது. இவர் புலவர் என்பதை அவள் எப்படி அறிந்தாள்? (தொடரும்)

அன்றே செய்த எச்சரிக்கை!

பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 1950ம் வருஷத்தில் இந்தியா குடியரசு சாக வ்தாபிதமானபோது ‘கல்வி’ வெளியிட்ட சிறப்பு மலரில் ‘தருமமே ஜெயம்’ என்ற தலைப்பில் ராஜாஜி எழுதியுள்ள கட்டுரையைப் படிக்கும் போது அவரது தீர்க்கதிருஷ்டியை எண்ணி ஆச்சரியமடைகிறோம். அக்கட்டுரை யில் சில பகுதிகள்:

தருமத்துக்குப் பயந்து நடக்க வேண்டும். அப்படி நடத்தால் சுதந்திர வாழ்க்கை தீரும். இல்லியைக் கட்டாய அரசாங்க விதிகள் வரலாறு பெருகிக் கொண்டே போகும். முடிவில் சுதந்திர வாழ்க்கையை இழந்து அடிமை அடக்குமுறை வாழ்க்கை யில் மறுபடியும் அகப்படத்தே கொள்ளுவோம்.

அத்திய ஆட்சி ஒச்சு ஒரு அடிமை வாழ்க்கை என்று எண்ண வேண்டாம். அத்திய ஆட்சியே இல்லாமல் சுதந்திருக்குச் சமமான சுதந்திரமற்ற அரசுக் கல் ஆட்சியை நாடே உண்டாக்கிக் கொள்ளலாம். ஆகும் சுதந்திரத்துடன் ஒவ்வொருவரும் சுதமைக்கான மகிழ்ச்சிபெடும் தீரவேற்றிக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்துவது ஒரு வழி. வாரிசைக் கல்வித்தரம் அரசியல் பார்வைக்கும் கட்டாய விதிகளுக்கும் கட்ட பட்டு மக்கள் பயந்து பயந்து நாட்களைக் கழிப்பது மற்றொரு வழி. இரண்டில் ஒன் றன்றி வேறு வழியில்லை. முதலாவதாக முறை தவறிலும் இரண்டாவது அவசியம் வந்தே தீரும்.

சுதமைக்காத தருமத்துக்குப் பயந்து ஆகும் சுதந்திரத்துடன் மக்கள் நிறை வேற்றுவது மேலா, அல்லது வாழ்க்கையை ஒரு பணக்கார அரசாங்க அமைப்புக்கு ஆட்படுத்திக் கொள்வது தவறா? குடியரசும் ஆகும் சுதந்திரமும் இரண்டும் வேண்டின் தருமத்தைக் காத்து நடக்க வேண்டும்.

கணவரின் சுகமே உங்கள் சுகம்...

உங்கள் கணவர் ஆரோக்கியத்தோடு, ஆனந்த
மாய இருப்பது அவசியம். அதற்காக நீங்கள்
செட்டு வேலைகளைச் செய்வதோடு, அவருடைய
உடைகளை வெகுத்து, அவை மடிப்புக் கவியா
மல் இருக்கச் செயல்படுங்கள். சத்துள்ள உணவை
நேரத்தில் அவருக்கு அளிப்புகள் ... தயிர்,
நிளந்தோறும், கூடுதலான சக்தியைத் தரும்
போர்ன் வீடர் அங்குக்கு அளிப்புகள்.

BOURN-VITA

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்கள்

Castbury's

TATA-FISON

PESTICIDES

டாடா-பைஸன்

பூச்சி மருந்துகள்

பூச்சிகளை ஒழித்துக்கட்டும்

பிளோடாக்ஸ் 50

திராட்சை சாம்பல் நோய்
உருளைக்கிழங்கு தேமல் நோய்
காப்பி இலைச் சொறி நோய்
மிளகாய் வாடல் நோய்
பழம் அழுகல் நோய்
நாற்று அழுகல் நோய்

RALLIS INDIA LIMITED

விநியோகஸ்தர்:

ராலீஸ் இந்தியா லிமிடெட்.

ஃபெர்டிடிஸைஸ் &

பெஸ்டிசைட்ஸ் டிவிஷன்.

நீயும் இதைத்தான் ஒளிரச் செய்யும், இதை ஒளிரச் செய்யாது என்று கிட்டையா கவனி? மாயையின் மூட்டத்திலிருந்து விடுபட்ட ஆதம் நீபத்தின் தன்மையும் இதுவே. தன்மையை எங்கு காணலாம் எனில், காஜாஜிவிடம் எனப் பவிச்சென்று உறலாம். உயர் காமமான ஆதம் நீபத்தை ஸ்வச்சமாகக் காத்து வரும் அவாது நிகழ்வு எந்தத் துறையில் ட்டாலும் அந்தத் துறையை ஒளிரச் செய்கிறது. அரியலா, ஆதிகேசரி, இலகஷ்மீயா, வித் கலகலா, ஸ்வாஸா எல்லாவற்றிலும் தெளிந்த தீயோல் அவாது மதி பாய்ந்து வந்ததைக் கத்தப்படுத்தித் தமக்கும் தெளிவுற எடுத்துக் காட்டுகிறது. பி. வி. ஜி. நாயுடைய பாசாட்டத்திலும், அது ஆயுத எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் அவர் வெளிப்படுத்தி உள்ள அதிவு வைத்திய நிபுணர்களுக்கும் எயன்ஸ் நிபுணர்களுமே ஸ்வாஸா ஆற்றியிருக்கிறது. கலகலின் சூழ்நிலையில் அப்போதுள்ள பெற்றாள் தெரிவிக்கு அடித்தாரணும் அவாது பொன் மொழிகள் சான்று பகர்ந்தன:

துவேஷமும் கோபமும் கலை
கனக்குப் பக்கத்திலும் வரக் ட்டாது. வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருக்கிறான் கலைத் தெய்வம். ஸ்வன் வாகனமும் மெல்லிய அன் னப் பறவை, முரட்டுத்தனத்துக் கும் கலைமகன்க்கும் வெகு தூரம். மலராணம் நகர்த்தப்படாமலும் அன்னம் மிரண்டு ஓடாமலும் கலை மகனிடம் வரம் பெறச் செல்ல வேண்டும்.

சரியான முறையில் எழுதப் பட்ட விமரிசனங்கள் மென்மேலும் நல்ல பண்டங்கள் உண்டாவதற்கு வேண்டிய ஊக்கம் ஊட்டி வழி காட்டும் கருவியாகவே பரவ் படும். புதிதாகத் தோன்றிய தொரு கதையாயினும் பாட்டாயினும் நாட்டியமாயினும் வேறு எதுவாயினும் அது வனத்தில் தோன்றிய ஒரு மலரைப் போலாகும். அதை மிக அன்புடனும் கவனத்துடனும் தொட வேண்டும். அதாகரிமமாகப் பிடித்துக் காக்கி விடக் கூடாது. விருத்திவனைப்பற்றித் திருவள்ளுவர்,

மோப்பக் குழையும் அவிச்சம்

முகம் திரிந்து

தோக்கக் குழையும் விருந்து

என்று அழகாகவும், அழகுக்கு மேல் உண்மையாகவும் சொல்லி யிருக்கிறபடி. மலர்ந்த முகத்தோடும் அஞ்சைய நீங்கிய உள்ளத்தோடும், வந்த விருத்திலகை உப சரிக்க வேண்டியதைப் போலவே, கலையுலகத் தில் தோன்றிய விருத்தையும் அஞ்சைய, பகை எதுமின்றி விமரிசனக் கலைஞன் எதிர்கொண்டு உபசரித்து எழுத வேண்டும். அவ்வாறு செய் யதே விமரிசன மரிவாதை.

குழந்தையை வளர்த்துப் பாலிப்பதைப் போலவே அன்பின் முறமாகத்தான் கலையை வளர்க்க வேண்டும்....

அதாகரியோ ஆபாசமோ கண்டால் அதைக் கண்டிக்கத்தான் வேண்டும். அதா கரிக்கும் ஆபாசமும் கலைக்குப் பகைகளாகும். அதைப் பற்றித் தாட்சிண்யம் காட்டக் கூடாது...

எது எவ்வாறாயினும் ஒரு விதி உண்டு. மனத்தில் துவேஷமோ, பொருமைமோ இருப்பின் அந்த மனப்பான்மை விமரி சனத்துக்கு உதவாது. விமரிசனம் செய்ய ஒரு விஷயத்தை எடுக்கும்போது தன் சன் எத்தில் ஒருவன் பொருமைமில்லாதவன்

கண்டாணும் அந்த விமரிசன வேலையில் இறங்கவே கூடாது... துவேஷமாவது அறிவுக்கும் உண்மை மொழிக்கும் பெரும் பகை. மனத்தில் பொருமைமோ துவேஷமோ இருந்தால் அந்த எண்ணங்கள் இவ்வாத வேறு வாராவது விமரிசனம் எழுதட்டும் என்று இருந்து விடவேண்டும்.

கலை கலையாகவே இருக்கும் வரையில் அபாயமிருக்கவில்லை. வாய் எது சொல்லு மும் பண்டத்தில் அழகு தன் வேகத்தைச் செலுத்திக் கொண்டு போகும். உண்மைக்கு அபாயமுண்டாகாது. ஆனால் கலை யுடன் பணம் வந்து கூடிருக்கில், உடனே பொருமைமும் துவேஷமும் தோன்றிவிடு வின்றன.... பண எண்ணம் நிறைந்த மனத் தில் கலை ரஸத்துக்கு இடமேது?

சமூக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை எனவை எல்லாம் சரியும் தபாலும் என்று சொல்லத் தோன்றும். அது கரியல்லை. ஒரு மரத்துக்கு அல்லியமாவனவை மண்ணும் தண் ணீரும்தான் என்று சொல்வது போலாகும். உண்மையில் தாவரத்துக்கு பண்ணையும் தண்ணீரையும் விட உணவுச் சத்தும் சக்தியும் கொடுப்பது கண்ணுக்குப் புலனுமாகாத தாதில் கைத்தூண் கரியலிவ வாயுமும் சூரிய வெளிச்சமும்தான். அதைப் போலவே தமது வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை ராமாயணமும் பாரதமும். அந்த நூல்களின் சக்தி யைக் கண்ணால் பார்க்க முடியாது. ஆனால் நம்முடைய சமூகவாழ்க்கை சக்தியும் உரமும் அந்தக் காலியங்கள் தருகின்றன.

நூல்களை இரு வகையாக வகுக்கலாம். ஒரு வகைக்குச் சொல்லுக்குள் ஈழக் கிடக் கும் பொருளை உயிர். மற்றொரு வகைக்கு வடிவமே உயிர். விஷயங்களை விளக்கித் தரும் நூல்களான ரசாயனம், வைத்தியம், தேச சரித்திரம், பூகோளம், கணிதம் முதலியவை பொருளில் உயிர் கொண்டவை. பாடல் களும் பெரும் காவியங்களும் பொருளுக்குக் கவிஞர் தந்த வடிவமுமேயே தம் உயிரை வைத்து நிற்கின்றன.

செய்யுளில் பிரதிபு உரை நடைமில் எழுதி ளும் அந்தப் பொழிப்புரையில் உயிர் இருக் காது. கவிஞர் கொடுத்த வடிவத்தைச் சேர்த்து விட்டால் உயிர் மாண்டு போகிறது. ஒரு கணித நூல் அவ்வது வைத்திய நூல் அவ்வாறு ஆகிய...

கம்பன் பாட்டையோ அவ்வது பாரதி யார் பாட்டையோ உரை நடையில் எழுதி ளும் பொருளுக்குச் சேதமில்லை. ஆனால் உயிரில்வாத உடய்தான் நிற்கும்.... அத னோடு பதவுரையும் 'விசேஷ' உரையும் இலக்கணக் குறிப்புப் எழுதிவிட்டாலோ அது சுவச் சொதனை ஆவையாகத்தான் பயன்படும். பிரேத சோதனைமில் அறிவு வளர்ச்சிக்கு மிக்க பயன் உண்டு. ஆனால் அழகில்லை; ஒளியில்லை; உயிரில்லை; பாடலின் தலிப் பயன் இல்லை.

யாளை இருத்தாலும் ஆயிரம் வெள்ளி, இறந்தாலும் ஆயிரம் வெள்ளி என்பதுபோல் சில நூல்கள் இரு விதத்திலும் பயன் தரும். வாய்மையென நான் சொல்வதும் இத்தக் கணக்கே. மொழிபெயர்த்த ராமாயணத் துக்கும் இறந்துபோன யாளைமார் போல் கொஞ்சம் விளைவுண்டு.

—('சக்கரவர்த்தித் திருமகள்' தொடக்கம்)

1951ம் ஆண்டில் திருவையாற்றில் ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் ஆராதனை சற் சுவத்தில் நிகழ்ந்திய உரை:

"கர்நாடக சங்கீதத்தில் வழங்கும் ராகங்கள் மண்ணையும், வெள்ளியைவரும், தங்கத்தையும் போன்றவை. அந்த ராகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துப் பரம பக்தரான தியாகராஜர் தம் இஷ்ட தெய்வமான ஸ்ரீ ராமனின் பிம்பங்களாகச் செய்தார். தியாகராஜ கீர்த்தனம் ஒவ்வொன்றும் ஸ்ரீ ராமனின் ஒவ்வொரு வடிவமாகும்.

"தவனம் (மருக்கொழுத்து) எங்கிற பச்சிலை மணம் மிக்கது. கடவுளுக்கு அப் பணம் செய்யக் கூடியது. ஆனால் அதை மோட்டில் லாஷனும் வைத்தால் மாடு என்ன செய்யும்? தவனத்தின் மணத்தை அதனால் அனுபவிக்க முடியுமா? அதையும் ஒருவகைப் புல் என்று எண்ணித் தின்னப் பார்க்கும். பக்தி தழும்பும் தியாகராஜ கீர்த்தனங்களை வெறும் பாட்டாகக் கருதி அனுபவிப்பது தவனத்தைத் தின்னப் பாசிப்பு போவத் தான். பக்தி பாவத்தை உணர்ந்து பரவச மடைந்து பாடுவதும் கேட்பதும்தான் உண்

மையாகத் தியாகராஜ கீர்த்தனங்க் அனுபவிப்பதாகும்."

உலகத்தில் இரண்டு விதமான அற்புதங்க இருக்கின்றன. ஒன்று கிருஷ்ணம் புதி புதிதாகத் தோன்றும் அற்புதம். இ னொன்று பழைய காவியமாகிவிடுத்தாலு தினம் தினம் பார்க்கும்போதெல்லா, புதிய அரகு தோன்றும் அற்புதம். பர, நாட்டியம் இரண்டாவது வகை அற்புத; தைச் சேர்த்தது.

புதிய அறிவை அடைந்து விட்டோம் நவீன நூல்களைப் படித்து விட்டோம் என்ற நம்முடைய பழைய விழாக்களை விட்டுவிட் வேண்டாம். பாமரர்களும் கல்வி கற்றவா களும் பணக்காரர்களும் ஏழைகளும் ஒன்று கூடி நடத்தும் விழாக்கள் எழதாகத்தில் உயிர்க்கு உயிர். நாடகத்தில் போட்டுச் கொண்ட மட்சி வேஷத்தை நம்பி "இனி எனக்கு இறவுகள் இருக்கின்றன, ஆகா யத்தில் பறக்கலாம்" என்று காங்களை வெட் டிக்கொன்னவரமா? புதுக் கல்வினை நம்பிப் பழைய எழதாகய விழாக்களையும் வேடிக்கை விளையாட்டுக்களையும் விட்டுவிடுவது அப்படித் தான் ஆகும். புதிய காயின் பிரதானம் என்று இளைகளை வெல்லும் பறித்துவிட்டால் சீக்கிரத்தில் செடியே உலர்ந்து போய்விடும்.

1949ம் ஆண்டு இடையில் ஒரு மறறை அரிசிப் பஞ்சம் உக்கிரமாயிற்று. அப்போது கவர்னர் - ஜெனரலாக இருந்த ராஜாஜி சோளம், ராசி முதலிய பழச்செய் தானியங் களை வாங்கிக் கொடுத்தபடி அமைத்து உண்ணவாம் என்று யோசனை கூறிவந்தார்.

வாய்ப்பேச்சோடு நிம்மனமில் தமது மானி கைகளின் தோட்டத்தைத் தாமது உழுது சோளத்தை விதைத்தார். தூண் 28த் தேதி விதைத்த சோளம் ஆகஸ்ட் 8-த் தேதி அறு வடை செய்வப்பட்டது. அந்த அருமை யான சோளத்தை மாவாக அரைத்து எட்டைய புரம் பாரதி விழாவில் நடத்த பூச்செய் தானிய சிற்றண்பு சாலைமில் வைப்பதற்காக, காவலச்சென்று 'கல்வி'லிடம் கொடுத்துவிடாது மார்க்கமாக அனுப்பி வைத்தார் ராஜாஜி. அடுத்த ராஜாஜி காவலாக எட்டைய அடைவு அடைவு பக்கு வம் செய்வது என்பதையும் சகலகலாவல்ப ரான ராஜாஜி அடிமீர் கண்டவாறு விவ ரித்து எழுதினார்:

"தொட்டியாகத் தட்டி நன்றாய் கட்டு எடுத்தால் பண வெல்லத்துடன் சோள அடையும் ராசி அடையும் மிக குவியாக இருக்கும். கூடக் கொஞ்சம் வெண்ணெய் சேர்த்து-அவ்வது நல்ல என் அட்டின என் னைவாணுலும் சரி, சேர்த்து - நன்றாய் பிணாந்து ஓட்டில் கட வேண்டாம். கடும் போது மேலே ஈழாணும் நல்ல பதனாகப் பக்குவமாகும். நாளுக்கு ஆசாபிகளுக்கு, புனித்த மோசிய் கவத்து தோசையாக வார்த் துக் கொடுக்கலாம். என்னுத் துவையத்தான் இத்தப் பண்டங்களுக்கு நன்றாக இருக்கும்."

ஈந்த ஸ்டேஷனையும் தெளிவுடன் கேட்டு ரஸிக்க

நேஷனல் எக் கோ

**அளிக்கும் கவர்ச்சியான
புது மாடல்கள்**

இந்தியாவில் ரேடியோ உற்பத்தியில்
முன்னோடிகளான நேஷனல்-எக் கோ பெரு
மிதத்துடன் அளிக்கும் மூன்று புதிய
மாடல்கள்: U-819, U/A-806, A-829.
நேஷனல்-எக் கோவின் உன்னத தன்மைக்கு
உதாரணமான இவை ஒவ்வொன்றும், தர
நிரணய பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டவை...
இவற்றின் இயற்கையான, தெள்ளிய, நாதத்தை
நீங்கள் பெரிதும் விரும்புவீர்கள். இன்றே
உங்கள் அருகில் உள்ள நேஷனல்-எக் கோ
வியாபாரியிடம் சென்று, நீங்கள் விரும்பும்
ஸ்டேஷன்களை வைத்துக் கேளுங்கள்!

விவரங்கள் எக்ஸ்சன் டியூடி உள்பட;
வரிகள் தனி.

மாடல் U-819:
ஏலி/டி.லி செட். 5 வால்வுகள்,
3 வேய் பாண்டுகள். பேக்கிங் பெட்டி.
ரூ. 298.00

மாடல் 806:
6 வால்வுகள், 3 வேய் பாண்டுகள்,
கனீசு மாதிரி அழகிய மரப்பெட்டி.
மாடல் A-806, ஏலி செட். மாடல்
U-806, ஏலி/டி.லி செட். ரூ. 395.00

மாடல் A-829: ஏலி செட். 6 வால்வுகள்,
4 பாண்டுகள். பர்வனென்ட் மாக்னெட்
ஸ்பீக்கர்; பேஸ், டிரோல்ஸ், மற்றும் மீடியம்
நாதத்துக்கான 3 புஷ் பட்டன்
டோன் கண்ட்ரோல்கள். பாண்டுகள்
தேர்வுக்கு வியாஜே & அகமப்பு. ரூ. 481.00

ஜெனரல் ரேடியோ & ஆப்ளியன்ஸஸ் லிமிடெட்
பம்பாய், கல்கத்தா, மதராஸ், டில்லி, பெங்களூர், மெகர்திராபாத், பாட்னா

நேஷனல் எக் கோ ராஜ்ஸ்டேஷனஸ் ரேடியோக்கள்

JWT-GRA-2033-A

இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய ரேடியோ ஃபாக்டரியின் தயாரிப்பு

லிஸ்டெரின்

இரட்டிப்புப் பாதுகாப்பு இன்றும் என்றும்

லிஸ்டெரின் ஆண்டிசெப்டிக் பட்டவுடன் கிருமிகள் அழிக்கப்படுகின்றன. பல்விடுக்குகளில் சிக்கியிருக்கும் உணவும் பொருட்களை விரைவாகவும் சுத்தமாகவும் அகற்றுவதுடன் நாள் முழுவதும் உங்கள் சுவாசம் தூய்மையாகவும் இருக்க உதவுகிறது. லிஸ்டெரின் பற்பசை பற்களை வெண்மைபடவும் பிரகாசத்துடனும் கவத்திருக்கிறது. மேலும், அவை கெட்டுப்போகாமலும் பாதுகாக்கிறது.

உங்கள் குடும்பத்திலுள்ள அனைவருடைய வாய் ஆரோக்கியத்திற்கு உறுதியுடனும் விவேகத்துடனும் லிஸ்டெரின் அளித்து இரட்டிப்புப் பாதுகாப்புப் பெறுங்கள். காலியிலும் இரவிலும் லிஸ்டெரின் உபயோகிப்புகள்.

வார்டர் - இந்துஸ்தான் லிமிடெட்.

19. ரதமும் மனோரதமும்

உருமாறிய யூசுப்காவின் உள்ளம் பகையால் துள்ளிக் கொண்டிருந்தது. கான்னதமாக விளங்கும் மகத்தான ஒரு இந்து சாம்ராஜ்யத்தின் 'கசியங்களை' அறித்து வருவதற்கு ற்றதும் அனுபவமும் பெற்ற அநேகர் நக்கத் தன்னைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்த விதியை எண்ணி வியத்தவாறு ி கடக்கவானான் காசிம்கானாகப் பயர் மாறிய யூசுப்கான். பகைமை ரராட்டும் பாமினி கல்தான்களான தப்பாவும் நிஜம்ஷாவுமே, யூசுப் ானுக்கு விஜயநகரத்தின் அமைப்பை ம் அங்கு நடந்து கொள்ள வேண்டிய ழி முறைகளையும் பற்றி விளக்கிய பாதே நகரின் செழிப்பை உயர்வா த்தான் சொல்ல வேண்டி இருந்தது. அப்படியானால் அதன் உண்மை நிலை 'த்தகையதாக இருக்கும்?' என்று நிதிக்கலாயிற்று காசிம்காவின் ள்ளம். போர்ச்சுகீசியர் நெப்பாகக் தறிப்பிட்ட 'பிஸங்கா' என்ற விஜய நகர சாம்ராஜ்யத்துக்குத் தன் கற் றியில் ஓர் உருவம் கொடுத்துக் கொண்டான் யூசுப்கான். அந்நிய நாட் ிவிருத்து வரும் அத்தனை குதிரை னையும் வாங்கும் அந்த அதிசய நாட் ின் எல்லையை அடைந்த போது அந்தி சாயும் வேளை யாகி விட்டது. விஜய நகரப் பேரரசின் தாய் நகரமான, துங்கபத்திரை யாற்றின் வடகரையில் ள்ள ஆனகொந்தி நகரில் இரவு தங்கி மறு நாள் பகலில் தலை நகரத்துக்குப்

போகலாம் என்று திட்டமிட்டான் அவன்.

அகமது நகர், கோல்கொண்டா, பீஜப்பூர் ஆகிய பிரதேசங்களில் அவன் கண்ட காட்சிகளுக்கும் விஜயநகரத்தை அடுத்து வரும் போதே அவன் காணு கின்ற காட்சிகளுக்கும் எத்தனையோ வித்தியாசமிருந்தது. வளப்பம் மிகுந்த தொகு நாட்டின் செழிப்பான இடங் களையும் அதற்குரியோரின் இதயங்களை யும் வழியெல்லாம் கண்டு களித்தான். விகிரக ஆராதனை வேரோடிப்போன தொகு நாட்டில், வானூற ஓங்கி வரிகர மான தோற்றத்துடன் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும் ஆலயங்களின் கலை யழகைக் கண்டு, அதை ஆக்கி வைத்த பாரதக் கலைஞர்களின் கைத்திறனைப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தது யூசுப் கானின் ரகிக உள்ளம். யாரிடம் கேட்டாலும் 'விஜயநகரமா?' என்று விடையும் மதிப்பும் பொங்கி வழியத் தான் பேசினார்கள். இத்தனை நெப்ப டுக்கு உரியதொரு நாட்டுக்கு எதிராக் தான் செயல்பட வேண்டி இருக் கிறதே என்ற வேதனை யூசுப் கானின் உள்ளத்தின் ஒரு மூலையில் இலேசாக உறுத்திக் கொண்டொலிருந்தது.

பாமினிப் பாவை
கொள்கைகள்

இருள் பிரிவுமுன்னே உறக்கம் பிரித்து
எழுந்த காசிய்கான் ஒட்டகத்தையும் தன் உதவியாளர்களையும் கிளப்பிப் பிரயாணத்துக்குத் தயாராக்கினான். பட்டிஜாவல்களின் இன் விசையோடு புகம் மலரும் வேளையில் துங்க பத்திரையாற்றைக் கடக்கும் பாலத்திலே காசிய்காவின் குதிரை விஜயநகரை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அவனுக்கும் முன்பாகவே சாரி சாரியாக மக்களும் மாட்டு வண்டிகளும் அந்தப் பாலத்தில் விஜயநகரை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன. மறு கணைய அடைத்து, எங்கே நில் ஏவாருமில்லை என்ற இறுமாப்புடன் நிமிர்ந்து நிற்கும் கோட்டைச் சுவர்களை அண்ணாந்து பார்த்த யூசுப்கான் ஆச்சரியப் பட்டுப் போனான். கால இளம் கதிரவனின் மஞ்சள் வெளியில் அந்த மங்கை நகரத்துக்குப் போன் மூலம் பூசிப் போவது கூட்டிக்கொண்டிருந்தது. உருக்கி வார்த்த தங்கத்திலுமாலிய கோபுரங்களின் பொற்கயசங்கள் ஒளி சிந்திச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தன. சிறிச் சிவந்து ஓடும் ஆழம் காண முடியாத துங்கபத்திரை ஆறு ஒரு புறமும், கரடு ஸூடாக ஓங்கி உயர்ந்த கற்பாறைகளின் மறுபுறமும் இயற்கை அரண்களாகக் கொண்டு வியாபித்து நிற்கும் விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் இன்னொரு பக்கத்தை விரோதிகளின் தெஞ்சங்களைக் கங்கை ஸைக்ரம் விண்ணை எட்டும் கோட்டைச் சுவர்கள் குத்து நின்று. அது மலைத் தொடரை நோக்கி ஓடி உயர்ந்திருந்தது.

வட்டக்குக் கோட்டை வாயில் வழியாக
யூசுப்கான் வெற்றி கொள்ள முடியாத அந்த விஜயநகரத்திலுள் புகுத்தான். கோட்டை வாயிலிலும் மேலேயும் வேலேத்திய வீரர்கள் காவல் காத்து நின்றனர். மல்லக்களைப் போலத் தோற்றமளித்த அந்த வீரர்களின் உடற்கட்டைக் கண்டு வியப்பெய்தினான் வியாபாரியாக உள்ளே புகும் வீரன். காவல் வீரர்கள் திறந்த உட்கோட்டுப் பரந்த மாப்புடன் விளங்கினார்கள். கட்டுமன்தான் அவர்த னுடைய கால்களிலும் கைகளிலும் காப்பணித் திருத்தார்கள். முகத்திலே முறுக்கி விட்ட மசையும் தலையிலே முண்டாகும் அவர்களுடைய தோற்றத்துக்கு ஏற்றமளித்துக் கொண்டிருந்தன. இடையிலே தார்ப் பாய்ச்சிக் கட்டியிருந்த ஆடை முழங்காதுகூடச் சற்றுக் கீழே அதை முடியப்படி அணைந்திருந்தது. மற்றொரு துணியை முறுக்கித் தோய மார்பின் குறுக்கே இடது தோள் மீதுபோட்டு வலப் பக்கத்து இடையில் வரும்படி முடித்து கொண்டிருந்தார்கள். இத்தக் காவல் வீரர்களின் காந்தக் கண்கள் கோட்டை வாயிலில் துழையும் ஒவ்வொருவரையும் அவர்கள் உருவத்தை மட்டுமல்லாமல் உள்ளத்தையும் கட்ட ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் யாரையும் அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. அயல்நாட்டு வியாபாரிகளை மரியாதையுடனேயே அனுமதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

யூசுப்கான் தன் குதிரையின் அமரித்து கோட்டை வாயில் நோட்டம் விட்டபடி

சற்று நேரம் தாமதித்தான்; காவல் களின் கறு கறுப்பையும் வியாபார பொருள்கள் உள்ளே போய்க் குவியும் மெதையும் பார்த்து விவந்தான். நிறை குதிரையிலிருந்து கீழே இறங்கிக் கோட்டை வாயில் நோக்கி நடக்கவானான். குதிரை ஒட்டகமும் மற்ற இருவரும் அவனைப் பிதொட்டந்தார்கள். காவல் வீரர்கள் பார்வை யூசுப்கானின் மீது பதிந்தது. அகளில் தலைவனுக்குத் தோன்றியவன் வியாபயின் அருகே வந்தான். "தங்களைப் பார்தால் அயல்நாட்டவரைப் போலத் தோல் கிறதே! எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" எங்கேட்டான்.

யூசுப்கான் தன் வேஷத்துக்கு ஏற்ற காவல் வீரனுக்குச் சலாமிட்டு. "நா அரேபியாவிலிருந்து வருகிறேன். தன் மார்க்கமாகவே பல நாடு நகரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வரும் போது சிறுமிக்க உங்கன் நாட்டைப் பற்றியும் கேள்விப்பட்டேன்....." என்றான்.

"அத்திய நாட்டவர்கள் அனைவரையே எங்கள் நண்பர்களாக, விருத்தினர்களாக வ வேற்றுமையு் கடந்தே பிறப்பித்திருக்கிற எங்கள் மன்னர். ஐந்தாவது கோட்டை வாயில் அதிகாரியிடம் உங்களை அறிமுக படுத்திக் கொண்டால் அவர் உங்களுக்கு ஏற் வசதிகள் செய்து தருவார்" என்றார் காவல் அதிகாரி.

யூசுப்கானின் விழிகள் வியப்பால் விரிந்தன. "இதைப் போன்று இன்னும் உள்ளே தான்கு கோட்டைகள் உள்ளனவா?" என்று கேட்டான்.

"நான்கல்ல, இன்னும் ஆறு கோட்டைகள் இருக்கின்றன. ஏழ் கோட்டைகளைக் கொண்டது எங்கள் நகரம். ஏழாவது கோட்டைத் தான் மன்னரின் அரண்மனை. உங்களைப் போன்ற அயல்நாட்டு வியாபாரிகளும் வாதீர்க்களும் தங்குவதற்காகவே ஐந்தாவது கோட்டையிலுள் சகல வாதிகளும் கொண்டுவரு விசேஷ விடுதி உள்ளது" என்று கூறி விடைபெற்றுக் கொண்டான் அந்த வீரன்.

"ஏழ்கோட்டைகள் சூழ்ந்த நகரம் என்றால் இதன் விரைணம் என்னவாக இருக்கும்?" என்று சிந்தித்தவனாவே குதிரை மீதேறினான் யூசுப்கான். பாவம்! அவனது கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டதாக அமைந்திருந்தது அந்த அற்புத நகரம். அதன் கற்றளவு அறுபது கல் என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. வெளிக் கோட்டைச் சுவரிலிருந்து வட்டக் வாயிலுக்கும் தெற்கு வாயிலுக்கும் இடைப்பட்ட நேரம் எட்டுக் கல்வாரும். மேற்கு - கிழக்கு வாயில்களுக்கு இடையில் உள்ள தூரமும் ஏறக்குறைய இதுவேதான்.

முதல் கோட்டையைத் தாண்டிச் சென்ற யூசுப்கானைக் கழலிகளில் துள்ளும் கயங்கள் கவர்ந்தன. துங்கபத்திரையாற்று நீரின் பாசனத்தில் பவீர்கள் பச்சைக் கம்பளமாகப் பரந்திருந்தன. முதல் கோட்டைக்கும் இரண்டாவது கோட்டைக்கும் இடையில் விஜய நகர சாம்ராஜ்யத்தின் ஊடப்பரிக்க விளை நிலங்கள்தான் இருந்தன. நாட்டின் உயிர்

உயான உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி 1 மன்னர் கொண்டிருந்த அக்கறையையும் ஈனப் பொன்றாக்கும் வயவமை கொண்டவர்களின் உழைப்பின் உயர்வையும் விளக்க வகையில் பயிர்கள் அனந்தமாக அளவாகிற்று. இங்கு பஞ்சமோ பட்டியலிபோல உடையது என்பதைப் பறைசாற்றிக்கொண்டிருந்தன. இரண்டாவது கோட்டையை பண்டிய போது பழ மரங்களிடம் கொண்டிருக்கொண்டிருந்தன. பூத்தோட்டங்களும் அவை

ஈனப் பராமரிப்போரின் வயவனுமாகக் காட்டி வித்தன. மூன்றாவது கோட்டைச் சுவர் வரை நீங்கி நுழைவாயை காட்டி ஈனக் கண்டு மகிழ்ந்தவருக்கு அதைத் தாண்டியும், அவன் நாடி வந்த செவ்வகைத் தாங்கி நின்ற காட்டிகள் தோன்றலாயின. மன்னுவது கோட்டைக்கும் ஈன்காவது கோட்டைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் தான் விஜயநகரத்துப்

கோவிலுக்குள் செல்லும் போது தொழில் வெளியே வைத்து உள்ளே செல்ல வேண்டும் அல்லவா? அது போல் பெரியோர்கள் ஏற திற சாலைகளைப் பாக்க ஆரம்பிக்கும்போது குற்றம் பார்க்கும் இயல்பை ஒழித்துப் பக்கியுடன் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

— ராஜாஜி

படை வீரர்களின் இல்லங்கள் பாங்குடன் இடம் பெற்றிருந்தன. ஆங்காங்கே குதிரைகள் மர நிழலில் சும்பம் சும்பமாக நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. வீரர்கள் போர் வீரையாட்டுக்களில் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். திரும்பிய பக்கமெல்லாம், கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை குதிரைகளும், யானைகளும், வீரர்களுமாகத்தான் காட்டியளித்தது கோட்டையின் அந்தப் பகுதி. வில்லைவளைத்து வயவமை காட்டுவோரையும், வெற்றி வாளைக் குட வேலை வீசி நிற்போரையும், வாளைச் சுழற்றும் காவியனாரையும் கண்ட யூசுபான் தன் அவலை அடக்கிக் கொண்டான். எதையும் விவப்போடு பார்க்கு வந்த அவனை இது வரை அந்நிய நாட்டினன் என்பதிலும் எவரும் சந்தேகக் கண்கொண்டு நோக்கவில்லை. அந்தப் போர்வைக்குள் இருந்த படியே தனது காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள விரும்பிய அவன் போர்ப் படைகளின் கோட்டையின் இடத்தில் பகுதியில் அதிக அக்கறை காட்டி நிற்பது சந்தேகத்தை வளர்க்கும் என்று அவரையாக அந்தக் கோட்டையைக் கடந்து அடுத்த கோட்டைக்குள் புகுந்தான்.

விஜயநகரத்தின் குடிமக்கள் வாரும் பகுதி தாண்டுவது கோட்டையை அடுத்ததுள்ள இடைவெளியில்தான் இருந்தது. நகரின் நாகரிகத்தை வளர்க்கும் நானுவிதமான ஸ்தலங்களும் இந்தப் பகுதியில்தான் வசித்து வந்தார்கள். அழகான, அமைப்பான மரம் மரங்களையும், குடிவிரும்புகளையும் கோயில்களையும் கொண்ட பகுதி இது. நலமுறத்தின் மெழுகிபூத்த மந்தகாசமான முகங்களையும், பல வண்ண ஆடை அணிந்த ஆரணங்களையும் அவர்கள் அணிந்துள்ள ஆபரணங்களின் மேன்மையையும் பார்க்கும் கொண்டு ஐந்தாவது கோட்டையை அடைந்தான் யூசுபான். அந்தக் கோட்டையை

அடுத்த பகுதியில்தான் விசாலமான கடைத் தெருக்களும், வளமுற்று வாரும் வணிகப் பெருமக்களின் இல்லங்களும், இன்னும் பல விதமான கைத் தொழில்களால் கலை வளர்க்கும் கைவினைஞர்களின் இல்லங்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. யூசுபானின் வேஷத்துக்கு உரிய பகுதி அதுதான். ஒட்டகத்தையும் எதையும் உற்று நோக்கி ஆராயும் பார்வையையும் பார்க்கடனேயே கோட்டையின் பாராக்காரன், யூசுபானை அயலநாட்டு விவா

பாரி என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அப்போடு வர வேற்று உபாசனையுடன் விருத்தினர் விடுதிக்கு அழைத்துச் சென்று அவனுடைய தேவைகளைக் கவனிக்கும்படி அதன் நிர்வாகியிடம் கூறி விடைபெற்றுக் கொண்டான். பாரத மக்களின் விருத்தோம்பும் பண்பாட்டைக் கண்டு விரோதியாக வந்து புகுந்துள்ள யூசுபானே விவத்து போனான்.

விடுதியிலே அவனைப் போலப் பல விவாபாரிகளும், வுழிப்போக்கர்களும் தங்கி இருந்தார்கள். அவரவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்றபடி இல்லங்கள் அமைத்திருந்தன. விடுதியின் பின்புறத்திலே குதிரை, ஒட்டகம் முதலியவை களைப் பாதுகாத்துப் பராமரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

அயலநாட்டு விவாபாரிகள் தங்கும் அந்த விடுதிக்குச் சென்ற யூசுபான் கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் குதூகலமான தோற்றத்துடன் வெளியில் வந்தான். பகட்டான ஆடை வணித்து உல்லாச புருஷனாக விளங்கினான் அவன். பொற்காசுகள் கொண்ட மூட்டைகளைத் தோளில் முன்னும் பின்னுமாகத் தொங்கும்படி, போட்டுக் கொண்டு அவனுடன் வந்த அவ்விருவரும் தயாராக நின்ற கொண்டிருந்தார்கள். காய்ந்தடையாகவே கடைவீதியின் அறங்கக் காணக் கிளம்பினான். அவன் பார்வை ஒவ்வொன்றையும் இதயத்தில் படமாக்கிப் பதித்துக் கொண்டிருந்தது.

யூசுபான் கடைத் தெருவின் கம்பீரமான தோற்றத்தையும் அமைப்பையும் அழகையும் கண்டு விவப்பெய்தினான். நான்கு ரதங்கள் ஏககாலத்தில் வரிசையாகப் போகும் அளவுக்கு அந்தவிட விசாலமான வீதியின் இரு மருங்கிலும் அங்காடிகள் ஒன்றையொன்று எதிர்த்தோக்கி அமைந்திருந்தன. இப்படி நான்கு பெரிய கடைத் தெருக்கள் அந்த நகரத்தைச் சுற்றி இருந்தன. இந்தக் கடைவீதிகளின் இருமருங்கிலும் அறக்களாகவும் நிறுத்தாகவும் ஆங்காங்கே அடங்கு குடைமேல் விரிந்து பரந்து நிற்கும் மரங்கள் பயிரிடப்பட்டிருந்தன.

கடைத் தெருவிலே பொருள்களைக் கொண்டு குவித்திருந்த முறை அவை பெரிய தொகு பண்டகாசை என்ற எண்ணத்தையே உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது. விவா

பொருள்களை விற்கும் பகுதி, கலைப் பொருள்களைக் கொண்ட பகுதி என்று கடைவீதியில் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் தனித்தனியே இடம் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். தவரத்தினக் கடைகள், பொன் நடைக் கடைகள், பொன்னும் மணியும் கொண்ட செவ்வப்பட்ட ஆபரணங்களை அழகுபடத் தரும் அங்காடிகள், இவைகளைக் கண்ட யூசுப்காணுக்கு மலைப்பாக இருந்தது. "இத்ச் செவ்வம் கொழிக்கும் நகரத்தில் நாம் எதை வரங்குவது? எதை விற்பது? நம் முறைய வேஷத்துக்கு ஏற்ற வேலை இருக்காது போவீருக்கு இதே" என்று கலங்கலானான். நம் முத்துக்களை மரக்காலால் அளந்து கொண்டிருந்தார்கள் ஒரு வீதியிலே. இரும்பு, செம்பு,

வேதம் என்னும் உலகத்தைக் கொண்டு எல்லோரும் குவித்து அனுபவிக்கும்படி யான இடமே, தோண்டிவெட்டி ஆகிய பணியாரங்களைப்போல் ராமாயணத்தைவரம், பாரதத்தைவரம், மற்ற புராணங்களையும் முனிவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள், ஆதார உலகத்தாலே வேதத்தின் அமுலே கருத்தே மேல் தொய்தான் அதற்கே உரியவ்வரம். கருப்புத் தோல் போய் விட்டால் உலகத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது. வ்வரம் போனால் வேதத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது. வேதங்களை அவற்றின் எவ்வரங்களுடனே சம்பிரதாயப் படி காக்க வேண்டும்.

- ராஜாஜி

சுவம் ஆலிய உலோகப் பொருட்களைக் கொண்ட கடைகளைத் தாண்டி வந்தபோது தத்தளித்தது. மரம், வெள்ளி, வெண்கலம் ஆகியவைகளாலும் ஆன பலவகைப் பொருள்களின் தேர்திறையையும் உறுதியையும் வேலைப் பாட்டைமும் கண்டு வியத்தபடியே வந்ததான் யூசுப்கான். நறுமணங்களைத் தரும் அகில சத்தனம், குவிலியம் போன்ற வகைகளைப் பொருள்களை விற்கும் கடைகள் அவனைக் கவர்ந்தன. ஒரு பக்கத்திலே ரோஜா மலர் மலைபோல் குவிக்கப்பட்டிருந்தது. மல்லிகை, மூலி, சாமத்தி முதலிய பவனிதமான வண்ணங்களையும் மணங்களையும் கொண்ட மலர்கள் மிதந்திருந்தனவும் ரோஜாவே மலர்களின் ராஜாவாகத் தனிநிலைது. விஜய நகரத்தில் அரசர் முதல் ஆண்டி வரை தினந்தோறும் ரோஜா மலர்களையே அதிகமாகப் பவன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்று அறிந்து கொண்டான். இளைக் கருவிகளைக் கொண்ட கடைகளையும் கூல வானிபத்தைக் கொண்ட வீதிகளையும் கடந்து பட்டாடைமும், பகுத்திவாடையும் விற்பனை செய்யும் பகுதிக்கு வந்தான்.

சினத்துப் பட்டினே சிங்கார வேலைப் பாடுகளைக் கொண்ட அமைப்பானதொரு அங்கியை விலை பேசி வாங்கிக் கொண்டபோது வீதியிலே மக்களின் பரபரப்பான மதிநிறைந்த குரல் கேட்டு வியப்புடன் திரும்பினான். இரண்டு குதிரைகள் பூட்டிய அழகான ரதமொன்று குருவணியைப் போலச் சாரதியின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்காமல் கடியாளத்தை அறுத்துக் கொண்டு ஓடிவந்து கொண்டிருந்தது. வெறி கொண்ட குதிரைகள் இரண்டும் தறிக்கெட்டு நிலமெரி விதிவிரும்போர் பயந்து விலகி ஓடுகின்றபடியாக ரதத்தை இழுத்துக் கொண்டு வந்தன. ரதத்தின் சாரதி ஒரு பெண். ரதத்திலே இருக்கும் மற்றொரு பெண். இடிவும் மின்னும் போல வரும் அந்தக் குதிரைகளை இழுத்துப் பிடித்து அடக்கி நிறுத்த யாருக்

கும் துணிவு பிறக்கவில்லை. ரதத்திலே பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறி உடனேயே யூசுப்கான் தலைத் தாண்டிச் சென்றிட்ட அனாதோகம்பா தொழுவம். குதிரைகள் ஓட்டத்திற்கு ஒரு கொடுத்துச் சிறிது தூரம் அக உடனேயே உரசியபடி ஓடியவன் தாவிப் பாய்ந்து அவற்றின் தலைக் கவிரை பற்றினான். நிலை நடுமா அங்கேயிருந்து விழச் செய்த குதிரைகளின் வேகமு கெடுவதில்லை. அவற்றின் காணுக்கிடையே மிதிபட்டு துளைக்கப்பட்ட போகிறார்கள் என்று எல்லோரும் தவிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே கூப்பியை விடாது குதிரையின் முதுகில் தாவி ஏற அமர்ந்து கொண்டபோது

மக்கள் சத்தொலைய ஆரவாரமிட்டுத் தங்கள் மலிந்த்செய்த தெரிவித்துக் கொண்டார்கள் குதிரைகளின் பிடரியைப் பற்றி அதன்மீது படுத்தபடி கடியாளத்தையும் கைக்கொண்டு அதை இழுத்துப் பிடித்து ஒரு நிலைக்குக் கொண்டிருந்து திரும்பினான். துரை தள்ள வெறி அடங்கி நிற்கும் குதிரைகளைத் தட்டிச் கொடுத்த சமாதானப்படுத்திய பின்பே நிறுத்தினான். அதற்குள் கடைத் தெருவில் இருந்த மக்கள் கூட்டம் வந்து ரதத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டது. அவர்கள் விலக்கிக் கொண்டு வீரர்களும் ஓடிவந்தார்கள்.

ரதத்திலிருந்தவர்களைப் பார்த்தான் யூசுப்கான். தும்புது வயதைக் கடந்த மூதாட்டியின் அருகிலே இருப்பது வயது கட ஆகாத கன்னிப் பெண். அவள்தான் அந்த ரதத்தை ஓட்டி வந்தவளாக இருக்க வேண்டும். பயத்தினால் அவர்கள் உடலில் பம்பாட்டிப் காணப்பட்டாலும் உறுதி குவியாதிருந்தார்கள் அவ்விருவரும். நிலைமையைச் சீர்திருத்தி நின்ற குதிரை வீரர்களிடம் அந்த மூதாட்டி கூறியதை அவர்களின் ஒருவன் அராபிய மொழியிலே மொழிபெயர்த்து யூசுப்கானிடம் தெரிவித்தான்.

"வெறி கொண்ட குதிரையை அடக்கி நிறுத்தி ஆயத்தைத் தவிர்த்த நங்கள் தீரத்தைப் பாராட்டித் தங்களுக்குத் தம் தந்திரமையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம் மகாராணியா!" என்றும் விரும்.

முற்றும் பூக்க மூதாட்டியின் முகத்தைப் பார்த்ததானே இடையை வளைத்துச் சவரம் செய்த யூசுப்கான் கடியாளத்தைக் கன்னியின் கன்னிப் கொடுத்து விட்டு ஒதுக்கிக் கொண்டான். குதிரை வீரன் பின் தொடர ரதம் நகர்த்தது. கடியிருந்தோரின் கட்டிப் பொருளாக நின்று கொண்டிருந்த யூசுப்கானின் கண்ணோ பொருள் ரதத்தைத் தொடர்ந்து ஓடக் கொண்டிருந்தது. அந்த ரதத்தின் பின்புறமே அமைது மனோதாமஸ் ஓடினார். (தொடரும்)

ங்கள் மகளை சுய முயற்சியால் வாழப் பழக்குங்கள்

எதிர்கால வாழ்க்கையை தன்னிச்சினைப்படி ஏற்படுத்த ஏற்ற வகையில் உங்கள் மகளைப் பழக்கவேண்டியது உயித
இடைவெளி. மட்டுமல்லாமல் ஒத்திய உடனடியும் ஆகும். நீங்கள் செயல்படுத்திய பித முக்கியமான பணி
அவனுக்குப் பணம் சேமிக்கும் பழக்கத்தை கற்பிப்பதுதான். இதன் பதக்கம் ஆயுள் முழுவதும் நீடிப்பது மட்டுமல்லாமல்
அவனுக்கு வாழ்க்கையில் முன்னேற போதும் உதவி புரியும்.

இளமையிலேயே சேமிக்கும் பழக்கத்தை பயிலும்படி தான் சரியான முறை... அப்போது தான் நீங்கள் பக்கப்பலமாக
இருந்த அவனுக்கு உதவி புரிய முடியும். பதினாறாம் ஆண்டு மேலும் வயதான சிறுவர்களுக்கென்றே, மாத்திரியைக்க
பாங்க் ஆஃப் பரோடாவில் கணக்காளர்களான 3% உடனடியான ஒரு நேயிங் அக்கௌண்டு ஏற்படுத்தப்படக்கூ
கிறது. இதன் மூலமாக சிறுவர்களுக்கு பணம் சேமிக்கும் ஏற்பாடுகள் ஏற்படுக. பாங்க் ஆஃப் பரோடாவில் உங்கள்
குழந்தைய ஒரு கணக்காளர்கள நேயிங் அக்கௌண்டைத் தொடங்கச் செய்யுங்கள். அவனுக்குத் தனி பா
புத்தகம் கிடைக்கும்; அது மட்டுமல்ல, அந்த அக்கௌண்டை ஆவண நிர்வாகிக்கொம்!

தி பாங்க் ஆஃப் பரோடா லிமிடெட்

(சுதாரிதம்: 1908) தலைமகம் காரியாலயம்: பரோடா

உங்கள் சேவை எங்கள் கடமை என்ற எங்கள் இலகர் புத்தகத்தில்
எல்லா விவரங்களும் உள்ளன. இதன் பெற இன்றே கேட்டு எழுதுங்கள்.

பணம்
டி கோபாலாச்சாரியின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பசுத்திற்கும்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்
வினாயகம் கிட.
மதராஸ்-17

ஸ்ரீ கணேஷ் ராம் ஸ்

(Registered)

பரிகப் பாய்க்கள் !
திடீர் இடீர், தோஷ
யாய், நாம் (பல்
லாம் தனித் தனி
பலதரிகள்) மற்றும்
ஊரகாய்கள்.

இலவசமாக

தென்னிந்திய உணவுப் பொருள்களை
அயல்நாடுகளில் உள்ள உண்புத் தன்மை
களுக்குப் பரிகப் பரிகசல்களாக இந்தி
யாவிலிருந்து ரூ. 50 என்ற பாகத்தில்
செலவு உள்பட) தபால் மார்சலில் கப்ப
லில் அனுப்பி வைக்கலாம்.

குறிப்பு: தங்கள் ஆர்டர் விடைக்க
வுடன் தங்கள் மேற்படி மார்சல்களை
குறிப்பிட்ட விவரத்திற்கு உலகத்தின்
எந்த பாகத்திலும் அனுப்பிவைக்கலாம்.

கப்பல் மூலம் தபால் மார்சலாக
அனுப்ப, கட்டண விவரம் கீழே இலவச
மீட்கரத்திற்கு எழுதவும்:

ஸ்ரீ கணேஷ் ராம் & கோ.
46, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை-1
(போன் : 23665)

வாணி தமிழ்
இங்கிலிஷ் போதனை
90 நாட்களில் தமிழ்
மூலம் அங்கிலிஷ் தானே
இருக்கலாமாகப் படிக்க
போ, எழுத, கலையமாகக்
கற்க பெரிய புத்தகம்.

விலை தபால் மார்சலோடு ரூ. 6-25.

ஐக்கியம் (குடிசைத் தொழில்)
சொப், இங்கிலிஷ், பத்தி, க்ஞெ போன்ற
206 புத்தக தொழில்கள் அடங்கியது.
விலை ரூ. 4-00. வி. பி. 0-85.

தமிழ் ஹிந்தி கபோதனி
தமிழ் மூலம் கலையமாக ஹிந்தி படிக்க
போ, எழுத, கற்க மூலம்.
விலை ரூ. 2-50. வி. பி. 0-85.

குடும்ப இசை வைத்தியம்
பரிசீலி கலையாகப் போன்ற ஆரோக்
யம், பசுத்தை ஹிந்திக்கும்.
விலை ரூ. 2-50. வி. பி. ரூ. 1-00.

மார்ட் ஹிடம் (பசு வைத்தியம்)
கலத்தகைகளின் போன்றிற் போக்கும்.
விலை ரூ. 2-00. வி. பி. 0-85.

வாணி பு. பி. போ (K)
3, மீயை பேருயம் தெரு, ரூம் 9. 5
சென்னை-1

கோபால் பல்பொடி

பல் வலி, பல் அரணை, வாய் நாற்றம்
பல்லை தீர்த்தும் வடிதல், முதலிய
பல் விவாதகளை ஆண்பயகுத்தி
பலகலுக்கு உலகமையும்
பசுத்தையும் தருகிறது.

சுவாமிவர்கள் :- எஸ்.பி. எஸ்.ஜெயம் அன் கோ,
25, கீழ் காப்பாணியத் தெரு..... மதுரை.

வயிறு நிறைந்தது!

குறும்பன்

பாரதி காவத்தில் 'எங்கும் சுதந்திரம் பரிகை பேச்சு'

வாரத்துக்குச் சுதந்திரம் விடைத்துப் பிண்டாண்டுகள் கழிந்துவிட்ட இத்தக் கதிலோ, 'பாரதம் எங்கும் உணவுப் பூயம் என்பதை பேச்சு'

'தனியொருவனுக்கு உணவில்லை வெளிக் கிடைக்க அறிந்திருவோம்!' என்று பாரதி நம்பினார்.

ஆளுக்கொரு விட்டர் அரிசி கொடுத்தால் துவை இந்த ஐக்கியக் காப்பதாக ஆரும் என்று இன்றைய அரசாங்கம் முடிவாகிறது. இத்தப் பஞ்சம் எப்படி வந்தது? அகவினை நுவலாத பார்த்து, 'பஞ்சப் படிவை உயர்த்துங்கள்!' என்று அரசாங்கம் ஊழியர்கள் கூற, தென்னை மரத்தில் தேய் கொட்டியதும், பிளவாத்தில் தெறி கடத்தியதும் என்ற முறையிலேயே புதுப்பித்துக் கொண்டு, அவ் பட்டத் தேவைப் பொருள்களின் விலை உயர்த்து, அதைத் தவிர்த்து அரசாங்கம் விலை நினையம் செய்தது. வாய்ப்பு இன்றைய நாடே, வியாபாரிகளுக்கு வியாபாரத்தில் உள்ள அக்கறை குறைந்தது. எனவே என் இத்தப் பஞ்சமே ஒழிய அரிசி பற்றாது என்று ஏற்பட்டதல்ல. - இப்படி எத்தனை தந்தையோரை காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

குறும்பன் காட்டு கொடுத்து ஆளுக்கொரு விட்டர் வாரத்துக்கு என்றால் எப்படி ஊயா போதும்! வெளி மாரக்கெட்டும் பகிரங்கமாக அதிக விலை கொடுத்தும் வாங்க முடியாமல் செய்து விட்டதே இந்த அரசாங்கம், ஆர்ப்புறம் என்று ஏன் அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்து! என்று சொல்வது.

மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள்.

"நாங்கள் ஒரு விட்டர் அரிசி தந்து விட்டோம். தனியொருவனுக்கு உணவில்லை

வெளிக் கிடைக்க அறிந்து விடுவதாய். பார்த்து இத்தப் பஞ்சத்திலிருந்து மக்களை விட்டி விட்டோம்!" என்று வேண்டுமானால் அரசாங்கம் பொருளையப் பட்டுக் கொள்ளலாம்; மரத் தட்டிக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் இந்த அரிசிப் பஞ்சம் எப்பொழுது நிறும் என்று கேள்விகளுக்கு, "வைத்தியம் தெளிந்ததால், கல்வாயம் ஆகும், கல்வாயம் ஆனால் வைத்தி

யம் தெளிவும்" என்ற பழமொழியை நினைவு படுத்தலாமே ஒழியப் வைத்தியம் தெளிவதற்கு மருந்தை யார் தருவார்கள்? இதற்குப் பதிலை வரும் பொதுத் தேர்தல்தான் கூற வேண்டும்; கூறவும் முடியும்.

ஆனால் அவ்வளவு நாள் பொறுத்திருக்கப் பரகராஜனாக எப்படி முடியும்? பதிலுமற்று தயக்கமாகக் கொண்ட பெரிய குடும்பத்தை தீர்வாக்கும் பொறுப்பை அவ்வளவு அவன் ஏற்றிருந்தான்! பலத்த யோசனைக்குப் பின், ஐந்து பவுன் சங்கிலியை அடகு வைத்து நூற்றிருபது ரூபாயைச் சம்பாதித்தான். வேலாயுதன் ஐயின் குமாரன்தான் இதைவிட வேறு எந்த வழியில் பணத்தைச் சம்பாதிக்க முடியும்? இந்த மாதிரி இக்கட்டான நிலைத்தால் இருக்கட்டும் என்று முன் யோசனைவுடன் ஐந்து பவுன் சங்கிலியைச் சம்பாதித்து வைத்திருந்த தன் பெற்றோர்களை - முன்னோர்களை மனமார வாழ்த்தினான்.

சைதாப்பேட்டையை ஓட்டிய கிராமத்தில் நூற்றிருபது படிக்க கொண்ட மூட்டை அரிசி நூற்றுப் பத்து ரூபாய்க்குக் கிடைத்தது என்று ஒரு நண்பன் மூலம் கேள்விப்பட்டான். 'அதிகப் பணம் கொடுத்து அரிசி வாங்கிக் கறுப்புச் சந்தைக்கு ஆக்கம் தருவதா?' என்று ஒரு கணம் சித்திக்குப் பார்த்தான். தினம் 'கீழ்'வில் நின்று மூட்டை மான அரிசி ஒரு விட்டர் வாங்கி வருவதற்குள் எத்தனை பொழுது விழுந்தது? விலை குறைவாக இருந்தாலும் பொன்னுன் தேரம் அவ்வளவு பாழாகிறது? அதைப் பார்ப்பது காலவிரைக்கப் போனது அடகு வைத்து ஒரு மூட்டை அரிசி வாங்கிப் போட்டு விட்டால், கால் கடுக்க நின்று உடம்பைக் கெடுத்துக் கொள்ளலாம் இருக்கலாமே! கீழ்வில் நின்று அதனால் ஏற்படக் கூடிய உடல் நோய்க்குச்

செவ்வழிப்பதைக் காட்டிலும், இப்படிப்பணம் போனது நான் அரிசி வாங்கு தந்து விடுகிறேன் நல்ல அரிசிக்கு தெரிந்த ரூபாயை என்ன கொடுத்தால் என்ன? அரசாங்கமும் கறுப்புச் சந்தைக்கு ஆக்கம் அளிக்கத்தானே என்பதோ, ரேஷன் விதிகளைப் பற்றி ஒட்டையாக வருத்திக்கிறது!

இத்தச் சந்தை தான் அவனுக்குப் பொன்னை அடகு வைக்கும் துணியைக் கொடுத்தது. ஆனால்

ராகுசர்க்கும் அரசர்களும் கம்பர் சொல்லியிருக்கிறபடி. தீய கருமங்களிலேயே ஈடுபட்டுச் சத்தொழுப்பிட்ட கட்டம், அவர்களிடம் தமிழர்கள் என்றும் தம் முன்னோர்கள் என்றும் கிடைக்காத காவத்தில் அறிவினமாக எண்ணியும் பழைய வரலாறு பரிதாபம். எத்தப் பழைய தமிழ் நூலிலாவது சரித்திரத்திலாவது தனிப் பாட்டிலாவது இப்படிச் சொன்னதில்லை, தமிழர்களுக்கு "நீங்கள் உங்கள் புராணத்தில் அரசர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள்" என்கிற புதுப் பட்டம் அளிப்பதற்குப் பழைய தமிழ் நூல்களில் ஆகாரம் எங்கும் இல்லை.

- ராஜாஜி ('சக்கரவர்த்தித் திருமகன்')

அரிசி தருவிறேன் என்று சொன்னவன், ஒரு மூட்டை அரிசி தந்து விடுவதாகக் கூறினான் வழிய. அதை அவன் வீட்டில் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் பொறுப்பை எத்தனை ரூபாய் கொடுத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. எடுத்துக் கொண்டு போகும் பொறுப்பு வாய்க்குபவர்களை சேர்ந்தது என்று தீர்மானமாகக் கூறி விட்டான்.

எனவே, பரகராமன் வேறு வழியின்றித் தானே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றான். இருட்டடியில் எப்படியோ கிரமப்பட்டு ஒரு காணை எடுத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட இடத்துக்குப் போனான். அந்தக் கையின் காணை வைத்ததும், இந்தக் கையில் அரிசி மூட்டையைக் கொடுத்து விட்டான் கறுப்பி லும் தானையம் தவறாத அந்த வியாபாரி. அதோடு தன் பொறுப்புத் தீர்ந்த அந்தக் கணமே அங்கிருந்து நகரீதும் விட்டான்.

பரகராமன் மிகுந்த சிரமத்துடன் தானே மூட்டையைப் புரட்டிக் காரில் ஏற்றினான். கார் டிரைவரோ சில காரர்களோடு போவ டிக்கையைத் திறந்து வைத்து விட்டு மூட்டை ஏற்றி முடியும் வரையில் மூலையில் போய் நின்று கொண்டார்.

பரகராமன் காரில் அரிசி மூட்டையை ஏற்றி விட்டு அமர்ந்ததும், வண்டியை எடுத்தார் டிரைவர். வெருவெகமாக வந்த கார் பழைய மாம்பலம் ரோட்டில் மலித நடமாட்டம் அதிகம் இல்லாத ஓர் இடத்துக்கு வந்ததும் டக்கென்று 'சடன்' பிரேக் போட்ட டிரைவோல் தின்றது. டிரைவர் 'செவ்வீப் ஸ்டாப்ட்ட'ரைப் போட்டுப் பார்த்தார். வண்டி புறப்படுவதாயில்லை. 'கிர் கிர்' என்று சத்தமிட்டு ஒலித்து நின்றது. இறங்கிச் சென்று முன் பக்கத்தில் உள்ள மோட்டோரைப் பார்த்து விட்டு, 'சார்! ஒரு நிமிஷம் இறங்கிப் பின்னாலிருந்து தள்ளுமிருக்கா? ஸ்டாப்ட் ஆகிறது என்று பார்ப்போம்!' என்று டிரைவர்.

பாவம், பரகராமன் என்ன செய்வான்? இந்த இக்கட்டான நிலையில் டிரைவருக்கு உதவாமல் இருக்க முடியுமா. அரிசி மூட்டையை ஏற்றுப் பொறுது. சுமமா கையைக் கட்டிக் கொண்டு டிரைவர் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாரே என்பதற்காக? டிரைவரைப் போல் வானாவிருந்தால் அவன் காரியம்

அல்லவா ஆகாது? தாமதப்படும்: என இறங்கிப் பின்னாலிருந்து தள்ளலானான்.

அனாதை கொடுத்த கார் சிறிது து சென்றதும் டக்கென்று கிளம்பியது. கியே வேகத்திற், பின்னாலிருந்து தன் கொண்ட மட்டும் வேகமாகத் தன் கொண்டிருந்த பரகராமனை விழுந்து வரவும் நிலையில் குப்புறத் தன்வி விட்டு வேகப் நகரீத்தது. அது மட்டுமா? தன்னைத் தவிர அவன் மீது மண்மாரி பொழிந்து கும் ஓடியது.

பரகராமன் எழுந்து, தன்னைத் கதா துக் கொள்வதற்குள், அது ஹம்பது அறுபது தூரம் போய் விட்டது. 'ஐயா, ஐயா' என்று அவன் கலுவதைக் காணில் வரக் கொள்ளாமல் கார் பறந்தது. அதன் துரைக் குறித்துக் கொண்டு போலீஸில் போர்ட்டு செய்வாராம் என்றும்....அதற்கு அது பார்வையிலிருந்து மறைந்தே விட்ட, அதோடு போலீஸில் போய்த் தான் அவ எப்படிப் புகார் செய்ய முடியும்? அரிசின் அரசாங்கம் வெளியில் வரங்கிக் கொள் அறமதித்தாலும் கறுப்பு மாரக்கெட்டி வாங்கிய குற்றத்தை அல்லவா போலீ அவன் மேல் கமத்தும்?

திருடனுக்குத் தேன் கொட்டிய கன வாக அவன் தன் மேல் ஒட்டிய புழுதின உதறிக் கொண்டு புறப்பட்டான். கறுப் டும் வெருப்புக்கும் அரசாங்கமும் மக்களு இப்படி ஆக்கம் அவிக்கும் வரைவீ உணவுப் பொருளின் நிலை இப்படித்தா இருக்கும். ஒருவரை யொருவர் கண்ணி மண்ணைத் தூவி ஏமாற்ற முயல்வார்கள்.

ஆனால் பரகராமனின் மனத்தில் துரந துக்குப் பிழைக இப்போம் நிறைந்திருந்தத 'இப்படிச் காற்றிலும் கன வேகமாக, அ டும் 'ஆச்சல்' குழிகள் பல நிறைந்த மாம்பல ரோட்டில் காருக்கு ஆபத்து நேர்த்தால் என் டிரைவர் என்று தவிர்க்கடக் கவலைப்படாமல் ஒட்டிக் செல்லும் டிரைவர் பதிலுறும் பெரு பாக்விவானாக இருப்பான். இல்லாவிட்டால் அவன் அறிவு இப்படி வேலை செய்யுமா. 'நாம் சாப்பிட்டால் என்ன, அவன் சாட் பிட்டால் என்ன?' இந்தப் பெரு நோக்கத்தை மனத்தில் வருவித்துக் கொண்ட பின் அவ ணுக்கு வயிறே நிறைந்தாற் போலிருந்தது.

சத்தவைத் தியசாலை பிரைவேட் லிமிடெட், நஞ்சன்குடு.

ஆயுர்வேத விர்தவான்

சுரேஷ்
காஸம்ஸ்
சிறிதகர்து

சுரேஷ்
காஸம்ஸ்
சிறிதகர்து

சுரேஷ்
காஸம்ஸ்
சிறிதகர்து

50 ஆண்டுகளாக நம்மீக்கப்பெற்ற சிறந்த மருத்துவத் தயாரிப்புகளாகியவை

நஞ்சன்குடு பஸ்டோ

தாராளம் (பக்கெட்டி) இப்படிப் புகைட்டி, மெக்கெட்டி பஸ்டோவைத் தயாரிப்புகளாகியவை

சுரேஷ் **சுரேஷ்** **சுரேஷ்** **சுரேஷ்** **சுரேஷ்**

சுரேஷ் **சுரேஷ்** **சுரேஷ்** **சுரேஷ்** **சுரேஷ்**

மருந்து
வியாபாரி
கருக்கும்
வைத்தியர்
கருக்கும்
சிறந்த
நல்மதிப்பை
தரக்கூடிய
மருத்துகன்.

விபத்திற்கு
எழுதவும்

நான் சொல்வது நினைக்கக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. உன் தண்டனைக்குகீ கொள்கிறேன். உன் மனமும் உடலும் தளர்ந்து கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. நீ ஒரு படகில் சென்று கொண்டிருப்பது போலும், தண்ணீர் அலைகள் சுருங்கத் தள்ளிச் செல்வது போலும் கற்பனை செய்கிறார்கள்.

தொண்ணூற்றைப் பது, தொண்ணூற்றைப் பது, தொண்ணூற்றைப் பது, தொண்ணூற்றைப் பது, தொண்ணூற்றைப் பது, தொண்ணூற்றைப் பது, தொண்ணூற்றைப் பது, தொண்ணூற்றைப் பது...

உன் மனமும் உடலும் மேலும் தளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. தடித்ததாக எண்ணிச் சொல்லிக் கொண்டு இரு. உன் உடல், அசைவு, அசைவு மேலும், மேலும் தளர்ச்சியடைவாய். தலை கீழாக எண்ணிக்கொண்டு குபாதுப் போக, உன் கைகள் உயர் எடுத்ததாடலுக்கும்...

நெருப்பு இறங்க, இருபத்து நான்கு, இருபத்து நான்கு, நெருப்பு இறங்க...

எட்டு, ஏழு, ஆறு, இங்கு நாலு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று, சிசுபன்.

வலத்து!

ஊர் சத்திரகாந்தாவிடமிருந்து மலரும் இரகசியம்:

‘எனது மேனியெழிலுக்கு ஆதரவு லக்ஸ்’

சித்ததலைத் திரைப்படத் சத்திரகாந்தா
சொல்லிவருள்: “நான் தந்த மேனிய் பரமசிபு
முறைகளிலே துவ மெல்லியம் லக்ஸ் போன்ற
இங்கிதமான சாதனமும் ஒன்றுண்டே!
வெண்மைய் கடைத்தது போன்ற துணுவனம்,
என்னுதற்கிலிய தறுமனம், எழிலின் கல்பனை
எவரும் எய்தலாம்; என் போலவே லக்ஸ்
உபயோகிப்புகள் எத்தானும்.”

லக்ஸ் டாய்ஸெட் சோப்
சிவிமா நட்சத்திரங்களின் அழகுசாதன சோப்

வெண்மையிலும், வானவில் வண்ணங்கள் வள்கிலுமுண்டு

ATS. 182-146 T24

இத்துஸ்தான், லீவர் தயார்

திருவள்ளுவது? பாண்டிக் காரர் தொப்பியைப்போட்டுக் கிட்டிங்க? அங்கு கிணியை எடுத்துத் தொப்பியைப் போட்டுப் பாப்பக?

எங்கேயாவது இந்தத் தொப்பியைத் தேர்ந்து எடுத்துப் போடுங்க! அப்பறம் தீங்க வெளியிலே எப்படித் தலை காட்டு வீங்க?

சுண்ட வளை! எங்க தலைக்கு வந்தது எங்க பறைய தலைப்பாக்க போட்டு போதுமா?

சூட்சித் திட்டம் மாறு வேண்டாம் என்பது எங்கள் அபிப்பிராயம். போயும் போயும் போனீன் தொப்பி ஒன் மாறு வேண்டாம்?

சேவிங்ஸ் பாங்க் கணக்கை ஆரம்பியுங்கள்

நேஷனல் அண்டு கிரிண்ட்லேஸ்

நேஷனல் அண்டு கிரிண்ட்லேஸ் பாங்கில் சேவிங்ஸ் கணக்கு ஆரம்பிப்பது எளிது. ஐந்தே ரூபாய் இருந்தால் போதும். அதோடு வருஷத்திற்கு 3 சதவீதம் வட்டியும் சம்பாதிக்கலாம்.

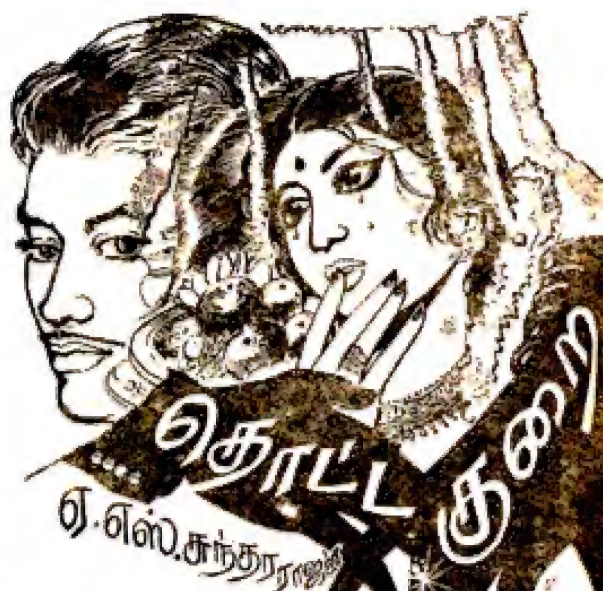
முழு விவரங்களுக்கும் இன்றே அருகிலுள்ள கிளையில் சென்று விசாரிக்கவும். உங்களுடைய பாங்க் பிரச்சினை எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், திறமையும், கண்ணியமும் அங்கு உங்களுக்குக் காத்திருக்கிறது.

நேஷனல் அண்டு கிரிண்ட்லேஸ் பாங்க் லிமிடெட்

இங்கிலாந்தில் இலைக்கப்பட்டது. அங்கத்தினர்களின் பொதுவுடையதாகப்பட்டது

கிளைகள்: சென்னை: 3, நார்த் பீச் ரோடு, 378, நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் ரோடு. (லாபிட்ஸ் கிளை) 6, அரமனைக்காரத் தெரு 158, மவுண்ட் ரோடு, தூத்துக்குடி: 44, பீச் ரோடு ஹைதராபாத்: அபித் ரோட்.

ரெ. எஸ். சுந்தரராஜன்

தொட்ட குரை

இன்றைக்கு வெள்ளிக்கிழமை:

வழக்கமாக நடைபெறு வெள்ளடியு
யுருவாரியம் காலை பத்து மணிவாடிபும்
படக்காமல் இருந்தது. அம்மா அடிக்க
டி நான் இருந்த அறைப் பக்கம்
பட்டி எட்டிப் பார்த்து விட்டுப்
பொழுதுள்ள தவிர அதைச் சொல்ல
வில்லை. உதட்டு நுவி வரை அந்த
வார்த்தையைக் கொண்டுவந்து வெளி
யில் சாமல் வெள்ளுவிழ்ந்தபடி போகி
றால் என்பது என்ருத் தெரியும்.

‘தலை ஹாக்கவா சிவகாமி!’ என்று
கூப்பிட்டால் எங்கே நான் வேறுவித
மாக அர்த்தம் செய்து கொண்டே
அழுது புலம்புவேனே என்று அவ
ளுக்குப் பயம், கலக அம்மா! நான்
ஏன் அழுவினேன்? இவியேல் அழுவ
தற்குத்தான் என்ன இருக்கிறது? அழு
தால் என்பது எவ்விதப் போகிறது?
துவரமாவது குறைபிடு என்று
சொல்லலாம்.

துயரம்-இறுகிக் கணத்துப் போய்,
என் நெஞ்சில் விளங்கிட்ட மாநிலி
உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் கணையல்லவா
அது? அதைத் தூக்கி எறிவும் சக்தி தேவலம்
இருக்க கண்ணிருக்கு ஏது? ஒருவேளை எனது
கணைவர் என்று எல்லாரும் கடி நாமகரண
மிட்டார்கள்னே, அந்த மனிதருக்கு இருக்க
வாரம். ஆனால் அந்த வலிய கரம் எவ்வள
தோக்கி தீராமா? ஓ.... அது போராசை!

சீக்கே என்று? வேறு எத்தனையோ
பெயர்களுக்கு - ஆம் கணக்கில்லாதவர் -
சொத்தமாதிரி விட்ட ஓர் உயிரை என்ரு
எவக்குத் தன்னத் தவியாக எடுத்துக்
கொள்ள தீவிரப்பது போராசைதானே?

ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையிலும் சில
சம்பவங்கள் எப்படியோ ஆரம்பித்து எப்
படியோ முடிந்து விடுகிற விநோதத்தைச்
சுற்றி, தீண்டு திதாவித்துப் பார்க்கும்போது,
மனித யத்தனங்கள் அற்பத்திலும் அற்ப
மாகவும், அர்த்தமற்றவையாகவும் கூடத்
தோன்றுகின்றன. அக்கூடல் மெல் தன் சின்
னஞ் சிறு படகை வாகவமாகச் செலுத்தும்
படகோட்டி என்ன நிலைக்கிழை? ஆழம்
காண இயலாத அந்த ஆழியை வெற்றி
கொண்டு விட்டதாகவே பெருமிதம் கொள்
கிறோம்; கர்வப்படுகிறோம். பாலம் - மழை
வரப் போவதை அறிபாது மணல் வீடு கட்டி
மகிழும் முழந்தை மனம். திடீரென்று புயல்
வீசத் தொடங்கிவிட்டபடும் படகோட்டியும்
அலைக்கழிக்கப் படுவதைப் பார்க்க வேண்டும்.
கர்வப்பங்கியின்மேல் வேறென்ன அது?

அப்பா - சட்டம் படித்தவர்? சட்டப்
பாயிண்டுகளைச் சொல்லிச் சொல்லியே பண
மும், பதவிக் தேடிக்கொண்டவர். நீதி
கும் வாதாடுவார். அநீதிக்குப் வக்காலத்து
வாங்குவார். அவருக்கென்ன? எது சொன்னு
ளும் பணம் கிடைக்கிறது. இவ்வீ - பணம்
கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக எந்தக்
கட்சியிலும் வாதாட அவர் தயார்! முக்கால்
வாசி வழக்குகளில் பிரதிவாதிக்கு ஆறு
ராதி ஜெயித்தும் கொடுத்திருக்கிறார். தம்
நிறைமையிலும், அறிவிலும் அவருக்கு அசாத்
தில கர்வம் - அப்படிப்பட்ட அப்பாவுக்கு

ஒரு கர்வ பங்கம் நடத்திப்
பார்க்க வேண்டும் என்று
தெய்வம் அதைப் பட்டது
போல் இருக்கிறது. அப்பா
கழன்றார். ஆனால் அந்தச் சுழற்சிக்கு எவ்வள
தானு வாய்ப்பு பொருளாக்கிக் கொள்ள
வேண்டும் அவர்?

சாதாரண அடித்தடி வழக்கில் ஆறாராம்
போது கூட எதிரியை மடக்கி மடக்கிக்
கெல்லி கேட்டுத் தினற வைக்கும் அப்பா,
எனக்கு மாப்பிள்ளையாக வருபவரின் குணநி
சைக்களைப் பற்றி நன்றாக விசாரித்துக்
கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. வரன் அழ
காய்த்தால் இருந்தார். நல்ல உத்தியோகம்.
சொத்துக்கூட ஏதோ தேறும் என்று சொல்
லிக் கொண்டார்கள். அவ்வளவுதான்! அப்பா
அவாரப்பட்டுத் திருப்தி கொண்டு
விட்டார். அதே வேகத்தில் கலியாணத்தை
யும் முடித்து விட்டார்.

கலியாணத்திற்கு முந்தே இரவு சடங்குக்கு
ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். போபன அறை
சிலிமா செட்டில்லும் மாநிலி அவங்கரிக்கப் பட்
து. எவ்வளம் அப்பாவின் மேற்பார்வை;
மெய்விட இழையெனப் புகையும், நறுமணம்
உமிழும் சக்கை வத்தியை ஏற்றி வைத்தது
அவர்தான். ‘அட, பருக்கையரீம் ரோஜா
இதற்குக்கூட துவைச் சொன்னேனே, மறந்து
விட்டாயா?’ என்று அம்மாவைக் கடித்து
கொண்டு ரோஜா இதற்குக்கூட துவையதும்
அவர்தான்.

பால் செம்பை எடுத்துக் கொண்டு
மெய்விட அந்த அறைக்குள் அடியெடுத்துவைத்
தேன். பூ மத்தாய்ப்பைக் கொழுத்திய மாநிலி
என்னுள் ஆசை, வெட்கம், பயம் எல்லாம்
ஜில்லென்று பூத்து ஒலிர்த்தன. இனம்
புரியாத ஒரு பரபரப்பு என் உடம்பெங்கும்
ஓடத் தொடங்கியது

நான் அறைக்குள் நுழைத்ததும் வெடுக்
கென்று கதவைச் சாத்திக் கொண்டு பரிசாச
மாகப் பல குரல்கள் சிரித்தன. அவ்வளவிலும்
அப்பாவின் குரல் பவிரென்று கேட்டது.

நான் இன்னும் நின்று கொண்டிருந்தேன்: "நீத கட்டின் அவர், 'வா, சிவகாமி!' என்று அன்பாகக் கூப்பிட வேண்டும் அல்லது மௌனமாக வந்து என் கரத்தைப் பற்ற வேண்டும். இதில் எதைச் செய்வார் என்று நான் ஒரு நிமிஷம் ஏதோ புதிதான விருப்பத்து போல் போதித்தும் கொண்டிருந்தேன். இரண்டு நிமிஷங்கள் கட ஆகி விட்டன. ஒன்றும் திகழவில்லை. என் பார்வை உயர்த்து: ஐயோ, கட்டில் வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறதே. எங்கே அவரைக் காணோம்? ஒரு வேளை, என்னை ஏமாற்றுவதாகக் எங்கேயாவது ஒளிந்திருக்கிறாரோ என்னவோ? குறுப்புக்காரர்! இதோ மெல்ல வந்து என் கையைப் பிடிப்பார் அவர்தானா? உடல் புல்லரிக்கச் சட்டென்று நிரம்பியேன். என்ன ஏமாற்றம். என் கையில் பட்டது காற்றில் ஊசலாயி் வெறும் பூச்சரம். அப்படியானால் அவர் அங்கே இல்லைவே? என் உள்ளம் சோர்ந்து விட்டது. கட்டில் காலைப் பற்றியபடி அப்படியே தரைமீல் சரித்து அமர்ந்து கொண்டேன்.

ஒரு மணி நேரம் சென்றிருக்கும். அதைக்கு வேளியே பல குரல்கள் கசமுச வென்று செவது கேட்டது. புகிரென்று கதலும் திறந்தது. அப்பா தான் காலால் ஓர் கதை விட்டு அவ்வளவு வேகமாகத் திறந்திருக்கிறார். அம்மா ஓடி வந்து ஆதர்த்துடன் என்னை அணைத்துக் கொண்டு கண்ணீர் வழித்தான். அப்பாயின் என்னெதிரே கொஞ்சம் பஞ்சைக் கொண்டு போனும் போதும். அப்படியே பற்றிக் கொள்ளும். அவ்வளவு கோபமாக இருந்தார். அப்படி ஒரு தீப் பிழம்பான முகத்தை நான் இதுவரையில் பார்த்ததேயில்லை.

"பைபிளே நடக்கதை ஒரு மாநிரி தான். ஆனால் கல்யாணம் பண்ணி வைத்து விட்டால் வழிக்கு வந்து விடுவான்னு பார்த்தோம்." - கைகளைப் பிசைந்தான் என் மாப்பிளார்.

"பேரிய மனை பண்ணி மன்னிச் சுடுகோகா. இப்போ வந்துருவான்" என்று கைபொடுத்துக் கும்பிட்டுக் கொஞ்சினார் ஒருவர். பிள்ளை விட்டாருக்கு நெருங்கியவர் போலும். ஆச்சரியம்தான். அப்பா உதட்டை சுழித்துச் சுழித்துக்கொண்டு வாய் நிறையாமல் இருந்தது. அதை மெனமம் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். வாய் மூடிவிருந்தாலும் மனம் இரைகிறதே....

"இப்போ வந்துருவான்" என்று உறப்புட்டி எடுத்து கைவர் கடைமீயில் வந்தே விட்டார். ஆனால் அது காலை பத்து மணிக்கு! அப்பா அவரை மறித்துக் கொண்டு எதிரில் வந்து நின்றார். அப்பா மட்டுமா, கல்லாணை விட்டில் மிச்சம் சொச்சம் இருந்ததுவக் கூட்டமும்தான். விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்டே எடுத்து கைவர், சாதாரணமாக- மிகச் சாதாரணமாக ஏதோ துருப்பைக் கிள்விய் போடுகிற மாநிரி - தம் எண்ணத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னார்:

"இந்தக் கல்யாணம் கிள்யாணம் என்பதி வெவ்வேறு எண்குப் பிரியம் விடையது. ஏதோ அம்மாவின் தச்சரிப்புத் தாங்காமல் இதைச் செய்து தொலைத்து விட்டேன். அதற்காக நீங்கள் போடும் சட்டதிட்டங்களுக்கெல்

லாம் வலிய வேண்டியவை என்று அர்த்தம். எனக்கென்று நீயே ஒரு காந்தியை அமைத்து விட்டது. அதற்கு அனை போட யாராலும் முடியாது. வேலை உங்கன் ஒரு பெண்ணுக்காக எத்தனையோ பெண்களில் அம்மா! இரக்க நான் தயாராகிவிட்டேன்-என்னை புரிந்ததா?"

அவ்வளவுதான்: அப்பாவுக்கு வந்ததே ஆத்திரம். ஒரே எட்டில் மாப்பிளியைக் கழுத்தில் தன் சரிகை அங்கலங்கித்ததை மாட்டிக்கொண்டு...ஐயோ, நான் மென் கிறுமிக்க வேண்டியிருந்தது இருவரையும். ஒரே ரசபாசம். இவர் பேச அவர் பேச எகரகளை.

அப்பா அவரைக் கோர்ட்டில் நிறுத்தப் போகிறேன் என்று குறித்தார். அம்மாதான் குறுக்கிட்டுச் சமாதானம் செய்தான். "வா! வேண்டிய பெண்ணை அவசரப்பட்டுப் போழாக்கி விடாதீர்கள்" என்று. "சரி- இரண்டு மாதம் கெடு. மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு அவன் வரவில்லையோ? தொலைத்து விடுவேன்" என்று உறுமிகார் அப்பா.

அடுத்த ரயிற்வேயை கைக்குத் திரும்பி வந்து சேர்த்தோம். கல்யாணம் ஆன பிறகு மீண்டும் பிறந்தகம் வருவேன் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இப்படித் "தனி"வாக அதன்: இந்தக் குழந்தையிலும் அவன் எனக் கொன்று சில கற்பனைகளும் ஆசைகளும் இருந்தன. உண்மைதான். இதோ வாசலில் மூங்கில் பிளாச்சால் கமால் வந்தது அதில் பட்டித்திருக்கும் மல்லிகைக் கொடி. என் கைத் தட்டையசைத்து வரவேற்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பியேன். அவன் மீ இந்த மல்லிகைக் கொடி முதல் பென்சில் டிராயிங் காக நான் வரைந்த தேருவில் படம் வரை எல்லாவற்றையும் காட்டி என்னு ரசனை கணர்ச்சிக்கு ஒரு "சாஷ்" வாகக் வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். ஆனால் என் ஆசை, என் ரசனை எல்லாவற்றையும் தாராளமாய் என் ஒருத்திக்கே விட்டுக் கொடுத்து அவர் ஒதுக்கிக்கொண்டார். என்ன பெருந்தன்மை! அம்மா மறுபடியும் அதைக்குள் வந்து தலையை நீட்டினார்.

"சிவகாமி! இன்னிக்கு என்னெய் வைக்கக் வேணும் நீ - கம்மாவே குளிக்கோ!"

அம்மாவின் பேச்சுக்கு நான் அர்த்தம் உண்டு. "அப்பா வைத்த இரண்டு மாத கெடு நேற்றுடன் முடித்துவிட்டாலும் மாப்பிளியைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுப்பியாம். அவர் வருவார் என்ற நம்பிக்கைக்கு அதற்குள் தலை முழுவிட வேண்டாம்" என்பதின் அம்மா. எனக்குப் புரிந்தது.

டவல் சோப்பு சதிகம் குவியல் அதைக்குள் துழைத்தேன். குழாயைத் திருவி விட்டு நேரம் போவது தெரியாமல் குவித்து முடித்தேன். ஆடை மாற்றிக் கொண்டு நாளாளுக்கு வந்த போதுதான் நான் அவ்வளவு நேரம் குவிய வரைக்கும் அடைந்து கிடந்தது தவறு என்று தோன்றியது. அப்பா ரொம்ப நேரமாக எனக்காகக் காத்திருக்கிறாராம். அம்மா லாடையாகச் சொன்னாள்.

அப்பாவுக்கு ஒரு பழக்கம். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எந்தக் காரியத்தையும் தவறாமல் செய்வார். உதாரணத்துக்கு ஒன்று சொல்வட்டுமா? மாப்பிளியைக்குக் கொடுத்த

ஐலதோஷத்திற்கும், ஜூரம் போன்ற உணர்ச்சிக்கும்

ஆஸ்ப்ரோ'

ஆஸ்ப்ரோவைவிடப் பத்திரமான-சிறந்த நிவாரணி எதுவுமே இல்லை

'ஆஸ்ப்ரோ'யின் ஒப்பற்றவன் தயாராகச் செய்கிறதன் உடம்புவனின் எவ்வளவு போகக் உதவுகிறது. நீக்கலிக்கு, 1 அங்குத 2 'ஆஸ்ப்ரோ' மாத்திரைகள் பானத்துடன் உட்கொள்ளுங்கள்; பானம் குடாக் திறப்பதற்கும், ஐஸ்தாவுத்திற்கும், 3 முதல் 4 மணிக்கு ஒருமுறை, குடான பானத்துடன் 2 மாத்திரைகள் 'ஆஸ்ப்ரோ' உட்கொள்ளுங்கள். தொண்டைப்புண்னுக்கு (அழற்சிக்கு) 2 'ஆஸ்ப்ரோ' மாத்திரைகள் வெந்நெய்துப்பான நீரில் கரைத்து, கொப்பளித்த ஸ்ரூக்குக்கள், பல்வலிக்கு பாதிக்கப்பட்ட பல்வலி மேல் 'ஆஸ்ப்ரோ'வைப் போகிறது. யாறப்ப கொப்பளிக்கும்.

'ஆஸ்ப்ரோ'வை எப்போதும் உங்கள் கைத்திறுக்க.

ஒரு சிக்கொலன் (N) தயாரிப்பு டுக்கமக்குப் தாத்திற்கும் சிக்கல் பெரும் உத்தியோகம்

A.G. TRITAH

மூலத்தைச் சுருக்குவதற்குப் புதிய வழி

அரிச்சலைப் போக்குகிறது & வலியிலிருந்து
துரித நிவாரணம் அளிக்கிறது.

முதல் தடவையாக, விஞ்ஞானம் மூலத்தைச் சுருக்கவும், அரிச்சல், இரத்தப்போக்கு மற்றும் வலியிலிருந்தும், புதியதொரு வலியில்லாத முறையில் நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய மருந்தொன்றைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறது.

டாக்டர்களின் கண்காணிப்பில் நடத்தப்பட்ட சோதனைகளும் இதை நிரூபித்தன. வலியும் அரிச்சலும் உடனடியே குணப்படுத்தப்பட்டன. மேலும், இதமாக வலியைப் போக்குவதுடன் உண்மையாகவே சுருக்கமும் ஏற்பட்டது.

மேலும், வியக்கத்தக்கதென்னவென்றால் இந்த தல்ல முன்னேற்றம் 10-20 வருடங்களாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களிடமும் கூடக் காணப்பட்டது.

இதன் இரகசியம் ஒரு புதிய

குணமளிக்கும் மருந்தாகும் - பயோ-டைன்*-உலகப்பிரசித்தமான ஒரு ஆராய்ச்சிக்கூடத்தின் கண்டுபிடிப்பு. இந்த புதிய குணமளிக்கும் மருந்து ப்ரிப்பரேஷன் H* என்ற பெயரில் களிப்பு வடிவத்தில் கிடைக்கிறது. உண்மையிலேயே மூலத்தைச் சுருக்குவதுடன், ப்ரிப்பரேஷன் H வழவழப்பாக்குவதன் மூலம் மலம் கழிக்கும் போதுள்ள வலியைக் குறைக்கிறது.

தீய்கள் மூலத்தால் அவதிப்பட்டால் ப்ரிப்பரேஷன் H புத்தகத்தின் இலவசப் பிரதிக்கு (ஆங்கிலம்-ஹிந்தி) இன்றே கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதுங்கள்: டிபார்ட்மென்ட் 88, ஜாப்ரோ மானேர்ஸ் & கோலிட்., த. பெ. திர். 976, பம்பாய்-1

ப்ரிப்பரேஷன் H *உலக மருத்துவம்

F.M.-3 TAH

'அசௌகரியமான நாட்களில்' ராதா வலியால் அவதிப்பட்டாள்

உணவுப் புத்திரம் பெற்ற வலி நிவாரணமான ஸாரிடான் தரிதமாக, செடுத்தல் எதுவுமில்லி, நிச்சயமாக நிவாரணம் அளிக்கிறது. தலைவலி, பல்வலி, உடம்பு வலி, தலவோதல், ஐயம் வரும்போதிலுப்பத பற்றும் பொதுவான உபாத்தகளிலிருந்து நிவாரணம் பெற ஸாரிடான் சார்மிடுக்கள். எப்போதும் ஸாரிடான் கம்புகள்.

ஸாரிடான் ஒரே மிஸ்ஸி போதும்
ஒரு மிஸ்ஸி 13 நாட்கள்

ஒரே ஒரு

ஸாரிடான்

'ரோஷ்'

வலியைப் போக்குகிறது. ஆகவாசம் படுத்துகிறது.
புத்துணர்ச்சி யூட்டுகிறது

'ரோஷ்' தயாரிப்பு நோல் டிபன்ட்ரூட்டர்கள் வசல்டால் மிமிடுட்ட

JWT-VT-1949 A

ண்டு மாத கெடு முடித்து விடவே, டால்லியபடி மேல் நடவடிக்கை எடுக்க தூ வந்து விட்டாரோ! போசாமல் அப்பா டிய காகிதத்தில் கையெழுத்துப் போட் டீர். கட்சிக்காரர் என்ற முறையில் வக்கீ டீர் எழுதிக் கொடுக்கும் வக்காவத்து அது.

வழக்கு கோர்ட்டில் பதிவாகியது. விவாக று வேண்டும் என்றுதான் அப்பா வழக் குவாரி என்று நினைத்தேன். ஆனால் டாரோ ஜீவனும்சத் தொகை கேட்டு வாதாடி ிர். இரண்டு 'சரஸி'கள் நடத்தன. பிரகு ிப்பாயிற்று, மாதம் ஐம்பது ரூபாய் காரடுக்குப்படி.

நான் அன்று கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை. ப்பாதான் வந்து சொன்னார். எனக்கு முகை பிழிந்து கொண்டிருந்தது. இனிமேல் ிலற வாழ்க்கை என்பது இல்லாமல் போய் ிட்டதே என்பதற்காக அல்ல. மாதா

மாதம் ஐம்பது ரூபாய் தன் ிக் கட்டும் தீர்ப்புத்தத்துக்கு ின் 'அவரை' ஆளக்கிறார் ிப்பதை நினைத்துத்தான் ிங்கு வேதனையாக இருத் தது. அத்தப் பணம் வந்து ின் ஜீவனம் நடத்த வேண் ிம் என்ற நிலையினா நான் இருக்கிறேன்? முதன் முதலாக அப்பாவை நேருக்கு நேர் ிறுத்திக் கேட்டே விட்டேன்.

அதற்கு அப்பா சொன்னார்:

"பணம் எனக்கு முக்கியமல்ல சிவகாமி. இத்தப் பணத்தை உனக்கு அனுப்பும்போது உன் பெயரும், இதை ஏன் அனுப்புகிறேன் என்ற சித்தனையும் மாதம் ஒரு தடவையாவது அவன் மனத்தில் தோன்றாமல்வரா? இன் றைக்கில்லா விட்டாலும் என்னைக்காவது அவன் மனம் மாறலாமில்லையா? அதனால் தான் விவாகரத்து கேட்காமல்....."

அப்பா பேச்சை முடிக்காமல் சரசர வென்று நகரித்தார். அங்கவல்திரம் கண்ணை நோக்கிச் சென்றதிலிருந்து அவர் உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கண்ணீர் சிந்துகிறார் என்று தெரிந்தது.

சீழன்றடிக்கும் பெய்க் கூற்றில் உலர்ந்த சருகுகள் அடித்துச் செல்வப்படுவதைப்போல் தாட்கள் பறந்தன. தொழில் துறையில் அப்பாவுக்கு உதவுவதற்காக ஷாஹ் டுறான் ிம், டைப்பரைட்டிக்கும் மற்ற வைத்திருத் தேன். அது இப்பொழுது உதவியது, ஒரு கட்டுவலியில் ஸ்டெனோகிராஃபர் சேர். அப்பா ின் பிராக்மணசேய் திறுத்தி விட்டார். மனே விவாகமும் அவருக்கு. கம்மா வீட்டி வேயே அடைத்து டிடக்கப் பிடிக்காமல் நானு கத்தான் இந்த வேலையைத் தேடிச் கொண்டேன். மாதா மாதம் 'அவரிடமிருந்து 'கப்பப் பணம்' வந்து கொண்டிருந்தது! ஆனால் அதில் ஒரு காணக்கூட நான் எடுத்துக் கொண்டதில்லை. அவர் பெயரால் அப்படியே அத்தப் பணத்தை ஓர் ஆணை விடுதிலு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தேன். அதனால் ிடைக்கும் புண்ணியமாவது அவர் வாழ்க்கை யைப் புனிதப்படுத்தட்டுமே என்றுதான்!

அன்று தேதி மூன்று. அவரிடமிருந்து பணம் வரும் தாளில்லவா அது! தபால்காரரைப் பார்த்து விட்டே போகலாம் என்று உட்கார்த்து கொன் டேன். வழக்கம் போல் தபால்காரர் வந்தார். ஆனால், மணியார்டுக்குப் பதில் கடிதம்தான் ஒன்று வந்திருத்தது அவரிடமிருந்து.

கருக்கமாக நாவே வரி: கால்கள் இரண்டும் பரிசு வாயுவால் பாதிக்கப்பட்டுப் படுக்கையில் டிடக்கிறேன். வேலைக்குப் போக முடியாததால் வருமானமும் இல்லை. தயவு செய்து இனிமேல் என்விடமிருந்து பண உதவியை எதிர்பார்க்காமல் இருப்பாயா?

கடிதம் அப் பா ி ின் பார்வைக்குப் போயிற்று. அதைப் படித்த அவர் அப்படியே இடித்து போய் சாய்ந்து விட்டார். இனிமேல் மாப்பிள்ளையின் மனம் மாறித்தான் என்ன பிரயோசனம் என்று அவருக்குத் தோன்றியதோ, என்னவோ!

என் மனத்தில் ஒரு தீர்மானம் உருவாகியது.

"அப்பா!"

சோபாவில் நிலைகுலைந்து அமர்ந்திருந்தவர் என்னை ஏறிட்டு நோக்கினார்.

"அப்பா! இனிமேல் மாதா மாதம் நான் அவருக்குப் பணம் அனுப்பப் போகிறேன்!"

"எதற்கம்மா?" என்னுள் திகைப்புடன்.

"தொட்ட குறை அப்பா! என்னை அவர் நோட்டுத் தாவி கட்டினாரோ, அத்தக் குறைக்காக இப்பொழுது நான் அவருக்கு ஜீவனும்சப் பணம் கொடுத்தாக வேண்டும். என்ன அப்பா அப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்? ஒரு நாள் கூட என்னுடன் குடும்பம் நடத்தா விட்டாலும் தாவி கட்டிய ஒரே ஒரு குற்றத்துக்காக எந்த நீதி அவரை எனக்கு வாழ்க்கைப் பணம் கொடுக்கப் பணித்ததோ, அதே நீதிதான் இப்பொழுது எனக்கு மாணசிகமாகக் கட்டினா விடுகிறது. நியாயத்தானே அப்பா! மனைவியானவள் கணவனும் வாக்கப்பட வேண்டியவன் மட்டுமல்ல; சமயம் வாய்க்கும்போது கணவனையே காப்பாற்றவும் கடமைப்பட்டவனே. இதுவரை அவர் சட்டத்துக்குப்பணித்து எனக்குப் பணம் அனுப்பினார். இனி நான் நியாயத்துக்குப் பணித்து அவருக்கு உதவப் போகிறேன். என்னை ஆசிர்வதியுக்களப்பா."

நான் கொஞ்சம் ஆவசைமாய் பேசி விட்டேன் போவிலிருக்கிறது. பிரமித்துப் போய் உட்கார்ந்திருந்த அப்பா சட்டென்று என் அருகில் வந்து என் தலையை வருடிவிட்ட படி. "சிவகாமி! நீ ஒரு அதிசயப் பிறவி அம்மா. உனக்குத் தோன்றியபடியே செய்" என்று தழுதழுத்த குரலில்.

என் கண்கள் பனித்தன. அவரை அவரை மாக அன்றே மணியார்ட்டில் அவருக்குப் பணம் அனுப்பி வைத்தேன். என்னுள் ஒரு நிறைவு மலர்ந்தது. ஒரு பெண் தன் கணவனின் கசதுக்கங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு வாழ்வதைத்தானே குடும்பம் என்கிறீர்கள்? அப்படியானால் நானும் குடும்பம்தான் நடத்துகிறேன். நான் இங்கே அவர் எங்கேயோ! ஆனாலும் பிரிவு ஒரு பொருட்டா என்ன!

சிறுகதை பாரதியார்

ஒரு வீட்டில் ஒரு புருஷனும் ஸ்திரீயும் குடியிருந்தார்கள். ஒரு நாள் இரவில் புருஷன் வீட்டுக்கு வருவோது ஸ்திரீ சமையல் செய்து கொண்டிருந்தாள். சோறு பாதி கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த ஸ்திரீ அன்றிரவு கொஞ்சம் உடம்பு அசௌக்கியம் பீரூத்தபடியால், தனக்கு ஆகாரம் வேண்டாமென்று நிச்சயித்துப் புருஷனுக்கு மாத்திரமென்று சமைத்தாள்.

புருஷன் வந்தவுடன், "நான் இன்றிரவு விரத இருக்கப் போகிறேன். எனக்கு ஆகாரம் வேண்டாம்" என்றான்.

உடனே பாதி கொதிக்கிற சோற்றை அவன் அப்படியே கம்மா விட்டு விட்டு அடுப்பை நீராவி அவித்து விடவில்லை. தக்கனிருவருக்கும் உபயோக மில்லாவிடினும் மறு நாள் காலை யில் வேலைக்காரிக்கு உதவுமென்று நினைத்து, அது நன்றாகக் கொதிக்கும் வரை காத்திருத்து வடித்து வைத்துவிட்டுப் பிறகு நித்திரைக்குச் சென்றான்.

அது போவவே கர்ம யோகி தான் ஒரு தொழில் செய்யத் தொடங்கி, இடையில் அது தனக்குப் பயனில்லை யென்று தோன்றினால், அதை அப்படியே திறுத்திவிட மாட்டான். பிறகுக்குப் பயன் தருமென்பதைக் கொண்டு, தான் எடுத்த வேலையை முடித்த பிறகே வேறு காரியம் தொடங்குவான்.

பிரசுத்தனை

பிறவனுடைய முதிர்ச்சியும், நடு வயதிற்குள்ள மனத் திடனும், இளைஞருடைய உத்ஸாகமும், குழந்தைவின் ஹருதயமும், தேவர்களே, எனக்கு எப்போதும் நினைத்திருக்கும்படி அருள் செய்க.

[என்பத்திலுள்ளவது பிறந்த தின விழாவுக்குப் பாத்திரமாகியுள்ள அமரகவியின் அமுத எழுத்தை நினைவுகொள்ளு முகமாக இக்கட்டுரையை இவ்விதழில் சேர்த்தபோது இதுவும் ராஜாஜிக்கு அஞ்சலியாகவே தோன்றியது. கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ள முதிர்ச்சிக்கும், மனத் திடத்துக்கும், உற்சாகத்துக்கும், குழந்தை இதயத்துக்கும், கர்ம யோகத்துக்கும் ஓர் உருவ மல்லவா ராஜாஜி?

— சூரியன்]

மக்ளீன்ஸ்

உபயோகித்து
அந்த அதிகமான வெண்மையைப்
பாருங்கள்!

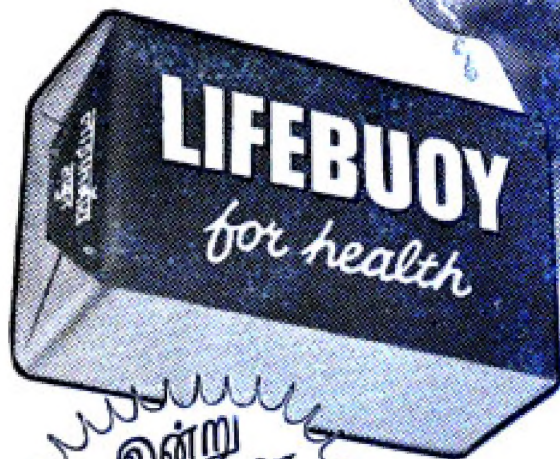
இவ்விதம் சோதியுங்கள்

1. உங்கள் காக்கிசூல் பற்களைத் தடவுங்கள். அவற்றின் மேலுள்ள பாகியை உணர்ச்சிதீர்க்குமா?
2. இப்போது, மக்ளீன்ஸ் பற்பசைகொண்டு பற்களைத் தேயுங்கள். அது பற்களைச் சுத்தம் செய்து, வெண்மையாக்கிக் காப்பதுடன் உங்களுக்குப் புதுமையான உணர்ச்சியை அளிப்பதை உணர்வீர்கள்.
3. அந்த அதிகமான சுத்தத்தை உணருங்கள்... அந்த அதிகமான வெண்மையைப் பாருங்கள்.

மக்ளீன்ஸ் பழுப்பு நிறமடைந்த
பற்களை வெண்மையாக்குகிறது!

இன்று
புதிய கனையுடனே
மிளிருகிறது

லைப்பாய் இருக்குமிடம்:
அதுவே... ஆரோக்கியம் இருக்குமிடம்

புத்துணர்வு! உற்சாகம்! ஆரோக்கியத்தின் புன்னகை! லைப்பாய் தேய்த்துக் குளித்த
நல்லின்பம். அழுக்கிலுள்ள கிருமிகளைக் கழுவிக்களைகிறது லைப்பாய்.

குளித்த உடம்புக்குச் சுத்தம் ... சுறுசுறுப்பு ... ககம்!
புதிய அழகு மேலுறை அணிந்த லைப்பாய்... கையடக்கமான புதிய வடிவம்: உங்களுக்கென்றே
உருவானதல்லவோ. இன்றே பெறுவீர் லைப்பாய் சோப்.